

วศ 121279

✓ 5636

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำแม่ ก. กา
โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

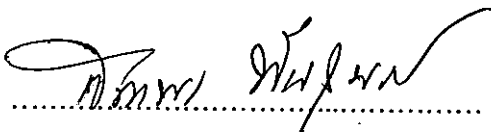
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

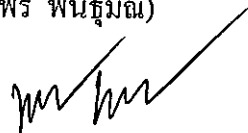
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2558

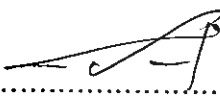
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ นางศิริพร จันทะเลิศ แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
(รศ.ดร.สถาพร พันธุ์มณี) (ผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัย)

..... กรรมการสอบ
(อาจารย์ ดร.พุทธรัตน์ ทะสา) (ผู้ทรงคุณวุฒิ)

..... กรรมการสอบ
(ผศ.ดร.ประสพสุข ฤทธิเดช) (อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก)

..... กรรมการสอบ
(ผศ.ดร.กฤษิต บุญทองเถิง) (อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

.....
(ผศ.ดร.สุรวาท ทองบุ)
คณบดีคณะครุศาสตร์

.....
(ผศ.ดร.สนิท ตีเมืองชัย)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน 21 ส.ค. ๒๕๖๕

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา ของการวิจัย หลังเรียน โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึกสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติระดับ .01

4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนสะกดคำ แม่ ก. กา โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึก โดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 2.93$, S.D. = 0.17)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Title: Development of Prathomsueksa 1 Students' Achievement in Learning to Read and Write Words without Final Consonant Sounds by Using Cooperative Activities and Practice Exercises of the Thai Content Strand.

Author : Siripon Jantalertparinya **Degree:** M.Ed. (Curriculum and Instruction)

Advisors: Asst. Prof. Dr. Prasopsuk Rittidet Chairman

Asst. Prof. Dr. Poosit Boontongtherng Committee

Rajabhat Maha Sarakham University, 2015

ABSTRACT

This research aimed to 1) develop instructional plans for Prathomsueksa 1 students learning to read and write words without final consonant sounds by using cooperative activities with practice exercises of the Thai Content Strand that meet 80/80 efficiency criterion, 2) determine the effectiveness index of the students' learning to read and write words without final consonant sounds by using the cooperative activities with the practice exercises, 3) compare the students' achievement before and after learning to read and write words without final consonant sounds by using cooperative activities and the practice exercises, and 4) assess the students' satisfaction toward learning to read and write words without final consonant sounds by using practice exercises of the Thai Content Strand. The sample group for this research consisted of 30 Prathomsueksa 1 students studying in the second semester of the academic year 2014 obtained by using purposive sampling; and the instruments used in this study were instructional plans, practice exercises, an achievement test and a questionnaire for assessing the students' satisfaction. The statistics used in data analysis were percentage, mean, standard deviation and t-test (Dependent Samples).

Findings of the study are as follow:

1. The efficiency index of the instructional plans for teaching Prathomsueksa 1 students learning to read and write words without final consonant sounds by using the developed practice exercises of the Thai Content Strand was 82.79/ 83.78, which met the

established efficiency criterion.

2. The effectiveness index of the students' learning to read and write words without final consonant sounds by using the developed practice exercises of the Thai Content Strand was 0.5994, indicating that the students' learning increased more than 50 %.

3. The students' posttest achievement in learning to read and write words without final consonant sounds by using the developed practice exercises of the Thai Content Strand was 25.17, which was higher than the pretest, 17.8, at the .05 level of statistical significance.

4. The students' satisfaction toward learning to read and write words without final consonant sounds by using the developed practice exercises of the Thai Content Strand was found at the high level ($\bar{X} = 2.93$, S.D. = 0.17).

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาและช่วยเหลือเป็นอย่างดีจากผศ. ดร.ประสพสุข ฤทธิเดช และผศ.ดร.ภูษิต บุญทองเถิง ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษาและเสนอแนะข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่ง เพื่อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้นผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณรศ.ดร.สถาพร พันธุ์มณี ผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัยสอบวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.พุทธรัตน์ ทะสา กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิสอบวิทยานิพนธ์ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ข้อคิดเห็น เพื่อแก้ไขปรับปรุงงานวิจัยให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณอาจารย์ละเอียด แพงวงษ์ ผอ.อภิชัย ปัดสำราญ อาจารย์ชัยนพวงษ์ สืบสำราญ อาจารย์เบญจวดี คำจันทร์ อาจารย์สมปอง เอนกบุญ ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ผอ.สมจิตร อิงอาจ ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านหนองคูโคกเพ็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ตลอดจนคณะครู นักเรียน โรงเรียนบ้านหนองคูโคกเพ็ก ที่ให้ความอนุเคราะห์ อำนวยความสะดวก และให้ความร่วมมือในการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ เพื่อนนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รุ่นที่ 11ปีการศึกษา2556ที่ช่วยและให้กำลังใจในการวิจัยครั้งนี้ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อลิขิต จันทะเลิศ คุณแม่หนู จันทะเลิศ พร้อมด้วยนางสาว เสาวรัตน์ จันทะเลิศ – นายณัฐพล กองน้อย บุตรชาย และคณะครู โรงเรียนบ้าน โนนสะอาด หนองแต้ ที่ให้ความช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจอย่างดียิ่งในการจัดทำวิทยานิพนธ์สำเร็จลงได้ด้วยความเรียบร้อย

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชา พระคุณบิดา มารดา ผู้ให้ชีวิต ให้ความรักความอบอุ่นต่อผู้วิจัย ตลอดจนบูรพาจารย์ ผู้ที่ได้อบรมสั่งสอนให้ผู้วิจัย มีพื้นฐานความรู้สามารถดำรงตนและศึกษาหาความรู้จนบรรลุผลสำเร็จด้วยดี

ศิริพร จันทะเลิศ

สารบัญ

หัวข้อ	หน้า
บทคัดย่อ	ก
ABSTRACT	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญแผนภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
คำถามการวิจัย	4
วัตถุประสงค์การวิจัย	5
สมมติฐานการวิจัย	5
ขอบเขตการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	9
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	10
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและเขียนภาษาไทย	18
การเขียน	24
แผนการจัดการเรียนรู้	27
การจัดกิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือ	34
รูปแบบเรียนรู้แบบร่วมมือ	37
แบบฝึกทักษะ	47
ประสิทธิภาพ	55
ค่าดัชนีประสิทธิผล	57
ความพึงพอใจ	59

หัวข้อ	หน้า
บริบทโรงเรียนบ้านโนนสะอาดหนองเต้	62
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	65
งานวิจัยในประเทศ	65
งานวิจัยต่างประเทศ	70
กรอบแนวคิดการวิจัย	73
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	74
กลุ่มเป้าหมาย	74
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	74
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	75
รูปแบบการวิจัย	81
การเก็บรวบรวมข้อมูล	81
การวิเคราะห์ข้อมูล	82
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	82
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	88
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	88
ลำดับขั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	88
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	89
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	
ด้านการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา	89
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้านการอ่านและ	
เขียนสะกดคำแม่ ก. กา	92
ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้	
กิจกรรมกลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึกการอ่านและเขียนสะกดคำ	
แม่ ก. กา	93
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรม	
การเรียนรู้แบบร่วมมือประกอบแบบฝึกการอ่านและเขียนสะกดคำ	
แม่ ก. กา	95

หัวข้อเรื่อง	หน้า
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	98
วัตถุประสงค์การวิจัย	98
สรุปผลการวิจัย	98
อภิปรายผล	99
ข้อเสนอแนะ	104
บรรณานุกรม	105
ภาคผนวก	117
ภาคผนวก ก แผนการจัดการเรียนรู้ และค่าความเหมาะสมแผนการจัดการเรียนรู้	118
ภาคผนวก ข ตัวอย่างแบบฝึกการอ่านและเขียนสะกดคำ	126
ภาคผนวก ค แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และค่าความเหมาะสม	143
ภาคผนวก ง ผลคะแนนจากการทำแบบฝึกการอ่านและเขียนสะกดคำ	155
ภาคผนวก จ แบบสอบถามวัดความพึงพอใจและผลการสอบถามวัดความพึงพอใจ ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้	160
ภาคผนวก ฉ หนังสือราชการ	166
ประวัติผู้วิจัย	174

สารบัญตาราง

ตารางที่

หน้า

1	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 การอ่าน	15
2	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 2 การเขียน	16
3	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 3 หลักการใช้ภาษาไทย	18
4	ตัวอย่างการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ	56
5	เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามความพึงพอใจ	62
6	แสดงอัตราค่าจ้างของ โรงเรียนบ้าน โนนสะอาดหนองเต้	63
7	แสดงจำนวนนักเรียน โรงเรียนบ้าน โนนสะอาดหนองเต้	64
8	แผนการจัดการเรียนรู้	76
9	แบบแผนการทดลองแบบ One Group Posttest Design	81
10	ประสิทธิภาพ E_1/E_2 ของแบบฝึกการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้จากคะแนนรวมจากแบบฝึกและแบบทดสอบย่อย ทุกชุด	90
11	ประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา โดยใช้กิจกรรมกลุ่ม ร่วมมือประกอบแบบฝึก	92
12	แสดงค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา โดยใช้ กิจกรรมกลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึก	92
13	แสดงคะแนนการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบฝึกการอ่านและเขียน สะกดคำแม่ ก. กา โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึก	93
14	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติที (t)	94
15	พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ กลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึกการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา	95

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่

หน้า

1	กรอบแนวคิดการวิจัย	73
---	--------------------------	----

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 27 ให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษา เพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพตลอดจน เพื่อการศึกษาให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรตามวัตถุประสงค์ในวรรคหนึ่ง ในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ในการนี้ กระทรวงศึกษาธิการ ได้ประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2551 โดยในปีการศึกษา 2552 ให้ใช้จัดการเรียนการสอนในโรงเรียน ต้นแบบและโรงเรียนที่มีความพร้อมในการใช้หลักสูตร และกำหนดให้เขตพื้นที่การศึกษาทุก เขตจัดทำกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่นเพื่อเป็นแนวทางให้สถานศึกษานำไปจัดทำหลักสูตร สถานศึกษาให้สอดคล้องกับท้องถิ่นของโรงเรียนบ้าน โนนสะอาดหนองแด้ต่อไป

กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ให้กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียน ได้เรียน เพื่อเป็นแนวทางในการนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน การติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความ เข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้กำหนดให้ผู้เรียนทุกคน ทุกช่วงชั้น ได้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ 5 สาระ คือ สาระ การอ่าน สาระการเขียนและฟัง การดูและการพูด สาระหลักการใช้ภาษา สาระวรรณคดีและ วรรณกรรม การเรียน การสอน ภาษาไทยจึงมุ่งให้นักเรียนมีพัฒนาการในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน เน้นความเข้าใจแสวงหาความรู้อย่างมีเหตุผล (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2551 : 37)

การอ่าน เป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญและมีความจำเป็นการดำรงชีวิตของคนในยุค ปัจจุบันเพราะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่าง ๆ เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว การติดต่อสื่อสาร จึงมีความสำคัญต่อชีวิตประจำวัน เช่น สังคมข่าวสาร เนื้อหาสาระทางวิชาการ รวมทั้งข้อมูล

ต่างๆ ในชีวิตประจำวันจะต้องอาศัยการอ่านเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการแสวงหาความรู้ ดังนั้นผู้ที่มีทักษะในการอ่านหรือมีความสามารถในการอ่าน จึงอ่านได้รวดเร็วอ่านได้ถูกต้อง จึงมีโอกาสประสบผลสำเร็จในการประกอบอาชีพด้านสังคม ด้านการศึกษาหาความรู้ ตลอดจนข่าวสารข้อมูล ได้กว้างไกลและทันสมัยกว่าผู้ที่ขาดทักษะในการอ่าน (พรทิพย์ ชาติระรัตน์. 2545 : 59)

การเขียน เป็นทักษะอย่างหนึ่ง เป็นสื่อสารด้วยตัวอักษรเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด อารมณ์ความรู้สึก ประสบการณ์ ข่าวสาร และจินตนาการ จากผู้เรียน ไปสู่ผู้อ่าน (ภาควิชา ภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร. 2540 : 169) นอกจากนี้ การเขียนยังเป็นการที่มนุษย์ต้องการที่จะถ่ายทอด ความรู้สึกรู้คิดและความในใจเหล่านั้น (อัมรา ศรีเกิน. 2553 : 44) ซึ่งในชีวิตประจำวันของเราจะสังเกตได้ว่าทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ใช้บ่อยที่สุด ดังนั้น ทักษะการเขียน จึงเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยากกว่าทักษะอื่น ๆ เนื่องจากเราไม่ได้ฝึกฝนอย่างเต็มที่ ทำให้หลายคน เป็นเพียงเขียนได้ ไม่ใช่เขียนเป็น การฝึกการอ่าน และเขียนสะกดคำได้อย่างถูกต้อง และมี ประสิทธิภาพ จะเป็นพื้นฐานสำคัญต่อการศึกษาที่สูงขึ้น

การสอนภาษาไทยจึงเป็นเรื่องสำคัญในการนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ทำให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติ ให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรมการงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูล สารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อที่แสดงถึงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี สุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2552 : 37)

การสอนภาษาไทยเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และมีประสิทธิภาพนั้นต้องฝึกฝนทักษะต่าง ๆ จนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง การเขียนสะกดคำตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสารรูปแบบต่าง ๆ การเขียนเรียงความย่อความ เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าเขียนตามจินตนาการ เขียนวิเคราะห์ วิจัย และเขียนเชิงสร้างสรรค์ พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 38.62 และ 36.75 ตามลำดับ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 ก : 1) หลักการและแนวคิดในการจัดกิจกรรมที่เน้น การฝึกและการพัฒนาให้สัมพันธ์กัน โดยเฉพาะ การเขียนซึ่งเป็นทักษะการสื่อสาร เพื่อเป็นเครื่องมือสำคัญในการนำความเข้าใจกับผู้รับสารทำให้คนไทยเป็นผู้ที่ทันต่อเหตุการณ์ ฉะนั้นเราต้องมีทักษะการเขียนโดยเฉพาะในระดับ ประถมศึกษา (สมลักษณ์ สุวรรณวงศ์. 2550 : 2) วิธีสอนภาษาไทย โดยเฉพาะการเขียนคำที่ ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์ ต้องอาศัยองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น การฝึกซ้ำ ๆ ทวน บ่อย ๆ ฝึกสม่ำเสมอ จะทำให้นักเรียนจดจำได้คงทนการฝึกด้วยแบบฝึกทักษะก็เป็นส่วน ประกอบที่สำคัญในการสอนภาษาไทย แบบฝึกทักษะจะทำให้ให้นักเรียนเกิดความแม่นยำ ดัง ผลการวิจัยของ (พิสมัย ลาภมาก. 2553 : 38) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ทักษะการเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกทักษะ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ผลการศึกษาของ (บุญสงค์ โสภากาล. 2555 : 83) พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ทักษะการเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกทักษะ ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นการนำแบบ ฝึกทักษะมาใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้นและ พบว่าเทคนิคการสอนได้ แก้ไขปัญหาการเรียนการสอนภาษาไทย เช่นการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มที่เน้นความสำเร็จความร่วมมือ เป็นวิธีการสอนที่มี ประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จ เน้นการให้ความช่วยเหลือกันในห้องมากกว่าการแข่งขัน ตัวต่อตัว ใช้การทดสอบสั้น ๆ โดยการสอนในชั้นเรียนมีการแบ่งเป็นทีมหรือเป็นกลุ่ม แต่ละ ทีมแบ่งแบบลดความสามารถของนักเรียน เก่ง ปานกลาง อ่อน แล้วให้นักเรียนแต่ละทีม ร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมช่วยเหลือกันเป็นทีม ครูผู้สอนจะนำเสนอประเด็นใหม่หรือเนื้อหาใหม่ โดยอาจนำเสนอด้วยสื่อที่น่าสนใจเพื่อให้กิจกรรมการเรียนการสอนประสบผลสำเร็จ ใช้การ สอนโดยตรงหรือประเด็นใหม่ หลังจากการเรียนแต่ละเนื้อหา นักเรียนต้องทำแบบทดสอบย่อย เป็นรายบุคคล แล้วนำคะแนนของสมาชิกในทีมมารวมกัน นักเรียนที่ตอบคำถามหรือปฏิบัติ กิจกรรมได้ดีขึ้นจะได้คะแนนพิเศษเป็นรางวัล มุ่งเน้นการประสบผลสำเร็จเป็นกลุ่ม (วิมลรัตน์ สุนทร โรจน์. 2550 : 28)

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ จะช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาพฤติกรรม การทำงานและฝึกการทำงานกลุ่ม การแก้ปัญหา การตัดสินใจ การแสวงหาความรู้ใหม่และการ

ยอมรับซึ่งกันและกัน สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุข (Slavin. 1990 : 319) ได้แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันไว้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือจะประสบผลสำเร็จได้ กลุ่มจะต้องมีลักษณะดังนี้ คือ เป้าหมายเดียวกันหรือวัตถุประสงค์การเรียนรู้การปฏิบัติคนเพื่อเป้าหมายของกลุ่มหรือวัตถุประสงค์ของกลุ่มที่ทุกคนในกลุ่มจะต้องรับผิดชอบร่วมกัน (Group Goal) สมาชิกในกลุ่มทุกคนต้องรับผิดชอบร่วมกันต่อผลงานของกลุ่ม (Individual Accountability) และความเท่าเทียมกันในความสำเร็จหรือผลของความสำเร็จคือผลงานของทุกคน (All for one และ One for All) ดังนั้นการจัดกลุ่มเพื่อการร่วมมือกันเรียนรู้จะต้องสร้างความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ ดังกล่าวให้ผู้เรียนก่อน ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ของนักเรียนนั้น (วัชรานเล่าเรียนดี. 2547 : 8) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนด้วยเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้ไว้ว่า ทุกเทคนิควิธีการ เช่น (STAD : Student Teams Achievement Divisions), (TGT : Team Games Tournament), (GI : Group Investigation), หรือ (CRIC : Cooperative Integrated Reading And Composition) จะต้องเริ่มต้นการสอนของครูเสมอ ดังนั้นครูต้องสอนหรือให้ความรู้แก่ผู้เรียนอย่างชัดเจนที่สุด ซึ่งอาจจะนำกระบวนการที่มีประสิทธิภาพของนักการศึกษาหรือจากผลการวิจัยเกี่ยวกับวิธีสอนแบบต่าง ๆ มาปรับใช้ก็ได้ เช่น กระบวนการสอนที่มีประสิทธิภาพของโรเซน ไชน์และคณะ กระบวนการสอนของ เมเดลลิน ฮันเตอร์ หรือรูปแบบวิธีการจัดการเรียนรู้อื่น ๆ ที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

สภาพปัญหาการเรียนรู้อ่านและเขียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโนนสะอาดหนองแดง ปีการศึกษา 2555 ผลจากการสรุปและการเปรียบเทียบผลการประเมินคุณภาพนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่านักเรียนโรงเรียนบ้านโนนสะอาดหนองแดงอ่านไม่ได้และเขียนไม่ได้ร้อยละ 40 อ่านไม่คล่องร้อยละ 30 ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนร้อยละ 53.30 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนตั้งไว้ที่ร้อยละ 75.00 ด้วยความสำคัญและเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการพัฒนาการเรียนรู้อ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึก เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้อ่านและเขียนของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

คำถามการวิจัย

1. การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

มีประสิทธิภาพระดับใด

2. ค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้านอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่าใด

3. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการพัฒนาการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างหลังเรียนกับก่อนเรียน เป็นอย่างไร

4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยอยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ที่จะดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80

2. เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึก

3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึกระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน

4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึก

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึกกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย

1.1 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 30 คน โรงเรียนบ้านโนนสะอาดหนองแ่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โดยการเลือกแบบเจาะจง

1.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้การเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ ประกอบแบบฝึกด้านการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา ได้แก่ คำที่ปรากฏในหนังสือภาษาไทย พื้นฐานชุดภาษาเพื่อชีวิต เล่มภาษาพาทีและวรรณคดีลำนำของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 กำหนดให้นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ควรรู้โดยคัดเลือกคำที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-โรงเรียนบ้านโนนสะอาดหนองแ่มีปัญหาอ่านไม่ได้และเขียนไม่ได้ที่อยู่ในมาตราตัวสะกดแม่ ก. กา ประกอบด้วยคำที่ประสม สระ อะ สระอา สระ อิ สระ อี สระอีสระอือ สระ อุ สระอู ผู้วิจัยได้จัดทำแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ จำนวน 8 ชุด ชุดละ 5 คำ รวม 40 คำ ดังนี้

1. แบบฝึกที่ 1 ฝึกอ่านและเขียนสะกดคำ สระ -ะ คือ ระ ะระ ตะ มะ พะ
2. แบบฝึกที่ 2 ฝึกอ่านและเขียนสะกดคำ สระ -า คือ สามา ขา ปา คา
3. แบบฝึกที่ 3 ฝึกอ่านและเขียนสะกดคำ สระ -ิ คือ จิ บิ สิ ปิ จิ
4. แบบฝึกที่ 4 ฝึกอ่านและเขียนสะกดคำ สระ -ี คือ จี บี สี ปี จี
5. แบบฝึกที่ 5 ฝึกอ่านและเขียนสะกดคำ สระ -ือ คือ จี บี สี ปี จี
6. แบบฝึกที่ 6 ฝึกอ่านและเขียนสะกดคำ สระ -ือ คือ จือ บือ สี ปือ จือ
7. แบบฝึกที่ 7 ฝึกอ่านและเขียนสะกดคำ สระ -ู คือ ขู นู สุ ปู จู
8. แบบฝึกที่ 8 ฝึกอ่านและเขียนสะกดคำ สระ -ู คือ ขู นู สุ ปู จู

ในแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา ด้วยวิธีการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ แต่ละแบบฝึกประกอบด้วย 5 กิจกรรม ดังนี้

กิจกรรมที่ 1.1 ฝึกอ่านและเขียนสะกดคำแจกลูก สระ อะ

กิจกรรมที่ 1.2 การหาความหมายของคำที่ประสม สระอะ

กิจกรรมที่ 1.3 การเขียนพยัญชนะแทนภาพให้ได้ คำใหม่และฝึกอ่านสระอะ

กิจกรรมที่ 1.4 เรียงคำเป็นประโยค สระอะ

กิจกรรมที่ 1.5 แต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้ สระอะ

2. ตัวแปร

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนสะกดคำ

แม่ ก. กา โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2.2 ตัวแปรตาม

2.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา โดยใช้
กิจกรรมกลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2.2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนสะกด
คำแม่ ก. กา โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556

4. สถานที่ทำการวิจัยโรงเรียนบ้าน โนนสะอาดหนองแค้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง เอกสารที่ผู้วิจัยทำขึ้นแสดงถึงขั้นตอนและกระบวนการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกด้านการอ่านและเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 16 แผน

2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ หมายถึง การเรียนแบบร่วมมือเป็นการจัดการเรียนการสอนที่แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม โดยสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มมีความสามารถที่แตกต่างกัน มีการแลกเปลี่ยนความรู้ ช่วยเหลือและรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองและสมาชิกในกลุ่ม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยมีขั้นตอน 6 ขั้นตอน ดังนี้

2.1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

2.2 ชี้นำทำงานเป็นกลุ่มย่อย

2.3 ชี้นำทำการทดสอบย่อย

2.4 ชี้นำหาคะแนนพัฒนาการ

2.5 ชั้นรับรองผลของกลุ่ม

2.6 ชั้นสรุปความรู้

3. การเขียนสะกด คำหมายถึง การเขียนคำโดยการนำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกดและตัวการันต์มาประสมให้ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542 สำหรับการวิจัยครั้งนี้การเขียนสะกดคำแม่ ก.กา

4. การอ่านสะกดคำ หมายถึง การอ่านออกเสียงตามพยัญชนะ สระวรรณยุกต์ ตัวสะกดและตัวการันต์มาประสมให้ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542 สำหรับการวิจัยครั้งนี้การอ่านเกี่ยวกับแม่ ก.กา

5. แบบฝึก หมายถึง เอกสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนทำตามลำดับขั้นตอน โดยใช้ภาพจำลอง เป็นสิ่งจำลองของบุคคล ทำให้นักเรียนเข้าใจถึงความคิด เข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ เขียนเพื่อเน้นลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ซึ่งบอกหรือเล่าเรื่องราวได้อย่างรวดเร็ว โดยใช้คำพื้นฐานจากหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีจำนวน 8 ชุด ละ 5 กิจกรรมดังนี้

5.1. แบบฝึกที่ 1 ฝึกอ่านและเขียนสะกดคำ สระ -ะ หมายถึงสระเสียงสั้น เมื่อนำมาประสมกับพยัญชนะต้องใส่ -ะ ไว้หลังพยัญชนะ คือ กะ ค่ะ ตะ มะ พะ

5.2. แบบฝึกที่ 2 ฝึกอ่านและเขียนสะกดคำ สระ-า หมายถึงสระเสียงยาว เมื่อนำมาประสมคำกับพยัญชนะต้องใส่ -า ไว้หลังพยัญชนะ คือ สา มา ขา ปา คา

5.3. แบบฝึกที่ 3 ฝึกอ่านและเขียนสะกดคำ สระ -ิ หมายถึงสระเสียงสั้นเมื่อนำมาประสมคำกับพยัญชนะต้องใส่ -ิ ไว้บนพยัญชนะ คือ จิ บี สิ ปี จิ

5.4. แบบฝึกที่ 4 ฝึกอ่านและเขียนสะกดคำ สระ-ี หมายถึงสระเสียง ยาวเมื่อนำมาประสมคำกับพยัญชนะต้องใส่ -ี ไว้บนพยัญชนะ คือ จี บี สี ปี จี

5.5. แบบฝึกที่ 5 ฝึกอ่านและเขียนสะกดคำ สระ -ึ หมายถึงสระเสียงสั้นเมื่อนำมาประสมกับพยัญชนะต้องใส่ -ึ ไว้บนพยัญชนะคือ จึ บี สี จึ

5.6. แบบฝึกที่ 6 ฝึกอ่านและเขียนสะกดคำ สระ-ือ หมายถึงสระเสียงยาวเมื่อนำมาประสมกับพยัญชนะต้องใส่ -ือ ไว้ระหว่างพยัญชนะ-ือ คือ จือ ปือ ลือ ปือ จือ

5.7. แบบฝึกที่ 7 ฝึกอ่านและเขียนสะกดคำ สระ -ุ หมายถึงสระเสียงสั้นเมื่อนำมาประสมกับพยัญชนะต้องใส่ -ุ ไว้ล่างพยัญชนะ คือ ชุ นุ สุ ปุ จุ

5.8. แบบฝึกที่ 8 ฝึกอ่านและเขียนสะกดคำ สระ-ู หมายถึงสระเสียงยาวเมื่อนำมาประสมกับพยัญชนะต้องใส่ -ู ไว้ล่างพยัญชนะ คือ ชู นู สุ ปู จู

6. ประสิทธิภาพ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนด้านการอ่านและเขียนสะกดคำ แม่ ก.กา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถช่วยให้ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ 80/80

6.1 80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละ 80 ของคะแนนนักเรียนทุกคนแสดงจากกระบวนการเรียนรู้ที่ได้จากการทำ 1. แบบฝึกการอ่านสะกดคำและ 2. ทดสอบย่อยในท้ายบทของแต่ละแผน ซึ่งได้ค่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ขึ้นไป

6.2 80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนของนักเรียนทุกคนจากการทำแบบวัดทักษะการอ่านสะกดคำหลังเรียนซึ่งได้ค่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ขึ้นไป

7. ค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index) หมายถึง ค่าแสดงถึงความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียน โดยเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากคะแนนการทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน

8. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถจากการเรียนโดยวัดจากคะแนนนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและเขียนสะกดคำ โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบปรนัยชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

9. ความพึงพอใจของนักเรียน หมายถึง ความรู้สึกชอบไม่ชอบของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ การอ่านและเขียนสะกดคำ โดยความพึงพอใจใช้แบบฝึกกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 วัดได้จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ จำนวน 20 ข้อ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและเขียนสะกดคำสูงขึ้นหลังจากเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือประกอบแบบฝึก
2. ครูได้สื่อแบบฝึกและเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ พัฒนาทักษะการอ่านและเขียนได้อย่าง ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. โรงเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง สามารถใช้เป็นสารสนเทศในการจัดโครงการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก.กา โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา
3. แผนการจัดการเรียนรู้
4. การจัดกิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือ
5. แบบฝึกทักษะ
6. ประสิทธิภาพ
7. ดัชนีประสิทธิผล
8. ความพึงพอใจ
9. บริบทโรงเรียนบ้านโนนสะอาดหนองเต้
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 10.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 10.2 งานวิจัยในต่างประเทศ
11. กรอบแนวคิดการวิจัย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในที่นี้กล่าวถึงเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยดังต่อไปนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551ก : 2 – 26) คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ดำเนินการทบทวนหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เพื่อพัฒนาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัยดังกล่าว และข้อมูลจากแผนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) มาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรให้มีความเหมาะสมสอดคล้องยิ่งขึ้น ทั้งเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและขบวนการนำ

หลักสูตรไปสู่การปฏิบัติในระดับเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาพร้อมทั้งได้จัดทำสาระการเรียนรู้แกนกลางของกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ ในแต่ละระดับชั้น เพื่อให้เขตพื้นที่การศึกษาหน่วยงานระดับท้องถิ่นและสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยนำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการพัฒนาหลักสูตรและจัดการเรียนการสอน ซึ่งคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดแนวทางไว้ดังนี้

1. วิสัยทัศน์

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษา และการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

2. หลักการ

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

- 2.1 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
- 2.2 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ
- 2.3 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
- 2.4 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลา และการจัดการเรียนรู้
- 2.5 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 2.6 เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบนอกระบบและตามอัธยาศัย ครอบคลุม ทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้และประสบการณ์

3. จุดมุ่งหมาย

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน

เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

3.1 มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

3.2 มีความรู้ความสามารถในการสื่อสารการคิดการแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต

3.3 มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย

3.4 มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

3.5 มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคมและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

4. สมรรถนะสำคัญ

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนในการพัฒนาการเรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะสำคัญ 5 ประการดังนี้

4.1 ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสารมีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึกและทัศนคติของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

4.2 ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการคิดเป็นระบบเพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

4.3 ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มี

ประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4.4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

4.5 ความสามารถเทคโนโลยีเป็นความสามารถในการเลือกและใช้ เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

ในการพัฒนาการเรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

6. มาตรฐานการเรียนรู้

การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุลต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญา หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี ภาษาต่างประเทศ ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้กำหนด มาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ระบุ สิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้ปฏิบัติได้ มีคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์เมื่อจบการศึกษาขั้น

พื้นฐาน นอกจากนั้นมาตรฐานการเรียนรู้ยังเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนาการศึกษาทั้งระบบ เพราะมาตรฐานการเรียนรู้จะสะท้อนให้ทราบว่าต้องการอะไร จะสอนอย่างไร และประเมินอย่างไร รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาโดยใช้ระบบการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งรวมถึงการทดสอบระดับเขตพื้นที่การศึกษา และการทดสอบระดับชาติ ระบบการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสะท้อนภาพการจัดการศึกษาว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่มาตรฐานการเรียนรู้กำหนดเพียงใด

7. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย

7.1 สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

7.2 สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

7.3 สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิดความรู้อย่างมีวิสัยทัศน์ โอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์

7.4 สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

7.5 สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตารางที่ 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 การอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.1	1. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง 2. บอกความหมายของคำและข้อความที่อ่าน	1. อ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำคล้องจอง และข้อความที่ประกอบด้วย คำพื้นฐาน คือ คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่น้อยกว่า 600 คำ รวมทั้งคำที่ใช้เรียนรู้ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย <ul style="list-style-type: none"> - คำที่มีรูปวรรณยุกต์และไม่มีรูปวรรณยุกต์ - คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำออกเสียงคำ คำคล้อง
	3. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 4. เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน 5. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน	2. การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น นิทาน <ul style="list-style-type: none"> - เรื่องสั้น ๆ - บทร้องเล่นและบทเพลง - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
	6. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่าง สม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน	3. การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	7. บอกความหมายของเครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์สำคัญที่มักพบเห็นในชีวิตประจำวัน	4. การอ่านเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ <p>ประกอบด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> - เครื่องหมายสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน - เครื่องหมายแสดงความปลอดภัยและแสดงอันตราย

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	8. มีมารยาทในการอ่าน	5. มารยาทในการอ่าน เช่น - ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น - ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน - ไม่ทำลายหนังสือ

ที่มา : (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 ก : 7-8)

จากการศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สรุปได้ว่า ภาษาไทยเป็นเครื่องมือที่เป็นแนวทางการเรียนรู้ที่มีความสำคัญและจำเป็นที่คนไทยทุกคนจะต้องศึกษาและฝึกฝนให้เกิดทักษะทั้งด้านการอ่าน การเขียน การฟังการดูและการพูด หลักการใช้ภาษาไทย วรรณคดีและวรรณกรรม เพื่อให้มีประสิทธิภาพตามสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ที่หลักสูตรกำหนดเพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะอย่างต่อเนื่อง

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงาน การศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 2 การเขียน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.1	1. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด	1. การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	2. เขียนสื่อสารด้วยคำและประโยคง่าย ๆ	2. การเขียนสื่อสาร - คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน - คำพื้นฐาน ในบทเรียน - คำคล้องจอง - ประโยคง่าย ๆ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	3. มีมารยาทในการเขียน	3. มารยาทในการเขียน เช่น - เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า - ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ - ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่ และบุคคล

ที่มา : (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 ก : 23)

8. คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

8.1 อ่านออกเสียง คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่าน ได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และมีมารยาทในการอ่าน

8.2 มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึก ประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการและมีมารยาทในการเขียน

จากการศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตาม หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่าน สร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน และสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท.4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตารางที่ 3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.1	1. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย	1. พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ 2. เลขไทย
	2. เขียนสะกดคำและบอก ความหมาย ของคำ	3. การสะกดคำ การแจกกลูก และการอ่านเป็นคำ 4. มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา 5. การผันคำ 6. ความหมายของคำ
	3. เรียบเรียงคำเป็นประโยคง่าย ๆ	7. การแต่งประโยค
	4. ต่อกำลึงจองง่าย ๆ	8. คำกลึงจอง

สรุป ตัวชี้วัดที่ 1 บอกและเขียนพยัญชนะสระ วรรณยุกต์ และเลขไทย มาเป็นกรอบการจัดทำแบบฝึกการอ่านและเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตัวชี้วัดที่บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย ตัวชี้วัดที่ 2 เขียนสะกดคำและบอกความหมาย ของคำ มาทำเป็นกรอบการจัดทำแบบฝึกทักษะการอ่าน และเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตัวชี้วัดที่ 2 เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ ตัวชี้วัดที่ 3 เรียบเรียงคำที่เป็นประโยคง่าย ๆ มาเป็นกรอบการจัดทำแบบฝึกการอ่านและเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและการเขียนภาษาไทย

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยประกอบด้วย การใช้ภาษา หลักภาษา วรรณคดีและการสอนแทรกวัฒนธรรมของภาษานั้น ๆ สำหรับการสอนภาษาไทย ประกอบด้วย 5 ทักษะคือ การอ่าน การเขียน การฟัง การพูดและการดู ในแง่ของการสื่อสารนั้นประกอบด้วย ทักษะที่ใช้ในการรับสาร (Receptive Skill) ได้แก่ ทักษะการฟัง การอ่าน และทักษะในการสื่อสาร (Expressive Skill) ซึ่งได้แก่ ทักษะการพูด การดู และการเขียน โดยทั่ว ๆ ไปนั้นการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน จะต้องมีการส่งสารและการรับสารอยู่ตลอดเวลา ฉะนั้นในการสอนภาษาไทยจะต้อง

สอนทักษะใดทักษะหนึ่งเป็นการเฉพาะย่อมไม่ได้ จะต้องมีการสอนทักษะอื่น ๆ สอดแทรกไปด้วย ในด้านผู้เรียนก็เช่นเดียวกัน ผู้เรียนจะต้องมีการส่งสารและรับสารอยู่ตลอดเวลา ฉะนั้นควรฝึกทักษะทั้ง 5 ให้มีความสัมพันธ์กัน (สุจริต เพียรชอบ และ และสายใจ อินทรมพรรษ์. 2536 : 96 – 98)

ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในระดับประถมศึกษาตาม หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ นำเสนอตามลำดับดังนี้

หลักการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก.กา

การอ่านและเขียนสะกดคำ เป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญและจำเป็นมากต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ในชีวิตประจำวัน มนุษย์ต้องอาศัยการอ่านและเขียนเป็นสื่อความหมายในการสื่อสาร ครูผู้สอนทุกคนควรจะได้ฝึกฝนให้นักเรียน อ่านและเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง เพราะนักเรียนสามารถอ่านและเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง ก็จะทำให้ นักเรียน เรียนวิชาอื่น ได้ดีและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การอ่าน

1. ความหมายของการอ่าน

นักศึกษาค้นคว้าถึงการอ่านและเขียนไว้ดังนี้

ทองพูน ศิริมนตรี (2549 : 13) ให้ความหมาย การอ่านคือกระบวนการตีความหมายจากตัวอักษร สัญลักษณ์ คำ วลี และประโยคออกมาเป็นความคิดอย่างมีเหตุผล โดยอาศัยความสามารถในการตีความ แปลความ สรุปความ และการคิดวิเคราะห์ให้มีความสำคัญ เพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างถูกต้องและนำไปใช้ประโยชน์ได้

อัมรา ศรีเกิน (2553 : 34) ให้ความหมาย การอ่าน คือการแปลความ สัญลักษณ์ โดยอาศัยประสบการณ์เดิมของผู้อ่านออกเป็นความรู้ความเข้าใจ ตลอดจนการวิเคราะห์ให้มีความสำคัญอย่างมีจุดมุ่งหมาย

คำใบ ไชยสิงห์ (2553 : 24) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการแปลความหมาย จากอักษร สัญลักษณ์ กลุ่มคำหรือวลี และประโยคออกเป็นความคิดอย่างมีเหตุผลโดยอาศัยความสามารถในการแปลความหมาย การตีความ การจับใจความ และการสรุปความเพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างมีจุดมุ่งหมาย

จากความหมายที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การอ่าน คือกระบวนการทางความคิดในการตีความแปลความสัญลักษณ์ สรุปความ และการวิเคราะห์ใจความสำคัญ โดยอาศัยประสบการณ์เดิมของผู้อ่านออกเป็นความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องและนำไปใช้ประโยชน์ได้

2. ความสำคัญของการอ่าน

ปานวรี ยงยุทธวิชัย (2548 : 34) เขียนถึงความสำคัญของการอ่านว่าการอ่านคือจุดเริ่มต้นที่สำคัญของการคิด เขียน วิเคราะห์ สังเคราะห์ มีวิจารณ์ญาณ มีความคิดสร้างสรรค์คิดไตร่ตรอง และมีวิสัยทัศน์

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2546 : 46) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า

1. การอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน จำเป็นต้องอ่านหนังสือเพื่อการศึกษาหาความรู้ต่าง ๆ
 2. การอ่านเป็นเครื่องมือช่วยให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ เพราะสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปพัฒนาตนเองและพัฒนางาน
 3. การอ่านเป็นเครื่องมือสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมของคนรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นต่อไป
 4. การอ่านเป็นวิธีการส่งเสริมให้คนมีความคิดและความฉลาดรอบรู้เพราะประสบการณ์ที่ได้จากการอ่านเมื่อเก็บสะสมเพิ่มพูนนานวันเข้า ก็จะทำให้เกิดความคิด เกิดสติปัญญาเป็นคนฉลาดรอบรู้ได้
 5. การอ่านเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินบันเทิงใจ เป็นวิธีหนึ่งในการแสวงหาความสุขให้แก่ตนเองที่ง่ายที่สุดและได้ประโยชน์คุ้มค่าที่สุด
 6. การอ่านเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนที่มีสมบูรณ์ทั้งทางด้านจิตใจและบุคลิกภาพเหมาะสมเมื่ออ่านทบทวนรู้มาก สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข
 7. การอ่านเป็นเครื่องมือในการพัฒนาระบบการเมือง การปกครอง ศาสนา ประวัติศาสตร์ และสังคม
 8. การอ่านเป็นวิธีหนึ่งในการพัฒนาระบบการสื่อสาร และการใช้เครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ
- วรณี โสมประยูร (2539 : 121 ; อ้างถึงใน มะลิวัลย์ พบภาล. 2549 : 10) อธิบายการอ่านมีความสำคัญต่อทุกเพศ ทุกวัยและทุกสาขาอาชีพดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างยิ่งในการศึกษาเล่าเรียนทุกระดับ ผู้เรียนจำเป็นต้องอาศัยทักษะ การอ่านทำความเข้าใจเนื้อหาสาระของวิชาการต่าง ๆ เพื่อให้คน ได้รับความรู้และประสบการณ์ตามที่ต้องการ
2. ในชีวิตประจำวัน โดยทั่วไป คนเราต้องอาศัยการอ่านติดต่อสื่อสารเพื่อทำ ความเข้าใจกับบุคคลอื่นร่วม ไปกับทักษะการ ฟัง พูด และเขียนทั้งด้านภารกิจส่วนตัว และการ ประกอบอาชีพการงานต่าง ๆ ในสังคม
3. การอ่านช่วยให้บุคคลสามารถนำความรู้และประสบการณ์จากสิ่งที่ได้ อ่านไปปรับปรุงและพัฒนาอาชีพ หรือธุรกิจที่ตนเองกระทำอยู่ให้เจริญก้าวหน้าและประสบ ความสำเร็จในที่สุด
4. การอ่านสามารถสนองความต้องการพื้นฐานของบุคคลในด้านต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี เช่น ช่วยให้มีมั่นคง ปลอดภัย ช่วยให้ได้รับประสบการณ์ใหม่ ช่วยให้เป็นที่ ยอมรับของสังคมช่วยให้มีเกียรติยศและชื่อเสียง
5. การอ่านทั้งหลายจะช่วยส่งเสริมให้บุคคลได้ขยายความรู้และ ประสบการณ์ เพิ่มขึ้นอย่างลึกซึ้งและกว้างขวางทำให้เป็นผู้รอบรู้เกิดความมั่นใจการพูด ปราศรัย การบรรยายหรือการอภิปรายปัญหาต่าง ๆ นับว่าเป็นการเพิ่มบุคลิกภาพและความ น่าเชื่อถือให้แก่ตนเอง
6. การอ่านหนังสือหรือสิ่งพิมพ์หลายชนิดนับว่าเป็นกิจกรรมนันทนาการ ที่น่าสนใจมากเช่น การอ่านหนังสือพิมพ์นิตยสาร วารสาร นวนิยาย การ์ตูน ฯลฯ เป็นการช่วย ให้บุคคลรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และเกิดความเพลิดเพลินสนุกสนานได้เป็นอย่างดี
7. การอ่านเรื่องราวต่าง ๆ ในอดีตเห็นศึลจารึก ประวัติศาสตร์เอกสาร สาระสำคัญ วรรณคดีจะช่วยให้คนชนรุ่นหลังรู้จักอนุรักษมรดกทางวัฒนธรรมของไทยเอาไว้ และสามารถพัฒนาให้เจริญรุ่งเรืองต่อไป

ถ้าลี รักสุทธิ (2550 : 5) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านดังนี้

1. การอ่านทำให้เกิดความรู้ เกิดองค์ความรู้ มีความเข้าใจในสรรพสิ่งมากขึ้น
2. การอ่านทำให้ได้ข้อคิด คติจากเรื่องซึ่งจะให้เกิดคิดที่สร้างสรรค์ได้
3. การอ่านทำให้คนมองโลกในแง่ดี เข้าใจโลกมากขึ้น
4. การอ่านทำให้เข้าใจคน ธรรมชาติของคน เข้าใจธรรมชาติ และสิ่งรอบข้างมากขึ้น
5. การอ่านทำให้คนเป็นมนุษย์ ทำให้มนุษย์เป็นเทวดา (ตามแนวคิดของพุทธ)

6. การอ่านช่วยเสริมสร้างภูมิคุ้มกันให้ตนเอง
7. การอ่านช่วยให้เกิดคลังคำ สามารถนำคำไปสร้างสรรค์ผลงานด้านภาษา และหนังสือได้ดี
8. การอ่านช่วยให้คนบรรลุสิ่งที่ต้องการ ประสบความสำเร็จในสิ่งที่ตนเองปรารถนา
9. การอ่านทำให้เกิดแนวคิดใหม่
10. การอ่านทำให้คนหลุดพ้นจากความโง่เขลา หรือบรรลุถึงสูงสุดที่ปรารถนาได้

กานต์มณี ศักดิ์เจริญ (2546 : 89) สรุปความสำคัญของการอ่านการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งในการดำเนินชีวิต เพราะอ่านมีส่วนช่วยสร้างความสำเร็จในการดำเนินชีวิต ผู้ใดมีความสามารถในการอ่านหนังสือเป็นพิเศษจะมีโอกาสเจริญกว่า หน้าในอาชีพและในชีวิตประจำวันมากกว่าคนที่ได้น้อยและอ่านช้า

สรุปการอ่านเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินชีวิต เพราะการอ่านมีส่วนช่วยสร้างความสำเร็จในการดำเนินชีวิตเป็นการสนองความต้องการของมนุษย์ ทำให้เกิดความรู้ มีทักษะต่าง ๆ ในการแก้ปัญหาสังคม การเมือง เศรษฐกิจและปัญหาส่วนตัว

3. จุดมุ่งหมายการอ่าน

ผู้อ่านหนังสือแต่ละคน ย่อมมีจุดมุ่งหมายในการสอนแตกต่างกันซึ่งขึ้นอยู่กับความต้องการความจำเป็น ความสนใจของแต่ละบุคคลว่าต้องการให้เกิดประโยชน์ในด้านใด

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549 : 95 – 97) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้หลายส่วนขึ้นอยู่กับผู้สนใจและผู้เกี่ยวข้องว่าจะให้ ความหมายอย่างไร โดยแบ่งความหมายไว้หลายส่วนดังนี้

1. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของกระบวนการหมายถึงลำดับขั้นที่เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจความหมายของคำ กลุ่มประโยคข้อความและเรื่องราว ข่าวสารที่ผู้อ่านสามารถบอกความหมายได้
2. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาพัฒนาการหมายถึงการสอนอ่านจะต้องเข้าใจเสียงฐานที่เกิดขึ้นของพยัญชนะสระวรรณยุกต์ เข้าใจหลักภาษาและการใช้ภาษา เพื่อนำหลักการเหล่านี้มาสอนอ่านและเข้าใจความหมาย
3. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษาศาสตร์ หมายถึงการสอนอ่านจะต้องเข้าใจเสียงฐานที่เกิดของพยัญชนะสระ วรรณยุกต์ เข้าใจหลักภาษา เพื่อนำหลักการเหล่านี้มาสอนอ่าน

การเขียน

1. ความหมายของการเขียน

นักศึกษาได้ให้ความหมายของการเขียน ดังนี้

ออุธร โปธิร์ (2547 : 10) การเขียน คือการเกิดความคิด แล้วรวบรวมและเรียบเรียงแนวคิดนั้น ก่อนที่จะถ่ายทอดออกมาในรูปแบบภาษาเขียนให้ได้อย่างถูกต้องชัดเจน เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อ

ปิยะภรณ์ ศรีอยุธยา (2547 : 12) ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ดังนี้ การเขียนสะกดคำคือ วิธีเขียนคำเรียงลำดับพยัญชนะสระ วรรณยุกต์ ให้เป็นคำที่ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน 2525 เพื่อให้ผู้เรียนออกเสียงได้และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

อัมรา ศรีเกิน (2553 : 44) กล่าวว่า การเขียน คือการที่มนุษย์ต้องการที่ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและความสนใจของตนเองออกมาให้ผู้อื่นทราบ โดยเขียนเป็นสัญลักษณ์แทนความรู้สึกนึกคิดและความสนใจเหล่านั้น

จากที่กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่า การเขียน คือ ทักษะการใช้ภาษาชนิดหนึ่งของมนุษย์ในการที่ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ประสบการณ์ และความเข้าใจของตนเองออกมาให้ผู้อื่นทราบ โดยเขียนเป็นสัญลักษณ์แทนความรู้สึกนึกคิดและความสนใจเหล่านั้นเป็นสื่อกลางความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกัน

2. ความสำคัญของการเขียน

เนื่องจากการเขียนเป็นทักษะที่จำเป็นต้องใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันเท่ากับทักษะการอ่าน จึงได้มีผู้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนไว้ ดังนี้

ถวัลย์ มาสจรัส (2546 : 12) กล่าวว่า การเขียนเป็นเครื่องมือสำคัญต่อการสื่อสารระหว่างกัน การที่จะทำให้ผู้รับสารหรืออ่านเกิดความเข้าใจถึงสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารอย่างถูกต้องแล้ว ผู้เขียนจะต้องจัดระเบียบความคิดของตนเองออกมาเป็นระบบ และต้องรู้จักเลือกใช้ถ้อยคำภาษาไทยในการเขียนที่ถูกต้องชัดเจน เพื่อสื่อความหมายอย่างครบถ้วนสมบูรณ์

สาลี รักสุทธิ (2550 : 12) ได้ระบุถึงความสำคัญของการเขียนไว้ดังนี้

1. การเขียนเป็นการถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกที่หลากหลายให้คนอื่นได้รับรู้
2. การเขียนเป็นการถ่ายทอดความรู้ ข้อคิด ความเห็นทัศนะผ่านตัวอักษร
3. การเขียนเป็นการบันทึกเหตุการณ์ เรื่องราวที่ตนเองพบผ่าน

4. การเขียนเป็นการแสดงออกถึงภูมิปัญญา ความสามารถของผู้เขียน
5. การเขียนเป็นการเก็บความรู้ ข้อมูลแต่ละยุคสมัยไว้ให้กับสังคม
6. การเขียนเป็นการเก็บเกี่ยวประสบการณ์ด้านภาษา (เขียน) ให้พัฒนายิ่งขึ้น
7. การเขียนเป็นการแสดงถึงนิสัย ความรับผิดชอบที่มีต่อตนเองและสังคม
8. การเขียนเป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร กระจายความรู้ข้อคิดสู่คนอื่น
9. การเขียนเป็นการบอกใบ้ลายแทง แสดงหลักฐานผ่านตัวอักษรให้คนอื่นรู้
10. การเขียนเป็นการถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรม ความเชื่อ ค่านิยมที่ยั่งยืน

อัมรา ศรีเก็น (2553 : 49) กล่าวว่า การเขียนเป็นเครื่องมือที่ใช้ติดต่อสื่อสาร

ระหว่างกันของมนุษย์ เป็นทักษะที่ผู้เขียน ได้ถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก จินตนาการและ ความต้องการของตนเอง และเป็นสื่อความหมายที่คงทน ใช้บันทึกแทนความจำเพื่อป้องกันการ ลืมได้ดีกว่าสื่ออื่น ๆ สามารถใช้เป็นหลักฐานอ้างอิงได้ และสามารถพัฒนาเพื่อยึดเป็นงาน อาชีพได้

สรุป การเขียนมีความสำคัญต่อมนุษย์ในฐานะเป็นเครื่องมือสำหรับการสื่อสาร ถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความเข้าใจ ตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ ของผู้เขียนให้ผู้อื่นทราบ เป็นเครื่องมือที่ใช้บันทึกถึงความเจริญทางวัฒนธรรมผู้ชุมชนรุ่นหลัง และสามารถให้เป็น หลักฐานอ้างอิงได้ นอกจากนี้การเขียนยังเป็นทักษะที่สำคัญที่ต้องใช้ควบคู่กับทักษะการอ่าน การฟัง และการพูดอีกด้วย

3. จุดมุ่งหมายของการสอนเขียน

วรรณิ โสมประยูร (2542 : 180) กล่าวว่า การเขียนมีจุดมุ่งหมายต่าง ๆ หลาย ประการดังนี้

1. เพื่อคัดลายมือหรือเขียนได้ถูกต้องตามลักษณะตัวอักษรให้เป็นระเบียบ ชัดเจนหรือเข้าใจง่าย
2. เพื่อเป็นการฝึกทักษะการเขียนให้พัฒนาออกงามขึ้นตามควรแก่วัย
3. เพื่อให้มีทักษะ การเขียนสะกดคำถูกต้องตามอักขรวิธี เขียนวรรคตอนถูกต้อง และเขียนได้ถูกต้อง
4. เพื่อให้รู้จักภาษาเขียนที่ดีมีคุณภาพที่เหมาะสมกับบุคคลกับ โอกาส
5. เพื่อให้สามารถสังเกตจดจำเลือกเน้นถ้อยคำหรือสำนวน โวหารให้ถูกต้อง ตามหลักภาษาและสื่อความหมายได้ตรงตามที่ต้องการ
6. เพื่อให้สามารถรวบรวมและลำดับความคิดแล้วจัดบันทึก สรุปและย่อ

ใจความเรื่องที่อ่านหรือฟังได้

7. เพื่อให้มีทักษะการเขียนประเภทต่าง ๆ และสามารถนำหลักการเขียนไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

8. เพื่อเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ด้วยการเขียนตามที่ตนเองสนใจ และมีความถนัด

9. เพื่อให้เห็นความสำคัญและคุณค่าของการเขียนว่ามีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพการศึกษาหาความรู้และอื่น ๆ

รัฐจิต แก้วจำปา (2544 : 53) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการเขียนไว้ดังนี้

1. เขียนเพื่อให้เกิดความรู้ ได้แก่ การเขียนเพื่อเล่าเรื่อง เล่าเหตุการณ์ อธิบาย ความหมาย เขียนข่าว เขียนวิชาการ ฯลฯ

2. เขียนเพื่อให้เกิดความบันเทิง ได้แก่ การเขียน นวนิยาย เขียนบทประพันธ์ เขียนบทเพลง บทละคร ฯลฯ

3. เขียนเพื่อโน้มน้าวใจ ได้แก่ บทความปลุกใจ คำเทศนา นิทานสอนใจ ฯลฯ

4. เขียนเพื่อติดต่อกิจธุระ การงาน ได้แก่ การเขียนจดหมาย เขียนสัญญา เขียนคำร้อง ฯลฯ

5. เขียนเพื่อวิเคราะห์ วิจัยและแสดงความคิดเห็น ได้แก่ การเขียนบทความ จิตรา สมพล (2547 : 25) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการสอนเขียนคำไว้ว่าเพื่อให้มีทักษะในการเขียน เขียนได้ถูกต้องรวดเร็ว สื่อความได้ เห็นความสำคัญและคุณค่าของการเขียน และนำการเขียนไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

ธนู ทดแทนคุณ และกุลวดี แพทย์พิทักษ์ (2548 : 59-67) สรุปจุดมุ่งหมายของการเขียนได้ดังนี้

1. การเขียนเพื่ออธิบายและให้ความรู้ เป็นการเขียนที่มุ่งให้ข้อมูลความรู้เพื่อให้ผู้อ่านได้รับข้อมูลอย่างละเอียด

2. การเขียนเพื่อเล่าเรื่อง เป็นการเขียนที่มุ่งให้ข้อมูลแก่ผู้อ่านเพื่อให้ได้รับ อรรถรสในสิ่งที่ผู้เขียนพบหรือประสบมากับตนเอง

3. การเขียนเพื่อแนะนำหรือให้ข้อคิดเห็น เป็นการเขียนที่มุ่งให้ข้อเสนอแนะ ให้ข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ของผู้อ่าน สามารถนำไปใช้ได้จริง

4. การเขียนเพื่อโน้มน้าวใจ เป็นการเขียนที่มุ่งชักจูงโน้มน้าว โฆษณา เพื่อให้ผู้อ่านรู้สึกเห็นด้วยหรือคล้อยตามและอาจนำไปสู่การประเมินค่าหรือการตัดสินใจ

5. การเขียนเพื่อสร้างแนวคิดเชิงจินตนาการ เป็นการเขียนที่มุ่งนำเสนอภาพความคิดที่สร้างสรรค์ เพื่อให้ผู้อ่านสามารถติดตามไปด้วยและนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงด้วย

6. การเขียนเพื่อล้อเลียน เสียดสี เป็นการเขียนที่มุ่งให้ความรู้สึกในลักษณะล้อเลียนเสียดสี หรืออาจประชดประชัน เน้นความสนุกสนานเป็นหลัก

7. การเขียนเพื่อแจ้งให้ทราบข้อเท็จจริง เป็นการเขียนที่มุ่งให้ข้อมูลที่เป็นจริง นำเสนอรายละเอียดเพื่อการนำไปปฏิบัติจริง บางครั้งอาจอ้างอิงกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ

8. การเขียนเพื่อให้ข้อมูล เป็นการเขียนที่มุ่งให้รายละเอียดหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้เขียนเอง เพื่อสื่อสารให้กับผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องได้รับทราบในประโยชน์ทางธุรกิจ กิจธุระและเรื่องสำคัญของเรา

สรุปได้ว่า การเขียนคำมีจุดมุ่งหมายว่าให้มีทักษะในการเขียนที่ถูกต้องรวดเร็ว สามารถสื่อความเข้าใจในเนื้อหาสาระของเรื่องที่เขียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของการเขียน และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หรือแผนการสอนเป็นภารกิจสำคัญของครูผู้สอนทำให้ผู้สอนทราบล่วงหน้าว่าจะสอนอะไรเพื่อจุดประสงค์ใด สอนอย่างไรใช้สื่ออะไรและวัดผลประเมินผลโดยวิธีใด เป็นการเตรียมตัวให้พร้อมก่อนสอนทำให้ผู้สอนเกิดความมั่นใจในการสอนได้ครอบคลุมเนื้อหาและสอนอย่างมีแนวทางและเป้าหมาย ดังนั้น ผู้สอนจึงจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย ความสำคัญลักษณะขั้นตอนการจัดทำและหลักการวางแผนการสอนตลอดจนลักษณะของแผนการสอนที่ดี เพื่อส่งให้การเรียนการสอนดำเนิน ไปสู่จุดหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

1. ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2538 : 10) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ คือ การนำวิชาหรือกลุ่มวิชาที่จะต้องทำการสอน ตลอดภาคเรียนมาสร้างเป็นแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน มาใช้สื่อ อุปกรณ์การสอน และการวัดผลประเมินผล สำหรับเนื้อหาสาระ และจุดประสงค์การเรียนย่อย ๆ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือจุดเน้นของหลักสูตร สภาพของผู้เรียน ความพร้อมของโรงเรียนในด้าน

วัตถุประสงค์และตรงกับชีวิตซึ่งถ้ากล่าวอีกนัยหนึ่ง แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึงการเตรียมการสอนเป็น ลายลักษณ์อักษรล่วงหน้า คือบันทึกการสอนตามปกตินั่นเอง

ลำลี รักสุทธิ (2544 ก : 42) ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้คือ แผนการหรือโครงการ ที่จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อใช้ในการปฏิบัติการสอนในรายวิชาใดวิชาหนึ่งเป็นการระดมสรรพวิธีที่จะทำให้ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

รุจิร ภูสาระ (2545 : 159) ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ว่าเป็นเครื่องมือแนวทางในการจัดประสบการณ์เรียนรู้ให้ผู้เรียนตามที่กำหนดไว้ในสาระการเรียนรู้ของแต่ละกลุ่ม

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ คือ แผนการหรือ โครงสร้างที่จัดทำไว้เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อการปฏิบัติการสอนในวิชาหนึ่ง เป็นการเตรียมการสอนอย่างเป็นระบบและเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ไปสู่จุดมุ่งหมาย การเรียนรู้และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ความสำคัญของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542 : 2) เสนอว่าการจัดทำแผนการสอนก่อให้เกิดประโยชน์ดังนี้

1. ก่อให้เกิดการวางแผนและเตรียมการล่วงหน้าเป็นการนำเทคนิควิธีการสอน การเรียนรู้สื่อเทคโนโลยีและจิตวิทยาการเรียนการสอนมาผสมผสาน ประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม
2. ส่งเสริมให้ครูผู้สอนค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรเทคนิควิธีการเรียนการสอนการเลือกใช้สื่อ การวัดและประเมินผลตลอดจนประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจำเป็น
3. เป็นเครื่องมือการสอนสำหรับตัวครูผู้สอนและครูที่สอนแทนนำไปใช้ปฏิบัติการสอนอย่างมั่นใจ
4. เป็นหลักฐานแสดงข้อมูลด้านการเรียนการสอนและการจัดผลประโยชน์ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนต่อไป
5. เป็นหลักฐานแสดงความเชี่ยวชาญของครูผู้สอน ซึ่งสามารถนำไปเสนอเป็นผลงานวิชาการได้

วิลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549 : 254 - 255) ให้แนวคิดว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เปรียบเทียบกับพิมพ์เขียวของวิศวกรหรือสถาปนิกที่ใช้เป็นหลักในการควบคุมงานก่อสร้าง วิศวกรหรือสถาปนิกจะขาดพิมพ์เขียวไม่ได้ฉันใด ผู้เป็นครูก็ขาดแผนการจัดกิจกรรม

การเรียนรู้ไม่ได้ฉันทันนั้นยังผู้สอน ได้ทำแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองก็จะยังให้ประโยชน์แก่ตนเองมากเพียงนั้น

3. ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี

แผนการจัดการเรียนรู้หรือแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ควรประกอบด้วยกิจกรรมหลาย ๆ อย่าง และหลาย ๆ วิธีการก่อนที่จะใช้แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ใดควรจะมีการประเมินผู้เรียนก่อนเพื่อให้เป็นข้อมูลในการเลือกวิธีการและกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสม เพื่อผู้เรียนจะได้ไปสู่พฤติกรรมที่คาดหวัง (Anderson, 1994 : 38) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะต้องมีรายละเอียดชัดเจนจนถึงกิจกรรมนักเรียน บทบาทของครู การใช้สื่อ การวัดผล จนผู้อ่านมองเห็นภาพพฤติกรรมจริง ๆ ในห้องเรียนได้สมบูรณ์ จึงถือว่าเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีและไม่จำเป็นต้องทำบันทึกการสอนอีกก็ได้ เพราะแผนการจัดการเรียนรู้ที่ชัดเจนใช้แทนบันทึกการสอนได้ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีควรมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่เข้าลักษณะ 4 ประการ คือ (สงบ ลักษณะ. 2540 : 20)

1. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีกิจกรรมให้ผู้เรียนเป็นผู้ได้ลงมือปฏิบัติให้มากที่สุด โดยครูเป็นเพียงผู้คอยชี้แนะ ส่งเสริม หรือกระตุ้นให้กิจกรรมดำเนินไปตามความมุ่งหมาย
2. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้ค้นพบคำตอบหรือสำเร็จด้วยตนเอง โดยครูพยายามลดบทบาทจากผู้บอกคำตอบ มาเป็นผู้คอยกระตุ้นด้วยคำถามหรือปัญหาให้ผู้เรียนคิดแก้หรือหาแนวทางไปสู่ความสำเร็จในการทำกิจกรรมเอง
3. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะกระบวนการ มุ่งให้ผู้เรียนรับรู้และนำกระบวนการไปใช้จริง
4. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการใช้วัสดุอุปกรณ์ที่สามารถจัดหาได้ในท้องถิ่นหลีกเลี่ยงการใช้วัสดุอุปกรณ์สำเร็จรูป ราคาสูง

สงบ ลักษณะ (2533 : 43) ได้กล่าวถึง และได้ให้คำตอบจากที่มีผู้สงสัยว่าจะประเมินตัดสินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ได้อย่างไรว่า เหมาะสมดีแล้วหรือไม่ ว่าจะให้ตัดสิน โดยการนำแผนการจัดการเรียนรู้ นั้น ไปใช้จริงในการจัดการเรียนการสอนว่า สามารถดำเนินการให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ได้ดีเพียงใด ถ้าครูมีบทบาทมากในการเป็นผู้ให้ความรู้โดยตรง และนักเรียน ไม่มีโอกาสแสดงพฤติกรรมที่สะท้อนการฝึกปฏิบัติให้เกิดทักษะกระบวนการก็จะเป็นเครื่องแสดงความด้อยคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

4. ประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้

ถ้าครูได้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ และใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้น เพื่อนำไปใช้สอนในคราวต่อไป แผนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวจะเกิดประโยชน์ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2539 : 134)

1. ครูรู้วัตถุประสงค์ของการสอน
2. ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยความมั่นใจ
3. ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน
4. ครูจัดกิจกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ตรงตามเจนาของหลักสูตร
5. เมื่อครูประจำชั้นไม่ได้สอน ครูที่มาสอนแทนสามารถสอนแทนได้ตามจุดประสงค์ที่กำหนด

5. การทำแผนการจัดการเรียนรู้

การทำแผนการจัดการเรียนรู้มีขั้นตอนดังนี้

5.1 ศึกษาหลักสูตรต้องศึกษาหลักสูตรอย่างกว้างขวางและอย่างลึกในวิชา และรายวิชาที่สอน เช่น ศึกษาโครงสร้างของวิชาจุดประสงค์ของวิชาสื่อการเรียนการสอนที่กำหนดในรายวิชา คำอธิบายรายวิชา และธรรมชาติของวิชา เป็นต้น

5.2 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา เวลา และกิจกรรมวิเคราะห์ได้จากคำอธิบายรายวิชา โดยให้สัมพันธ์กับจุดประสงค์ของวิชา และจุดประสงค์ของหลักสูตร

5.3 หากกลวิธีสอน กลวิธีสอนจะต้องสอดคล้องกับหลักสูตร โดยใช้ทักษะกระบวนการ และทฤษฎีการเรียนรู้ต่างๆ ตลอดจนทั้งประสานประสานระหว่างประสบการณ์ และจินตนาการของผู้สอนเองคงจะไม่มีวิธีสอนใดวิเศษสุดในโลกแต่วิธีการสอนที่เหมาะสม และสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้มากที่สุดจะต้องยึดหลักให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติให้ค้นพบคำตอบได้ตนเอง ใ้รู้จักการวางแผนและฝึกเป็นกลุ่มและรายบุคคล เพื่อให้นักเรียนได้เป็นผู้คิดเป็นทำเป็น และเห็นช่องทางในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

5.4 จัดทำสื่อการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนจะต้องสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งอาจจะเป็สื่อที่ใช้อยู่แล้วหรือสื่อที่คิดขึ้นใหม่ก็ได้ แต่ต้องให้เหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาด้วย

5.5 จัดทำเครื่องมือวัดและประเมินผล เครื่องมือวัดผลและประเมินผล ให้สอดคล้องกับหลักสูตร โดยเครื่องมือนั้นจะต้องวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ในด้านพุทธรพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย ตลอดจนทั้งครอบคลุมถึงกระบวนการวางแผนของ

นักเรียนทั้งจากสถานการณ์จริงและสถานการณ์จำลองด้วย

5.6 กำหนดโครงสร้างสำหรับ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ การกำหนดโครงสร้างสำหรับหนึ่งกลุ่มสาระการเรียนรู้ สามารถปฏิบัติได้ 2 ลักษณะ กล่าวคือ โครงสร้างอย่างสังเขป และโครงสร้างอย่างละเอียด โครงสร้างอย่างละเอียดเป็นการวางโครงสร้างโดยสัมพันธ์ จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา เวลา กระบวนการ สื่อการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผลให้เห็นภาพรวมตลอดใน 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ส่วน โครงสร้างอย่างสังเขปเป็นการวางโครงสร้างโดยสัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา และเวลา เพื่อให้เห็นภาพรวมทั้งหมดใน 1 รายวิชา

5.7 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ขยายจากโครงสร้าง เป็นการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่จะนำไปใช้ในแต่ละคาบ/ชั่วโมงอย่างละเอียดและปฏิบัติได้จริงทั้งนี้โดยมีส่วนประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้ที่จะช่วยให้การดำเนินการสอนบรรลุเป้าหมายตามจุดประสงค์การเรียนรู้ซึ่งมีมากมายหลายข้อแตกต่างกันไป แต่ส่วนสำคัญที่ขาดไม่ได้จะต้องมีในแผนการจัดการเรียนรู้ คือ

5.7.1 สาระสำคัญ

5.7.2 จุดประสงค์การเรียนรู้

5.7.3 กิจกรรมการเรียนการสอน

5.7.4 สื่อการเรียนการสอน

5.7.5 การวัดผลและประเมินผล

ส่วนประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่นำเสนอ โดยได้แนวคิดจากการดำเนินการสอนของกรมวิชาการก็จะเพิ่มกิจกรรมเสนอแนะเข้าเพิ่มอีกด้วย

6. รายละเอียดแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ (Lesson Plan) ประกอบด้วยหัวข้อสำคัญ 9 หัวข้อ โดยการบูรณาการของหน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 7 หัวข้อ เพิ่มเติมของคณะกรรมการข้าราชการครูมี 9 หัวข้อ ดังนี้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2538 : 136-137)

1. สาระสำคัญ (Concept) เป็นความคิดรวบยอดหรือหลักการของเรื่องหนึ่งที่ต้องการให้เกิดกับนักเรียนตามแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แล้ว

2. จุดประสงค์การเรียนรู้ (Learning Objective) เป็นการกำหนดจุดประสงค์ที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อเรียนตามแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แล้ว

3. เนื้อหา (Content) เป็นเนื้อหาที่จัดกิจกรรมและต้องการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้
4. กิจกรรมการเรียนการสอน (Instructional Activities) เป็นการเสนอขั้นตอนหรือกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งจะนำไปสู่จุดประสงค์ที่กำหนดไว้
5. สื่อและอุปกรณ์ (Instructional Media) เป็นสื่อและวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ในแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
6. การวัดผลและประเมินผล (Measurement and Evaluation) เป็นการกำหนดขั้นตอนหรือวิธีการวัดผลประเมินผลว่านักเรียนบรรลุจุดประสงค์ตามกำหนดในกิจกรรมการเรียนการสอน แยกประเมินผลเป็นประเมินผลก่อนสอนขณะสอน และหลังการสอน
7. กิจกรรมเสนอแนะ เป็นกิจกรรมการบันทึกการสอนก่อนนำไปใช้สอน
8. ข้อเสนอแนะของผู้บังคับบัญชาเป็นการบันทึกการตรวจแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสนอแนะหลังจากได้ตรวจสอบความถูกต้อง การกำหนดรายละเอียดในหัวข้อต่าง ๆ ในแผนการสอนมีความสมบูรณ์ เช่น การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้เนื้อหา กิจกรรม
9. บันทึกการสอน เป็นการบันทึกของผู้สอนบันทึกหลักจากนำแผนการใช้สื่อ และการวัดผลประเมินผลไปใช้แล้วเพื่อนำแผนไปปรับปรุง และใช้สอนในคราวต่อไป ประกอบด้วย 3 หัวข้อคือ
 - 9.1 ผลการเรียนรู้ เป็นการบันทึกผลการเรียนด้านคุณภาพและปริมาณ ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านทักษะพิสัย ด้านจิตพิสัย ซึ่งได้กำหนดในขั้นกิจกรรมการเรียนการสอนและประเมินผล
 - 9.2 ปัญหาและอุปสรรค เป็นการบันทึกปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นในขณะสอน ก่อนสอน และหลังทำการสอน
 - 9.3 ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข เป็นการบันทึกเสนอแนะเพื่อแก้ไขปรับปรุงการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้บรรลุจุดประสงค์ของบทเรียนที่หลักสูตรกำหนด

7. รูปแบบของแผนการจัดการเรียน

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2538 : 34) ได้เสนอแนะรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังตัวอย่าง

รูปแบบของแผนร่วมมือการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้.....ชั้นประถมศึกษาปีที่.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่.....เรื่อง.....เวลา.....ชั่วโมง

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

1. สาระสำคัญ

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1.

2.2.

3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเสนอบทเรียน

4. ขั้นทำงานเป็นกลุ่มย่อย

5. ขั้นหาคะแนนพัฒนาการ

6. ขั้นรับรองผลของกลุ่ม

7. ชั้นสรุป

.....

.....

.....

8. สื่อและแหล่งเรียนรู้

.....

.....

9. การวัดผลและประเมินผล

.....

.....

10. บันทึกผลหลังการจัดกระบวนการเรียนรู้

.....

.....

11. ปัญหา / อุปสรรค

.....

.....

12. ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง เอกสารที่ครูผู้สอนจัดทำขึ้นจากการวิเคราะห์หลักสูตร เป็นการเตรียมการล่วงหน้าอย่างเป็นระบบ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ช่วยให้ผู้เรียนไปสู่จุดหมายปลายทางที่หลักสูตรกำหนดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดกิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือ

แนวคิดหลักเกี่ยวกับการเรียนรู้

การสอนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) พัฒนาขึ้น โดย Robert E. Slavin ผู้อำนวยการโครงการศึกษาระดับ โอกาสให้กับผู้เรียน ได้ใช้ความคิดร่วมมือกัน แลกเปลี่ยนประสบการณ์ความคิด เหตุผลซึ่งกันและกัน ได้เรียนรู้สภาพอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิดของคนใน

กลุ่ม เพื่อเป็นแนวคิดไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ตามความเหมาะสมแต่ละคน บุคคลตลอดเพื่อที่จะเรียนรู้และรับผิดชอบงานของผู้อื่นเสมือนงานของตน โดยมุ่งเน้น ผลประโยชน์และความสำเร็จของกลุ่ม มีผู้เสนอแนวคิดดังนี้

สลาบิน (Slavin. 1983 : 20- 21) ซึ่งเป็นผู้นำแนวคิดเรื่องการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เชื่อว่าการเรียนแบบกลุ่มมือช่วยให้เรียนพัฒนาความภาคภูมิใจในตนเอง (Self-esteem) หมายถึงผู้เรียนจะเรียนด้วยความสุข และพัฒนาสติปัญญาของตนเองอย่างเต็มที่พร้อมกับเกิดความรู้สึกที่ดีงามในทางสังคมจากกระบวนการทำงานกลุ่ม ซึ่งการเรียนรู้แบบนี้ จะช่วยให้ผู้เรียนใช้ความสามารถเฉพาะตัว และศักยภาพของตนเองร่วมมือกันแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้บรรลุสำเร็จได้ โดยสมาชิกในแต่ละกลุ่มตระหนักว่าตนเองเป็นสมาชิกของกลุ่ม ดังนั้นความสำเร็จหรือความล้มเหลวของกลุ่ม สมาชิกทุกคนในกลุ่มต้องรับผิดชอบร่วมกัน สมาชิกต้องมีการพูดคุยกัน ช่วยเหลือกัน ผู้เรียนจะได้รับความรู้จากเพื่อนซึ่งทำให้สมาชิกเกิดความรู้สึกถึงคุณค่าของตนเอง เนื่องจากได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมและมีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จของกลุ่ม

วิลสัน สุนทร โรจน์ (2550 : 17- 19) ได้เสนอว่าหลักการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียน ได้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้เป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน โดยที่แต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้และความสำเร็จในกลุ่มทั้งโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นการแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ รวมทั้งการเป็นกำลังใจแก่กันและกันที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่เรียนอ่อนกว่า สมาชิกในกลุ่มไม่เพียงพอแต่รับผิดชอบต่อการเรียนของตนเท่านั้นหากแต่จะต้องร่วมรับผิดชอบต่อการเรียนของเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ความสำเร็จของแต่ละบุคคลคือความสำเร็จของกลุ่มหลักการจัดกลุ่ม นักเรียนผู้สอนจะต้องศึกษาคะแนนสอบวิชาใดวิชาหนึ่งของนักเรียน แล้วเรียงลำดับจากคนที่มีคะแนนสูงสุดไปหาคนที่มีคะแนนต่ำสุด แล้วจัดให้แต่ละกลุ่มมีคนเก่ง ปานกลาง อ่อน คละกันทุกกลุ่ม ในแต่ละกลุ่มควรมีทั้งเพศชายและเพศหญิงคละกันด้วยและกลุ่มที่มีขนาดพอเหมาะคือ กลุ่มที่สมาชิก 4 คน การแบ่งกลุ่มแบบนี้จะเห็นได้ว่าทุกกลุ่มจะมีนักเรียนคละ เก่ง ปานกลาง อ่อนเหมือนกัน การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือจะช่วยให้นักเรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข โดยผู้เรียนทุกคนในกลุ่มจะมีความสบายใจในการพูดคุย ซักถามกัน ให้ความรู้แก่กัน คนเก่งจะเกิดความภาคภูมิใจในการให้ความรู้แก่คนเรียนปานกลางและคนเรียนอ่อน ซึ่งช่วยให้คนเรียนปานกลางและเรียนอ่อน ได้คะแนนสูงขึ้น

สุพล วังสินธ์ (2543 : 10) ได้สรุปถึงหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือว่ามีลักษณะคล้ายคลึงกับการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม แต่แตกต่างกันในรายละเอียด ดังนี้

1. ให้ผู้เรียน ได้ทำงานเป็นกลุ่ม ๆ
2. สมาชิกในกลุ่มย่อยมีผู้เรียนที่มีคุณลักษณะแตกต่างกัน
3. ให้ผู้เรียนแต่ละคน ได้นำศักยภาพของตนเองมาเสริมความสำเร็จของกลุ่ม
4. ให้ผู้เรียน ได้มีโอกาสช่วยเหลือกัน
5. ให้ผู้เรียน มีปฏิสัมพันธ์กันเชิงบวก

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2542 : 36 – 43) กล่าวถึง วิธีการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือว่าได้รับความสนใจนำมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาตั้งแต่ทศวรรษ 1970 โดยมีการเชื่อว่าวิธีการเรียนรู้นี้จะช่วยพัฒนาและแก้ปัญหาหลาย ๆ ด้านด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสัมพันธ์ภายในกลุ่ม การยอมรับความอ่อนด้อยทางวิชาการของเพื่อน และความภาคภูมิใจในตนเอง (Self - esteem) ซึ่งมีหัวใจของการเรียนรู้ 3 ประการ ดังนี้

1. รางวัลของกลุ่ม (Team Reward) หมายถึง ผลของกลุ่มที่ผู้ร่วมกลุ่มทุกคนจะต้องรับผิดชอบและมีโอกาสเท่าเทียมกันในการประสบความสำเร็จ โดยจะได้รับรางวัล เช่น เกียรติบัตร เมื่อสามารถบรรลุเกณฑ์ที่กำหนด
2. ความรับผิดชอบต่อผลงานของผู้เรียนแต่ละคน (Individual Accountability) หมายถึง ผลการกระทำของแต่ละคน เพื่อให้กลุ่มมีผลงาน โดยรวมถึงเกณฑ์ที่กำหนด นักเรียนในกลุ่มจึงต้องมีการฝึกในการช่วยให้ผู้ร่วมกลุ่มแต่ละคนพัฒนาผลการเรียนของตนและพร้อมตลอดเวลาสำหรับการทดสอบ
3. การมีโอกาและประสบความสำเร็จเท่าเทียมกัน (Equal Opportunities for Success) หมายถึง นักเรียนทุกคนไม่ว่าจะเป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับใด สามารถสร้างผลงานให้แก่กลุ่มด้วยการยกระดับผลการเรียนของตนจากผลการเรียนในระดับเดิม

จากการศึกษาแนวคิด การเรียนแบบกลุ่มร่วมมือ เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน โดยสมาชิกในกลุ่มช่วยเหลือเกื้อกูลกัน นักเรียนแนะนำคนที่เรียนอ่อน และมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ผลงานของแต่ละคนเป็นผลงานของกลุ่ม และมีทักษะทางสังคมดีขึ้น ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

รูปแบบเรียนรู้แบบร่วมมือ

การเรียนรู้แบบร่วมมือมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงรูปแบบดังนี้

สุรศักดิ์ หลานมาลา (2536 : 96 – 99) ได้กล่าวถึงรูปแบบของการเรียนแบบร่วมมือที่นิยมใช้ทั่วไปในปัจจุบันมี 8 รูปแบบ ดังนี้

1. Student Teams Achievement Divisions (STAD) สมาชิกในกลุ่ม 4 คน ระดับสติปัญญาต่างกัน เช่น เก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน อ่อน 1 คน ครูกำหนดบทเรียนและงานของกลุ่มไว้แล้วครูทำการสอนบทเรียนให้นักเรียนทั้งชั้นแล้วให้กลุ่มทำงานตามที่กำหนด นักเรียนในกลุ่มช่วยเหลือกัน เด็กเก่งช่วยและตรวจงานของเพื่อนให้ถูกต้องก่อนนำส่งครู นักเรียนต่างคนต่างทำข้อสอบ แล้วเอาคะแนนของทุกคนมารวมกันเป็นคะแนนเป็นคะแนนของกลุ่ม ครูจัดลำดับของคะแนนทุกกลุ่มตีประกาศให้ทุกคนทราบ
2. Teams – Games – tournament (TGT) จัดกลุ่มร่วมมือ มีการสอบทุกสัปดาห์ แต่ละทีมที่มีความสามารถเท่ากันจะแข่งขันกันตอบปัญหา จะมีการจัดกลุ่มใหม่ทุกสัปดาห์โดยพิจารณาจากความสามารถของแต่ละบุคคล
3. Team Assisted Individualization (TAI) สมาชิกของกลุ่ม 4 คน มีระดับความรู้ต่างกัน ใช้สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-6 ครูเรียกเด็กที่มีความรู้ระดับเดียวกันของแต่ละกลุ่มมาสอนความยากง่ายของเนื้อหาวิชาที่สอนจะแตกต่างกัน เด็กกลับไปยังกลุ่มของตน และต่างคนต่างทำงานที่ได้รับมอบหมาย แต่ช่วยเหลือซึ่งกันและกันทุกคนสอบข้อสอบ โดยไม่มีการช่วยเหลือกันมีการให้รางวัลทีมที่ทำคะแนนได้ดีกว่าเดิม
4. Cooperative Integrated Reading and Composition (CIRC) ใช้สำหรับวิชาอ่านเขียนและทักษะอื่น ๆ ทางภาษา สมาชิกในกลุ่มที่ 4 คน มีพื้นความรู้เท่ากัน 2 คน อีก 2 คนก็เท่ากันแต่ต่างระดับความรู้กับ 2 คนแรก ครูจะเรียกคู่ที่มีความรู้ระดับเท่ากันจากทุกกลุ่มมาสอนให้กลับเข้ากลุ่มแล้วเรียกคู่ต่อไปจากกลุ่มมาสอนคะแนนของกลุ่มพิจารณาจากคะแนนสอบของสมาชิกกลุ่มเป็นรายบุคคล
5. Jigsaw ใช้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 – 6 สมาชิกในกลุ่มมี 6 คน ความรู้ต่างระดับกัน สมาชิกแต่ละคนไปเรียนร่วมกับสมาชิกของกลุ่มอื่นๆ ในหัวข้อต่างกัน ออกไปแล้วทุกคนกลับมากลุ่มของตนเองสอนเพื่อสิ่งที่ตนไปเรียนร่วมกับสมาชิกของกลุ่มอื่นๆ การประเมินผลเป็นรายบุคคล แล้วรวมเป็นคะแนนของกลุ่ม
6. Jigsaw II สมาชิกในกลุ่มมี 4- 5 คน นักเรียนทุกคนเรียนบทเดียวกันสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มให้ความสนใจในหัวข้อย่อยในบทเรียนต่างกันใครที่สนใจในหัวข้อเดียวกันจะ

ไปประชุมกัน คั่นคว้า และอภิปราย แล้วกลับมาที่กลุ่มเดิมของคนสอนเพื่อนในเรื่องที่ตนเองไปประชุมกับสมาชิกของกลุ่มอื่นมา ผลการสอบของแต่ละคนเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มที่ทำคะแนนรวมได้ดีกว่าครั้งก่อนจะได้รับรางวัล

7. Learning Together สมาชิกในกลุ่มมี 4 – 5 คน ระดับความรู้ต่างกัน ใช้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 – 6 ครูทำการสอนทั้งชั้น เด็กแต่ละกลุ่มทำงานตามที่ครูมอบหมายคะแนนของกลุ่มพิจารณาจากผลงานของกลุ่ม

8. Group Investigation สมาชิกในกลุ่มมี 2 – 6 คน แต่ละกลุ่มเลือกหัวข้อที่ต้องการค้นคว้า สมาชิกในกลุ่มแบ่งงานกันทั้งกลุ่ม เสนอผลงานหรือรายงานต่อหน้าชั้น การใช้รางวัลหรือคะแนนให้ทั้งกลุ่มจากที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ ซึ่งส่วนมากจะใช้สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา และใช้ในบางวิชา แต่มีบางรูปแบบที่สามารถใช้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษาได้ ครูควรนำรูปแบบการเรียนการสอนเหล่านี้ไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับสภาพห้องเรียนของตนเอง เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุด

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2546 : 36- 43) ได้รวบรวมรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังนี้

1. การเล่าเรื่องรอบวง (Round Robin) เปิด โอกาสให้นักเรียนทุกคนเล่าประสบการณ์ ความรู้ สิ่งที่คุณกำลังศึกษาและสิ่งที่คุณประทับใจให้เพื่อน ๆ ในกลุ่มฟังทีละคน เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อความหมายของผู้เรียน
2. มุมสนทนา (Comers) จัดนักเรียนเป็นกลุ่มย่อยเข้าไปนั่งตามมุมหรือจุดต่างๆ ของห้องเรียน ให้นักเรียนช่วยกันคิดหาคำตอบจาก โจทย์ปัญหาที่ครูกำหนดให้แล้วให้สมาชิกกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งอธิบายเรื่องราวที่คุณได้ศึกษา ให้เพื่อนกลุ่มอื่นฟัง
3. คู่ตรวจสอบ (Pair Check) แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4 – 5 คน ให้สมาชิกจับคู่กันทำงาน เมื่อได้รับ โจทย์ปัญหาหรือแบบฝึกหัดจากครู นักเรียนคนหนึ่งจะเป็นคนแก้โจทย์หรือตอบปัญหา อีกคนหนึ่งทำหน้าที่เสนอแนะวิธีการแก้ปัญหา แล้วสลับหน้าที่กันในแต่ละข้อ เมื่อครบทุกข้อจะนำคำตอบมาแลกเปลี่ยนตรวจสอบกับคำตอบของผู้อื่นในกลุ่ม
4. คู่คิด (Think – Pairs Share) ครูจะเป็นผู้ตั้งคำถามให้นักเรียนในชั้นตอบ แต่ก่อนตอบจะต้องคิดหาคำตอบของตนเองก่อนแล้วนำคำตอบของตนไปอภิปรายกับเพื่อนที่นั่งใกล้กัน เมื่อมั่นใจว่าคำตอบของตนถูกต้องหรือดีที่สุดในที่สุดแล้วจึงนำคำตอบมาเล่าให้เพื่อนในชั้นฟัง

5. เพื่อนเรียน (Partners) นักเรียนจับคู่กับช่วยเหลือกันเรียนและทำความเข้าใจเนื้อหาที่เป็นความคิดรวบยอดที่สำคัญ ในบางครั้งคู่หนึ่งอาจจะไปขอคำแนะนำหรือคำอธิบายจากคู่อื่น ๆ ที่คาดว่าจะมีความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวได้ดี เมื่อมีความเข้าใจแจ่มชัดแล้วก็นำไปถ่ายทอดให้นักเรียนคู่อื่น

6. ปริศนาความคิด (Jigsaw) ครูมอบหมายให้สมาชิกแต่ละกลุ่มศึกษาเนื้อหาในบทเรียนหรือเอกสารที่กำหนดให้ โดยกลุ่มศึกษาเหมือนกันสมาชิกทุกคนในแต่ละกลุ่มจะถูกกำหนดให้ศึกษาเนื้อหาคนละตอนแตกต่างกัน นักเรียนที่ศึกษาหัวข้อเดียวกันจากทุกกลุ่มจะร่วมกันเป็นกลุ่มเชี่ยวชาญ หลังจากทุกคนศึกษาเนื้อหาจนเข้าใจแล้วจะช่วยกันคิดหาวิธีอธิบายให้เพื่อนนักเรียนในกลุ่มประจำของตนฟัง สมาชิกที่ได้รับมอบหมายให้ศึกษาเรื่องต้น ๆ หรือโจทย์ข้อแรก ๆ จะเล่าให้สมาชิกในกลุ่มของตนฟังก่อน ทำเช่นนั้นจนครบข้อสุดท้าย สมาชิกกลุ่มคนใดคนหนึ่งจะสรุปเนื้อหาของสมาชิกทุกคนในกลุ่มเข้าด้วยกัน และครูควรทดสอบความเข้าใจเนื้อหาที่เรียนในช่วงสุดท้ายของการเรียนและให้รางวัล

7. กลุ่มร่วมมือ (Co-op Co-op) แบ่งนักเรียนในห้องเรียนเป็นกลุ่มย่อยแต่ละกลุ่มย่อยร่วมกันศึกษาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยสมาชิกแต่ละคนแบ่งหน้าที่กันรับผิดชอบหลังจากที่สมาชิกแต่ละคนทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จก็จะนำผลงานมารวมกันเป็นงานกลุ่มแล้วจึงนำผลงานเสนอต่อชั้นเรียน ซึ่งความสำเร็จของกลุ่ม คือ ความสำเร็จของสมาชิกทุกคน

8. การร่วมมือกันแข่งขัน (Team Games Tournament : TGT) แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม แต่ละกลุ่มมีความรู้ เพศ และความสามารถต่างกัน กลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มแข่งขัน มีจำนวนสมาชิกเท่ากัน กลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มเชี่ยวชาญ เมื่อเริ่มเรียนทุกคนจะศึกษาเนื้อหาที่ได้รับมอบหมายจนแตกฉาน หลังจากนั้นสมาชิกทุกคนในกลุ่มที่ 1 และ 2 ช่วยกันตั้งคำถามโดยไม่จำเป็นต้องเขียนคำตอบ แล้วนำไปให้ผู้ประสานงานในกลุ่มที่ 3 ในขณะเดียวกันสมาชิกในกลุ่มที่ 1 และ กลุ่มที่ 2 จะติวข้อคำถามให้สมาชิกในกลุ่มของตนเมื่อครบเวลาผู้ประสานงานในกลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มเฉลย ถ้าตอบถูกจะได้ข้อละ 1 คะแนนสูงสุดจะได้รับคำชมเชย กลุ่มที่ได้คะแนนต่ำจะได้รับการให้กำลังใจ สรุปผลการทำกิจกรรม สิ่งที่ได้รับการเรียนรู้และข้อเสนอแนะครูจะอธิบายเพิ่มเติมในส่วนที่นักเรียนไม่เข้าใจ

9. ร่วมกันคิด (Numbered Heads Together) ร่วมกันตั้งคำถามแล้วให้นักเรียนในกลุ่มย่อยช่วยกันคิดหาคำตอบ หลังจากนั้นเรียกให้นักเรียนคนใดคนหนึ่งจากกลุ่มใด กลุ่มหนึ่งตอบคำถาม

จากการศึกษารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผู้วิจัยสนใจการเรียนรู้ แบบกลุ่มที่เน้นความสำเร็จร่วมมือ ซึ่งกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มที่เน้นความสำเร็จร่วมมือกัน หมายถึง นักเรียนเป็นกลุ่มคละกันความสามารถ กลุ่ม 4 – 6 คน ประกอบด้วย นักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ให้จัดการทำงานเป็น ร่วมมือกันช่วยเหลือกัน โดยมีรางวัลเป็นการเสริมแรง ผลงานของนักเรียนแต่ละคนเป็นผลงานของกลุ่ม ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ทั้งนี้ ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนทักษะทางสังคมเพื่อการทำงานเป็นกลุ่มและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

ความหมายของการเรียนรู้แบบกลุ่มที่เน้นความสำเร็จร่วมมือ

การเรียนรู้แบบกลุ่มที่มุ่งเน้นความสำเร็จร่วมมือ เป็นการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ได้รับความนิยมนิยมและใช้กันอย่างแพร่หลาย โดยมีผู้ให้ความหมายดังต่อไปนี้

ตำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2546 : 23) ได้กล่าวว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึงวิธีการที่จะต้องมีการเป้าหมายของกลุ่มและช่วยเหลือกันเพื่อหาความสำเร็จของกลุ่ม ส่วนหลักการของการเรียนแบบร่วมมือกันกำหนดให้ใช้เวลาในชั้นเรียน มีการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มประมาณ 4 – 5 คน โดยสมาชิกในกลุ่มจะต้องมีความสามารถแตกต่างกัน เทคนิคนี้จะต้องใช้แรงเสริม เช่น รางวัลคำชมเชย เป็นต้น ให้นักเรียนร่วมมือกันทำงาน

สุรศักดิ์ หลานมาลา (2536 : 96 – 99) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือแบบแรกที่ได้รับการพัฒนาขึ้น John Hopkins University ซึ่งการเรียนแบบร่วมมือ หมายถึง วิธีสอนอีกแบบหนึ่งซึ่งกำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถต่างกันทำงานร่วมมือกันเป็นกลุ่ม ๆ โดยปกติจะมี 4 คน เป็นเด็กเรียนเก่ง 1 คน เด็กปานกลาง 2 คน และเด็กอ่อน 1 คน ผลการเรียนรู้ของเด็กจะพิจารณาเป็น 2 ตอน ตอนแรกจะพิจารณาค่าเฉลี่ยของทั้งกลุ่ม ตอนที่ 2 จะพิจารณาคะแนนสอบเป็นรายบุคคล การสอบทั้ง 2 ครั้งเด็กต่างสอบ แต่เวลาเรียนต้องร่วมมือกัน ดังนั้นเด็กนักเรียนที่เรียนเก่งจึงพยายามช่วยเด็กอ่อนเพราะจะทำให้คะแนนทั้งกลุ่มดีขึ้นและครูมีรางวัลเป็นแรงเสริมให้ด้วย หากค่าเฉลี่ยกลุ่มใดเกินเกณฑ์ที่ครูตั้งไว้

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545 : 170 – 171) ได้กล่าวถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือว่าเป็นการเรียนรู้แบบร่วมมืออีกรูปแบบหนึ่งคล้ายกันกับเทคนิค TGT ที่แบ่งผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันออกเป็นกลุ่มเพื่อ ทำงานร่วมกันกลุ่มละประมาณ 4 – 5 คน โดยกำหนดให้สมาชิกของกลุ่มได้เรียนรู้ในเนื้อหาสาระที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้แล้วทำการทดสอบความรู้ คะแนนที่ได้จากการทดสอบของสมาชิกแต่ละคนนำเอามาบวกเป็นคะแนนรวมทีม ผู้สอนจะต้องใช้เทคนิค การเสริมแรง เช่น ให้รางวัล คำชมเชย เป็นต้น ดังนั้นสมาชิกกลุ่มจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกันช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อความสำเร็จ

ของกลุ่ม

ชัยวัฒน์ สุทธิวัฒน์ (2554 : 197) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือว่าการสอนแบบร่วมมือ (Student Team Achievement Divisions) เป็นเทคนิคการสอนที่ครบวงจร ผู้เรียนเรียนรู้ได้โดยการลงมือปฏิบัติสิ่งต่างๆด้วยตนเอง โดยแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มๆ ละ 4 – 5 คน เน้นให้มีการแบ่งงานกันทำ ช่วยเหลือกันร่วมทำงานที่ได้รับมอบหมายในกลุ่มหนึ่งๆ ประกอบด้วย ผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเรียนที่แตกต่างกัน ในขณะที่เรียนสมาชิกในกลุ่มสามารถช่วยเหลือกันในการทำงานในเนื้อหาต่างๆแต่เมื่อจบบทเรียนจะทดสอบเป็นรายบุคคลแล้วนำคะแนนมาเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม มีการประกาศคะแนนของกลุ่ม กลุ่มใดมีคะแนนเฉลี่ยถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้จะได้รับรางวัลและเมื่อเรียนครบ 5 – 6 สัปดาห์แล้วผู้เรียนสามารถเปลี่ยนกลุ่มได้

สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มที่เน้นความสำเร็จร่วมมือเป็นการสอนที่ครบวงจร ผู้เรียนลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง โดยแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มแบบละความสามารถ กลุ่มละ 4 – 6 คน เน้นการแบ่งงานกันทำ ช่วยเหลือกันในการทำงานในเนื้อหา นั้น ๆ แต่เมื่อจบบทเรียนจะทดสอบเป็นรายบุคคล นำคะแนนมาเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่มมีการประกาศคะแนนกลุ่ม โดยกลุ่มใดได้คะแนนเฉลี่ยถึงเกณฑ์ที่กำหนดจะได้รับรางวัล

องค์ประกอบของเรียนรู้แบบกลุ่มที่เน้นความสำเร็จร่วมมือ

การเรียนรู้แบบร่วมมือในห้องเรียนมีองค์ประกอบสำคัญของการเรียนแบบกลุ่มที่เน้นความสำเร็จร่วมมือ ดังนี้

สลาบิน (Slavin, 1995 : 4) กล่าวถึงจุดประสงค์หลักของการใช้วิธีแบบร่วมมือเพื่อจะช่วยให้ผู้เรียนกระตือรือร้นกล้าแสดงออกและช่วยเหลือกัน ในการทำความเข้าใจเนื้อหา นั้นๆอย่างแท้จริงซึ่งเป็นเทคนิคที่ใช้กับทุกวิชา ตั้งแต่คณิตศาสตร์ ศิลปะ ภาษาและสังคมศึกษา และใช้ได้กับระดับประถมศึกษาจนถึงมหาวิทยาลัย โดยเหมาะสมอย่างยิ่งกับรายวิชาที่มีการวางจุดประสงค์ไว้อย่างแน่ชัดมีคำตอบที่ตายตัว เช่น วิชาคำนวณต่างๆ การใช้ภาษา และภูมิศาสตร์ เป็นต้น ซึ่งวิธีการเรียนด้วยแบบร่วมมือ นี้เป็นวิธีการที่เน้นความสำคัญของการเรียนเป็นกลุ่ม การช่วยเหลือกันในกลุ่ม เป็นการฝึกทักษะทางสังคมให้กับผู้เรียนและทำให้มองเห็นคุณค่าของการร่วมมือที่ง่ายที่สุด และเป็นตัวอย่างที่ดีที่สุดสำหรับครูในการเริ่มต้นใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือในห้องเรียน ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญของแบบร่วมมือ ดังนี้

1. รางวัลกลุ่ม โดยกลุ่มจะได้รับรางวัลเมื่อถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. ผลความรับผิดชอบรายบุคคล หมายถึง ความสำเร็จของกลุ่มนั้นจะขึ้นอยู่กับสมาชิกทุกคนเข้าใจเนื้อหานั้น ๆ ดังนั้นสมาชิกทุกคนจะต้องช่วยกันอธิบายให้เข้าใจ เพราะเมื่อมีการทดสอบสมาชิกต้องทำด้วยตนเองเป็นรายบุคคล โดยไม่มีผู้ช่วยเหลือ แต่คะแนนที่ได้จากการสอบจะนำมาเฉลี่ยเป็นคะแนนที่ได้จากการสอบจะนำมาเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม

3. โอกาสความสำเร็จเท่ากัน หมายถึง สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีโอกาสที่จะทำได้ดีที่สุด และประสบความสำเร็จอย่างเท่าเทียมกัน เพราะฉะนั้นการมีประสบการณ์ทำงานร่วมกันมาจะช่วยพัฒนาสมาชิกให้มีความก้าวหน้าการเรียนรู้

ขั้นตอนการสอนแบบกลุ่มที่มุ่งเน้นความสำเร็จร่วมมือ

สลาวิน (Slavin, 1995 : 71 – 73) ได้เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มที่มุ่งเน้นความสำเร็จร่วมมือ โดยการสอนแบบกลุ่มที่มุ่งเน้นความสำเร็จร่วมมือ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอนดังนี้

1. การนำเสนอข้อมูล (Class Presentation) ครูเป็นผู้นำเสนอข้อมูลโดยใช้วิธีการสอนตรง อาจเป็นการใช้เอกสารหรือการบรรยาย เพื่อให้ผู้เรียนมีความสนใจที่จะเรียน ผู้เรียนจะต้องมีความตั้งใจเพราะผู้เรียนต้องลงมือปฏิบัติเอง และมีการทดสอบหลังจากจบบทเรียนหนึ่งๆแล้ว

2. การทำงานร่วมกัน (Teams) ผู้เรียนจะทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม กลุ่มหนึ่งมี 4 – 5 คนซึ่งผลสัมฤทธิ์และเพศละกัน หน้าที่สำคัญของกลุ่มคือ การช่วยเหลือนักเรียนร่วมกันเตรียมสมาชิกเพื่อการทดสอบหลังจากครูสอนเนื้อหาจบแล้ว สมาชิกจะเข้ากลุ่มเรียนรู้และทำงานจากใบงาน อภิปรายปัญหาพร้อมกัน รวมทั้งการตรวจสอบการแก้ไขคำตอบ หัวใจสำคัญอยู่ที่สมาชิกแต่ละคนทุกคนจึงต้องทำหน้าที่ของตนให้ดีที่สุด และเรียนรู้เพื่อให้กำลังใจและเข้าใจร่วมกัน

3. การสอบ (Quizzes) เมื่อครูสอนไปประมาณ 1 – 2 ครั้ง ผู้เรียนจะเข้าทำการทดสอบในสาระที่เรียน ต่างคนต่างสอบ จะช่วยเหลือกันไม่ได้

4. การปรับปรุงคะแนน (Individual Improvement Score) จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถของตนอย่างเต็มที่ ผู้เรียนสามารถปรับปรุงคะแนนของตนเองให้สูงขึ้น

5. การตัดสินผลงานของกลุ่ม (Team Recognition) จะพิจารณาผลรวมของการปรับปรุงคะแนนของสมาชิกในกลุ่ม กำหนดระดับผลความสำเร็จตามคะแนนที่ได้ของกลุ่ม อาจเป็นคำชมเชย ใบประกาศนียบัตร รางวัล เป็นต้น

สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ (2545 : 172 – 174) ได้เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบร่วมมือ ดังนี้

1. ขั้นเตรียมเนื้อหา ประกอบด้วย

1.1 การจัดเตรียมเนื้อหาสาระ ผู้สอนจัดเตรียมเนื้อหาสาระหรือเรื่องที่จะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ เป็นเนื้อหาใหม่โดยจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเองรวมทั้งสื่อวัสดุอุปกรณ์หรือแหล่งเรียนรู้ ใบความรู้ ใบงาน เป็นต้น

1.2 การจัดเตรียมแบบทดสอบย่อย เช่น ข้อทดสอบ กระดาษคำตอบเกณฑ์การให้คะแนน เป็นต้น

2. ขั้นจัดทีม ผู้สอนจัดทีมผู้เรียนโดยให้คละกันทั้งเพศและความสามารถ ทีมละประมาณ 4 – 5 คน เช่น ทีมที่มีสมาชิก 4 คน อาจประกอบด้วยชาย 2 คน หญิง 2 คน เป็นคนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน อ่อน 1 คน เป็นต้น

3. ขั้นเรียนรู้ ประกอบด้วย

3.1 ผู้สอนแนะนำวิธีการเรียนรู้

3.2 ทีมวางแผนการเรียนรู้โดยแบ่งภาระหน้าที่กัน เช่น ผู้อ่าน ผู้หาคำตอบ ผู้สนับสนุน ผู้จับบันทึก ผู้ประเมินผล เป็นต้น

3.3 สมาชิกในแต่ละกลุ่มศึกษาเนื้อหาสาระและทำกิจกรรมตามใบงานที่ผู้สอนกำหนด ซึ่งการเรียนรู้โดยวิธีเน้นการให้ความร่วมมือช่วยเหลือกันในทีมมากกว่าการแข่งขันแบบตัวต่อตัวใน TGT

3.4 ผู้เรียนหรือสมาชิกแต่ละกลุ่มประเมินเพื่อทบทวนความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหา

4. ผู้เรียนแต่ละคนทำการทดสอบย่อย เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระที่ได้เรียนรู้จากข้อทดสอบของผู้สอน

4.1 ผู้เรียนแต่ละคนทำการทดสอบย่อย เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระที่ได้เรียนรู้จากข้อทดสอบของผู้สอน

4.2 ผู้สอนและผู้เรียนอาจร่วมกันตรวจผลการทดสอบของสมาชิกแต่ละคน

4.3 ทีมจัดทำคะแนนการพัฒนาของสมาชิกแต่ละคน และคะแนนการพัฒนาของกลุ่ม โดยจัดตั้งตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างตารางรายงานคะแนนการพัฒนา

คะแนนการพัฒนา

ชื่อทีม.....

ลำดับที่	ชื่อสมาชิก	คะแนนทดสอบ ย่อย	คะแนนฐาน	คะแนนพัฒนา
รวม				

4.4 ให้แต่ละทีมนำคะแนนการพัฒนาของทีมไปเทียบกับเกณฑ์เพื่อหา
ระดับคุณภาพซึ่งอาจกำหนดดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างเกณฑ์การพัฒนาคูณภาพของทีมเปรียบกับคะแนนการพัฒนา

คะแนนการพัฒนา	ระดับคุณภาพ
0- 30	ต้องปรับปรุง
31 – 60	ปรับปรุง
61 – 90	พอใช้
91 – 120	ดี
121- 150	ดีมาก

5. ขึ้นการรับรองผลงานและเผยแพร่ชื่อเสียงของทีม เป็นการประกาศผลงาน
ของทีมว่าแต่ละทีมอยู่ในระดับคุณภาพใด รับรองยกย่อง ชมเชย ทีมที่มีคะแนนการพัฒนาสูง
ในรูปแบบต่าง ๆ เช่นปิดประกาศ ให้รางวัล ลงจดหมายข่าว ประกาศเสียงตามสาย เป็นต้น

ทิสนา แคมมณี (2545 : 66 – 67) ได้เสนอกระบวนการการจัดกิจกรรมการเรียน
การสอนแบบร่วมมือไว้ดังนี้

1. จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ (เก่ง – กลาง – อ่อน) กลุ่มละ 4 คน และเรียกกลุ่มนี้ว่า กลุ่มบ้านของเรา (Home Group)

2. สมาชิกในกลุ่มบ้านของเราได้รับเนื้อหาสาระและศึกษาหาสาระนั้นร่วมกัน เนื้อหาสาระนี้อาจมีหลายตอน ซึ่งผู้เรียนอาจต้องทำแบบทดสอบในแต่ละตอนและเก็บคะแนนของคนไว้

3. ผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบครั้งสุดท้ายซึ่งเป็นการทดสอบรวบยอดและนำคะแนนของตนไปหาคะแนนพัฒนาการ (Improvement Score) ซึ่งหาได้ดังนี้

คะแนนพื้นฐาน : ได้จากค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบย่อยหลายๆครั้งที่ผู้เรียนแต่ละคนทำได้

คะแนนที่ได้ : ได้จากการนำคะแนนทดสอบครั้งสุดท้ายลบคะแนนพื้นฐาน

คะแนนพัฒนาการ : ถ้าคะแนนที่ได้คือ

- 11 ขึ้นไป	คะแนนพัฒนาการ = 0
- 1 ถึง 0	คะแนนพัฒนาการ = 10
+1 ถึง -10	คะแนนพัฒนาการ = 20
+ 11 ขึ้นไป	คะแนนพัฒนาการ = 30

4. สมาชิกในกลุ่มบ้านของเรานำคะแนนพัฒนาการของแต่ละคนในกลุ่มมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มใด ได้คะแนนพัฒนาการของกลุ่มสูงสุดกลุ่มนั้นได้รางวัล

สรุปได้ว่า ขั้นตอนวิธีการเรียนรู้แบบกลุ่มที่มุ่งเน้นความสำเร็จร่วมมือ ประกอบด้วย การนำเสนอบทเรียนต่อชั้นเรียน การเรียนกลุ่มย่อย การทดสอบย่อย การให้คะแนนความก้าวหน้าของสมาชิก การยอมรับกลุ่ม และเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่สนับสนุนและส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ซึ่งผู้สอนจะจัดเตรียมเอกสารใบงาน และผู้เรียนได้เรียนรู้แบบช่วยเหลือกันในกลุ่ม มีการทำการทดสอบย่อยเป็นรายบุคคล แล้วนำคะแนนมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม โดยมุ่งประสพผลความสำเร็จเป็นกลุ่ม

การวัดผลการสอนแบบกลุ่มที่เน้นความสำเร็จร่วมมือ

การวัดผลการสอนแบบร่วมมือเป็นการวัดผลเพื่อมุ่งความสำเร็จของกลุ่ม ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1. การทดสอบ (Quizzes) เมื่อครูสอนไปประมาณ 1 – 2 ครั้ง ผู้เรียนจะเข้าทำการทดสอบในสาระที่เรียน ต่างคนต่างสอบ จะช่วยเหลือกันไม่ได้

2. การปรับปรุงคะแนน (Individual Improvement Score) จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถของคนอย่างเต็มที่ ผู้เรียนสามารถปรับปรุงคะแนนของตนเองให้สูงขึ้น

3. การตัดสินผลงานของกลุ่ม (Team Recognition) จะพิจารณาผลของการปรับปรุงคะแนนของสมาชิกใหม่ในกลุ่ม กำหนดระดับผลความสำเร็จตามคะแนนที่ได้ของกลุ่มอาจเป็นคำชมเชย ใบประกาศนียบัตร รางวัล เป็นต้น

ข้อดีและข้อจำกัดของการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มที่เน้นความสำเร็จร่วมมือ

สุวิทย์ มูลคำและ อรทัย มูลคำ (2545 : 175) ได้กล่าวถึงข้อดีและข้อจำกัดของการจัดการเรียนรู้กลุ่มที่เน้นความสำเร็จร่วมมือ ดังนี้

ข้อดีของการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบร่วมมือ

1. ผู้เรียนมีความเอาใจใส่รับผิดชอบตัวเองและกลุ่มร่วมกับสมาชิกอื่น
2. ส่งเสริมผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกัน ได้เรียนรู้ร่วมกัน
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้นำ
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้ฝึกและเรียนรู้ทักษะทางสังคมโดยตรง
5. ผู้เรียนมีความตื่นตัว สนุกสนานกับการเรียนรู้

ข้อจำกัดของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มที่เน้นความสำเร็จร่วมมือ

1. ถ้าผู้เรียนขาดความเอาใจใส่และความรับผิดชอบจะส่งผลให้ผลงานกลุ่มและการเรียนรู้ไม่ประสบความสำเร็จ
2. เป็นวิธีการที่ผู้สอนจะต้องเตรียมการ ดูแลเอาใจใส่กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างใกล้ชิดจึงจะได้ผลดี

3. ผู้สอนมีภาระงานมากขึ้นการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนได้ร่วมมือและช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ โดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันออกเป็นกลุ่มเล็กๆ ซึ่งเป็นลักษณะการร่วมกลุ่มอย่างมีโครงสร้างที่ชัดเจน มีการทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตัวและส่วนร่วม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

จากแนวความคิดดังกล่าว สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มที่เน้นความสำเร็จร่วมมือเป็นการจัดการเรียนการสอน โดยสมาชิกในกลุ่มมีความสามารถทางการเรียนแบบละความสามารถ สูง กลาง ต่ำ ซึ่งในการแบบกลุ่มจะใช้ข้อมูลจากคะแนนจากการ

ทดสอบในภาคเรียนที่ผ่านมา เน้นการทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือกันในงานที่ได้รับมอบหมาย มีการทดสอบโดยต่างคนต่างทำ การปรับปรุงคะแนนเปิดโอกาสให้สามารถปรับปรุงคะแนน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถอย่างเต็มที่ การจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มที่เน้นความสำเร็จร่วมมือผู้วิจัยมีขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ชื่อนำเสนอเนื้อหาใหม่ (Class Presentation) โดยครูผู้สอนเสนอเนื้อหาต่อผู้เรียนทั้งชั้น เนื้อหาอาจเป็นเอกสาร สื่อการเรียนการสอนประกอบ เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความสนใจเรื่องที่เรียน และเห็นแนวทางในการทำกิจกรรมกลุ่มต่อไป
2. ขั้นตอนทำงานกลุ่ม (Teams) ประกอบด้วยสมาชิก 4 – 6 คน มีผลสัมฤทธิ์ คละกันหน้าที่ของกลุ่มคือช่วยเหลือกัน อภิปรายปัญหาร่วมกัน รวมทั้งตรวจสอบคำตอบการแก้ไขคำตอบ ทุกคนต้องช่วยเหลือกันให้มีความรู้อย่างถ่องแท้ คนเก่งช่วยคนอ่อน ปรีक्षाเพื่อน ปรีक्षाครู และให้กำลังใจกันและกัน
3. ขั้นตอนการทดสอบย่อย (Quizzes) หลังจากเรียนไปแล้ว 1 – 2 ชั่วโมง นักเรียนทุกคนต้องทดสอบในเนื้อหาสาระที่เรียน ทำตามความสามารถของตนเอง ช่วยเหลือกันไม่ได้
4. ขั้นตอนคะแนนพัฒนารายบุคคล (Individual Improvement) เปิดโอกาสให้นักเรียนพัฒนาความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่ เพื่อปรับปรุงคะแนนตนเองให้สูงขึ้น โดยเปรียบเทียบคะแนนที่สอบได้กับคะแนนมาตรฐาน คะแนนที่ได้เป็นคะแนนความก้าวหน้า
5. ขั้นให้รางวัลกลุ่ม (Team Recognition) คะแนนของกลุ่มใดเกณฑ์ที่ตั้งไว้ กลุ่มนั้นจะได้รับรางวัล อาจเป็นคำชมเชย ประกาศนียบัตร รางวัล

แบบฝึก

นวัตกรรมทางการศึกษา ถือได้ว่ามีความสำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่ง แบบฝึกนวัตกรรมประเภทหนึ่ง ที่จะทำให้การเรียนการสอนบรรลุเป้าหมายฉะนั้นแบบฝึกจึงมีความจำเป็นและมีประโยชน์มาก และยังช่วยแบ่งเบาภาระของครูได้เป็นอย่างดีมีผู้ให้ความหมายและความสำคัญของแบบฝึกไว้ดังนี้

1. ความหมายและความสำคัญของแบบฝึก

แบบฝึก เป็นสื่อการเรียนการสอนประเภทหนึ่งซึ่งเป็นสิ่งเพิ่มเติม หรือเสริมสำหรับให้นักเรียน ได้ฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและทักษะเพิ่มขึ้น มีหน่วยงานนักการศึกษาได้กล่าวถึงความหมายและความสำคัญของแบบฝึกไว้ดังนี้

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2548 : 167) แบบฝึกหรือแบบฝึกหัด เป็นสื่อการเรียนประเภทหนึ่งสำหรับนักเรียน ฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและมีทักษะเพิ่มขึ้น ส่วนใหญ่หนังสือจะมีแบบฝึกหัด อยู่ท้ายบทเรียน ในบางวิชาแบบฝึกหัดจะมีลักษณะเป็นแบบฝึกปฏิบัติ

อนงค์ศิริ วิชาลัย (2536 : 27) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกว่าวิธีสอนที่ สอนอีกวิธีหนึ่งคือการให้นักเรียนทำแบบฝึกมาก ๆ สิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการ เรียนรู้ ในเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้นคือแบบฝึก เพราะนักเรียนมีโอกาสนำความรู้ที่เรียนมาแล้วมาฝึก ให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางยิ่งขึ้น

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2537 : 491- 49) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกว่า แบบฝึกมีคุณค่าและความสำคัญต่อนักเรียนเพื่อช่วยให้นักเรียน ได้มีส่วนร่วมในการเรียนอย่าง กระฉับกระเฉง โดยมีกิจกรรมให้นักเรียนใคร่ครวญ มีการถามปัญหาและมีส่วนช่วยให้นักเรียน บันทึกลงจากการบรรยายและการอ่านเนื้อหาที่ผู้สอนกำหนดไว้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545 : 131) กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกว่าเป็น เทคนิคการสอนที่สอนอีกวิธีหนึ่งคือ การให้นักเรียนทำแบบฝึกมาก ๆ เป็นสิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ ในเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้น เพราะนักเรียนมีโอกาสนำความรู้ที่ เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางยิ่งขึ้น

จากความเห็นของนักศึกษาดังกล่าว สรุปได้ว่าแบบฝึกหรือแบบฝึกหัดคือ สื่อ การเรียนการสอนชนิดหนึ่ง ที่ใช้ฝึกให้กับผู้เรียนหลังจากจบบทเรียน เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเร็วขึ้น ช่วยให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพ

2. ความสำคัญและประโยชน์ของแบบฝึก

แบบฝึกทักษะเป็นอุปกรณ์หรือสื่อการสอนอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการ เรียนการสอน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งเป็นหน้าที่โดยตรงที่ครูจะต้องจัดทำขึ้นมา เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น มีผู้กล่าวถึงความสำคัญและประโยชน์ของแบบ ฝึกดังนี้

แก้วอูธร เชื้อหาญ (2545 : 65) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกที่มีต่อการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังนี้

1. เป็นส่วนที่เพิ่มหรือเสริมหนังสือเรียนเป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระ ของครู เพราะแบบฝึกเป็นส่วนหนึ่งที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบ

2. ช่วยส่งเสริมแบบฝึกเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกดีขึ้น แต่ต้องอาศัยการส่งเสริมและการเอาใจใส่จากครูผู้สอนอย่างจริงจัง
 3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากผู้เรียนมีความสามารถแตกต่างกัน การให้ผู้เรียนทำแบบฝึกที่เหมาะสมกับความสามารถของตนเอง จะช่วยให้ประสบผลสำเร็จในด้านจิตใจมากยิ่งขึ้น
 4. แบบฝึกช่วยเสริมให้คงทน โดยกระทำดังนี้
 - 4.1 ฝึกทันทีหลังจากที่ได้เรียนรู้แล้ว
 - 4.2 ฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง
 - 4.3 ฝึกเฉพาะเรื่องที่ต้องการฝึก
 5. แบบฝึกที่ใช้เป็นเครื่องมือวัดผลทางการเรียนหลังจากเรียนจบบทเรียนในแต่ละครั้ง
 6. แบบฝึกที่จัดทำเป็นรูปเล่ม ผู้เรียนสามารถเก็บรักษาไว้ใช้เป็นแนวทางเลือกทบทวนความรู้ความสามารถของตนเอง
 7. การให้ผู้เรียนได้ทำแบบฝึกทักษะช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นและปัญหาของผู้เรียนได้ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ครูแก้ไขปัญหาได้ทันที่
 8. แบบฝึกที่สร้างเพิ่มขึ้นจะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนมากขึ้น
 9. แบบฝึกที่ครูพิมพ์ไว้เรียบร้อย ช่วยให้ครูประหยัดเวลาและแรงงานในการที่จะเตรียมแบบฝึกในด้านผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝนต่าง ๆ ได้อย่างหลากหลาย
- สุนีรัตน์ บดสันเทียะ (2548 : 42) สรุปว่า แบบฝึกทักษะมีประโยชน์ต่อนักเรียนและครู ประโยชน์ที่นักเรียนได้รับคือประสบการณ์ตรงจากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ได้ฝึกอย่างเต็มความสามารถของแต่ละบุคคล ทบทวนความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เรียนไปแล้ว สามารถค้นหาข้อบกพร่องของแต่ละคน ประโยชน์ต่อครู คือช่วยลดภาระของครู ประหยัดเวลา ช่วยให้ครูพบจุดบกพร่องของนักเรียนแต่ละคน
- ปริศนา วงศ์อิน (2549 : 54) ได้สรุปประโยชน์และความสำคัญของแบบฝึกว่า แบบฝึกช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการฝึกได้เป็นอย่างดี นักเรียนเกิดความสนใจอยากทำแบบฝึกและมีประโยชน์ต่อครูและนักเรียน ดังนี้
1. เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือเรียน
 2. ช่วยเสริมทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้น

3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลเพราะการที่นักเรียนได้ทำแบบฝึกที่เหมาะสมกับความสามารถของเขา จะช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จ

4. แบบฝึกช่วยเสริมทักษะให้คงทน

5. ช่วยให้ผู้ครูมองเห็นจุดเด่นและจุดบกพร่องของนักเรียนอย่างชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ผู้ครูปรับปรุงแก้ไขปัญหาได้ทันทั่วถึง

6. แบบฝึกที่จัดพิมพ์ไว้แล้ว จะช่วยให้ครูประหยัดแรงงานและเวลา

วิมลรัตน์ สุนทร โรจน์ (2551 : 111) กล่าวถึง ความสำคัญของแบบฝึกทักษะว่าเป็นเทคนิคการสอนที่สนุกอีกวิธีหนึ่ง คือการให้นักเรียนได้ทำแบบฝึกมาก ๆ สิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้นคือแบบฝึกทักษะ เพราะนักเรียนมีโอกาสนำความรู้ที่เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางยิ่งขึ้นและได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ ดังนี้

1. ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียน ได้ดียิ่งขึ้น

2. ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน

3. ครูได้แนวทางพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้นักเรียน ได้ดีที่สุดใน

ตามความสามารถของตนเอง

4. ฝึกให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นและสามารถประมวลผลงานของตนเองได้

5. ฝึกให้นักเรียนได้ทำงานด้วยตนเอง

6. ฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย

7. กำเนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกของตนเองโดยไม่ต้องคำนึงถึงเวลาหรือความกดดันอื่น ๆ

8. แบบช่วยเสริมให้ทางภาษาให้คงทน ลักษณะการฝึกที่จะช่วยให้เกิดผลดังกล่าวได้แก่ ฝึกทันทีหลังจากเรียนเนื้อหาฝึกซ้ำ ๆ ในเรื่องที่จะเรียนจะเห็นได้ว่าแบบฝึกมีความจำเป็นและสำคัญต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพสูง ดังนั้นครูจึงต้องศึกษาหาความรู้ในการสร้างแบบฝึกให้กับนักเรียนให้เหมาะสมกับสภาพและความต้องการของผู้เรียน

สรุปความสำคัญและประโยชน์ของแบบผ่านแบบฝึกที่ดีและมีประสิทธิภาพช่วยทำให้ได้รับประสบการณ์ตรงจากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ได้ฝึกทักษะอย่างเต็มความสามารถของแต่ละบุคคล และประสบความสำเร็จในการฝึกได้เป็นอย่างดี แบบฝึกทักษะที่ดีเปรียบเสมือนผู้ช่วยที่สำคัญของครูทำให้อลดภาระการสอนลงได้ ทำให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองตาม

ความสามารถของตนเพื่อความมั่นใจในการเรียนได้เป็นอย่างดี และสามารถหาข้อบกพร่องของแต่ละคนได้อีกด้วย

3. ลักษณะและรูปแบบของแบบฝึกที่ดี

การจัดทำแบบฝึก เพื่อฝึกทางภาษาให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้นต้องอาศัยลักษณะและรูปแบบ ซึ่งแบบฝึกนั้นจะต้องเหมาะสมและสอดคล้องกับทักษะที่จะฝึกด้วยแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะและรูปแบบฝึกที่ดี มีดังนี้

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2537 : 145) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

1. เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนมาแล้ว
2. เหมาะสมกับระดับวัยหรือความสามารถของนักเรียน
3. มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย
4. ใช้เวลาเหมาะสม
5. มีสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้แสดงความสามารถ
6. ควรมีข้อเสนอแนะในการใช้
7. มีให้เลือกทั้งแบบจำกัดและตอบอย่างเสรี
8. ถ้าเป็นแบบฝึกที่ต้องการให้ผู้ทำการศึกษาด้วยตนเอง แบบฝึกนั้นควรมีหลากหลายรูปแบบ และให้ความหมายแก่ผู้ฝึกทำ
9. ควรใช้จำนวนภาษาต่าง ๆ ฝึกให้คิดได้เร็วและสนุก
10. ปลุกความสนใจและใช้หลักจิตวิทยา

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545 : 131-132) กล่าวว่าลักษณะของแบบฝึกที่ดีควรประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

1. เป็นสิ่งที่ให้นักเรียน เรียนมาแล้ว
2. เหมาะสมกับระดับวัยหรือความสามารถของเด็ก
3. มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย
4. ใช้เวลาที่เหมาะสมหรือไม่นานเกินไป
5. เป็นสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้นักเรียน แสดงความสามารถ
6. เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกทั้งแบบตอบอย่างจำกัดและตอบอย่างเสรี
7. มีคำสั่งหรือตัวอย่างแบบฝึกที่ไม่ยาวเกินไป และไม่ยากแก่การเข้าใจ
8. ควรมีหลายรูปแบบมีความหมายแก่นักเรียนที่ทำแบบฝึก

9. ใช้หลักจิตวิทยา
10. ใช้สำนวนภาษาที่เข้าใจง่าย
11. ฝึกให้คิดได้เร็วและสนุกสนาน
12. ปลุกความสนใจหรือเร้าใจ
13. สามารถศึกษาด้วยตนเอง

ลักษณะของแบบของแบบฝึกที่ดีพอสรุปได้ดังนี้ แบบฝึกที่ดีควรมีรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย และจะต้องมีลักษณะที่เร้าใจช่วย จูงใจให้เกิดพิจารณา ได้ศึกษาวิจัยจนเกิดความรู้ความเข้าใจทักษะ แบบฝึกควรมีภาพดึงดูดความสนใจเหมาะสมกับวัยเรียน ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้ มีคำชี้แจงชัดเจนเข้าใจง่าย มีตัวอย่างประกอบเนื้อหาพอเหมาะสมไม่น้อยเกินไป

4. หลักในการสร้างแบบฝึก

แบบฝึกเป็นเครื่องมือและอุปกรณ์สำคัญที่จะช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างถูกต้อง รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเรียนการสอนที่เกี่ยวกับการฝึกต่าง ๆ การเขียนเป็นการฝึกทักษะทางภาษา ครูจึงต้องสร้างและนำแบบฝึกไปใช้ในการเรียนการสอน ดังนั้นครูจึงต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึก เพื่อที่จะสามารถสร้างแบบฝึกที่ดีและมีประสิทธิภาพเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของนักเรียน

วรรณ แก้วแพรง (2526 : 8) ได้กล่าวถึงหลักในการสร้างแบบฝึกไว้ว่า

1. มีจุดมุ่งหมายในการจัดแน่นอน
2. ต้องจัดจากง่ายไปยากและคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
3. ต้องจัดหลังจากบทเรียน หรือเนื้อหานั้น ๆ แล้ว
4. ต้องจัดทำแบบฝึกไว้ล่วงหน้า โดยทำไว้เป็นรายเนื้อหาหรือทำเป็น

บท ๆ ตามบทเรียนและทำเฉลยไว้

5. สนองความสนใจ ใคร่รู้ และความสามารถของผู้เรียนและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนอย่างเต็มที่

หลักในการสร้างแบบฝึกสรุปได้ดังนี้ ต้องมีจุดมุ่งหมายในการการจัดอย่างแน่นอนจัดจากง่ายไปยาก จัดหลังจากที่ได้เรียนในบทนั้น ไปแล้ว ให้ผู้เรียนรู้จักทำวัสดุประกอบการเรียน แบบฝึกควรควรมีรูปประกอบ เด็กจะเกิดความสนใจยิ่งขึ้นนอกจากนี้อาจจะใช้เพลง เกม มาประกอบในการสร้างแบบฝึก และควรรู้ถึงพัฒนาการ จิตวิทยาธรรมชาติของ

เด็กประถมศึกษาด้วย เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกให้เหมาะสมกับเด็กในแต่ละวัยและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

5. ขั้นตอนการสร้างแบบฝึก

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2537 : 145-146) กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบฝึกไว้ดังนี้

1. ศึกษาปัญหาและความต้องการ โดยศึกษาจากการผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 2. วิเคราะห์เนื้อหาหรือทักษะที่เป็นปัญหาออกมาเป็นทักษะย่อย ๆ เพื่อใช้ในการสร้างแบบฝึก
 3. พิจารณาวัตถุประสงค์รูปแบบและขั้นตอนการใช้แบบฝึก เช่นจะนำไปใช้อย่างไร ในแต่ละชุดประกอบด้วยอะไรบ้าง เป็นต้น
 4. สร้างแบบทดสอบ ซึ่งอาจมีทั้งแบบทดสอบเชิงสำรวจ แบบทดสอบเพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่อง แบบทดสอบความก้าวหน้าเฉพาะเรื่องเฉพาะตอน แบบทดสอบที่สร้างจะต้องสอดคล้องกับเนื้อหา
 5. สร้างบัตรฝึกหัด เพื่อใช้พัฒนาทักษะย่อยแต่ละทักษะในแต่ละบัตรจะมีคำถามให้นักเรียนตอบ การกำหนดรูปแบบขนาดของบัตร พิจารณาความเหมาะสม
 6. สร้างแบบบันทึกความก้าวหน้า เพื่อใช้บันทึกผลการทดสอบ หรือผลการเรียนรู้โดยจัดทำเป็นตอนเรื่อง เพื่อเห็นความก้าวหน้าเป็นระยะ ๆ สอดคล้องกับแบบทดสอบ
 7. นำแบบฝึกไปทดลองใช้ เพื่อหาข้อบกพร่อง คุณภาพแบบฝึกและคุณภาพของแบบทดสอบ
 8. ปรับปรุงแก้ไข
 9. รวบรวมเป็นชุดจัดทำคำชี้แจง คู่มือการใช้ เพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป
- ประภาพรธรรม เล็งวงศ์ (2550 : 47) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบฝึกประกอบด้วย
1. ศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาการเรียนรู้ของผู้เรียน
 2. วิเคราะห์หลักสูตร (มาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้)
 3. กำหนดวัตถุประสงค์ของแบบฝึก
 4. กำหนดเนื้อหาในแบบฝึก
 5. จัดทำแบบฝึก

6. ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและนำมาปรับปรุงแก้ไข
7. นำไปทดลองใช้แล้วปรับปรุงแก้ไข
8. นำไปใช้ในการปฏิบัติจริงในห้องเรียน
9. วิเคราะห์ผลการใช้แบบฝึก
10. สรุปและจัดทำรายงานผล

จากหลักการดังกล่าว สรุปขั้นตอนในการสร้างแบบฝึก ดังนี้ ศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาการเรียนรู้ของผู้เรียน วิเคราะห์หลักสูตรจากมาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กำหนดวัตถุประสงค์ เนื้อหา แล้วจัดทำแบบฝึก ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและนำมาปรับปรุงแก้ไข ทดลองใช้แล้วปรับปรุงแก้ไข นำไปใช้ในการปฏิบัติจริงในห้องเรียน วิเคราะห์ผลการใช้แบบฝึกและสรุปจัดทำรายงานผล

6. หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก

ในการสร้างแบบฝึกที่ดีนั้น สิ่งหนึ่งที่ผู้สร้างจำเป็นต้องคำนึงถึงคือหลักจิตวิทยา เพื่อให้สอดคล้องกับความสนใจและความเหมาะสม กับความสามารถของเด็กตลอดจนความแตกต่างระหว่างบุคคลพัฒนาการของเด็ก ผู้รายงานจึงอาศัยหลักสำคัญตามทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยา

ซึ่งพรณี ชูทัย (2538 : 42) สรุปเพื่อนำมาประกอบการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะดังนี้

1. ความใกล้ชิด หมายถึงกรณีที่ว่า ถ้าใช้สิ่งเร้าและการตอบสนองเกิดขึ้นในเวลาใกล้เคียงกัน จะสร้างความพอใจให้แก่ผู้เรียนเป็นอย่างมาก
2. การฝึก เป็นการทำให้ผู้เรียนได้ทำซ้ำ ๆ เพื่อช่วยสร้างความรู้ความเข้าใจที่แม่นยำ
3. กฎแห่งผล คือการเรียนรู้ได้ทราบผลและการทำงานของตน ต้องเฉลยคำตอบให้จะช่วยให้ผู้เรียนทราบข้อบกพร่อง เพื่อปรับปรุงแก้ไขและเป็นการสร้างความพอใจให้เกิดแก่ผู้เรียน
4. การจูงใจ คือการจัดแบบฝึกหัด เรียงลำดับจากแบบฝึกหัดง่ายและสั้น ไปสู่เรื่องที่ยากและยาวขึ้นควรมีภาพประกอบและมีหลายรูปแบบ

สุจริต เพียรชอบและสายใจ อนทรมพรรย์ (2523 : 52 - 62) ได้แนะนำหลักจิตวิทยาที่ควรนำมาใช้ในแบบฝึกพอสรุปได้ว่า

1. ทฤษฎีของธอร์ไคด์ ซึ่งสรุปกฎเกณฑ์ การเรียนรู้คือ

1.1 กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) คือการให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเรียนจะทำให้เกิดความพอใจในการเรียน

1.2 กฎแห่งการฝึกฝน (Law of Exercise) คือการให้ผู้เรียนกระทำซ้ำ ๆ ทำแบบฝึกมาก ๆ จะทำแบบฝึกมาก ๆ จะทำให้เกิดความคล่องและชำนาญ

1.3 กฎแห่งผล (Law of Effect) คือแบบฝึกต้องมีเนื้อเรื่องที่น่าสนใจของผู้เรียนความยากทำให้เหมาะสมกับวัยและสติปัญญา มีสิ่งกระตุ้นให้ผู้เรียนพอใจในการเรียน การประเมินผลควรกระทำอย่างรวดเร็ว หลังจากที่นักเรียนทำสำเร็จไปแล้ว

2. ทฤษฎีพฤติกรรมนิยมของสกินเนอร์ ซึ่งมีความเชื่อว่าสามารถควบคุมบุคคลให้เกิดตามความประสงค์ หรือแนวทางตามที่กำหนดไว้ โดยไม่ต้องคำนึงความรู้สึทางจิตใจของบุคคลผู้นั้นว่ารู้สึกอย่างไรเขาจึงทดลองและสรุปว่า บุคคลสามารถเรียนรู้ได้ด้วยการกระทำโดยมีการเสริมแรงเป็นตัวการ เมื่อบุคคลตอบสนองการเร้าควบคุมกันในช่วงเวลาที่เหมาะสม สิ่งเร้าที่นั้นจึงรักษาระดับหรือเพิ่มการตอบสนองให้เพิ่มขึ้น

3. วิธีการสอนของกาเย ซึ่งมีความเห็นว่า การเรียนรู้มีลำดับขั้นและผู้เรียนจะต้องรู้เนื้อหาจากง่ายไปหายากเด็กต้องเรียนรู้ความคิดรวบยอด หรือกฎเกณฑ์มาก่อน ซึ่งการสอนให้เด็กมีความคิดรวบยอดหรือกฎเกณฑ์นั้นจะทำให้เด็กเป็นผู้สรุปความคิดรวบยอดด้วยตนเองแทนที่ครูจะเป็นคนบอก

4. แนวคิดของบลูม ซึ่งได้กล่าวถึงธรรมชาติของผู้เรียนแต่ละคนว่ามีความแตกต่างกับผู้เรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาในหน่วยย่อยต่าง ๆ ได้โดยใช้เวลาเรียนแตกต่างกัน

ประสิทธิภาพ

การหาประสิทธิภาพของแบบฝึก เป็นการสร้างแบบฝึกทักษะ แล้วนำแบบฝึกทักษะไปทดลองใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงแล้วนำไปสอนจริงเป็นเวลา 1 ภาคเรียน เป็นดังนี้

ประโยชน์ที่ได้รับจากการหาประสิทธิภาพของแบบฝึก

1. ไม่สูญเปล่าทั้งเวลาและแรงงาน เป็นการประกันคุณภาพของแบบฝึกว่าได้มาตรฐาน เหมาะสมที่จะลงทุนผลิตออกมาเป็นจำนวนมากซึ่งถ้าหากไม่มีการหาประสิทธิภาพเสียก่อนและผลิตออกมาแล้วใช้ประโยชน์ไม่ได้ก็จะต้องทำใหม่ เป็นการสิ้นเปลืองทั้งเวลาและแรงงาน

2. สำหรับผู้ใช้แบบฝึก โดยเฉพาะครูควรมั่นใจว่าแบบฝึกทักษะนั้นมี
ประสิทธิภาพในการช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จริงเกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพ

ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะจะกำหนดเป็นเกณฑ์ไว้ โดยจะกำหนดเปอร์เซ็นต์
ของผลเฉลี่ยของคะแนนการทำงานและการประกอบกิจกรรมของผู้เรียนทั้งหมดต่อเปอร์เซ็นต์
ของผลเฉลี่ยของคะแนนการสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมดซึ่งกำหนดตัวสมมติให้เป็น E_1/E_2
คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการต่อประสิทธิภาพของผลลัพธ์การที่จะกำหนดเกณฑ์ E_1/E_2
ให้มีค่าเท่าใดนั้นให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาตามความพอใจแต่โดยปกติ เนื้อหาที่เป็นความรู้มักตั้ง
เอาไว้ ดังนี้ 80/80, 85/85, 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นอาจตั้งไว้ต่ำกว่านี้ คือ 75/75

1. โดยการใช้วิธีการคำนวณธรรมดาหากไม่อย่าใช้สูตรก็สามารถใช้วิธีการ
คำนวณธรรมดา หาค่า E_1 และ E_2 ได้ดังนี้

การหาค่า E_1 ซึ่งเป็นค่าประสิทธิภาพของงานหรือแบบฝึกหัด กระทำได้โดยการ
เอาคะแนนงานทุกชิ้นงานของนักเรียนแต่ละคนมารวมกัน แล้วหาค่าเฉลี่ยและเทียบส่วนเป็น
ร้อยละ

การหาค่า E_2 ซึ่งเป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์ จะไม่มีปัญหาในการคำนวณมาก
นัก เพราะอาจทำได้โดยการเอาคะแนนของนักเรียนทั้งหมดรวมกัน หาค่าเฉลี่ยแล้วเทียบส่วน
เพื่อหาค่าร้อยละ

ตารางที่ 4 ตัวอย่างการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ

ผู้เรียน	คะแนนแบบฝึก ชุดที่					รวม	ก่อนเรียน	หลังเรียน
	1	2	3	4	5			
	10	10	15	15	10			
1	9	9	12	14	8	52	13	16
2	8	7	11	11	7	44	12	17
3	8	7	12	14	8	49	9	15
4	5	6	12	11	6	40	8	16
5	9	8	13	12	8	50	12	17
6	9	8	14	12	9	52	10	16
7	8	8	13	12	8	49	13	15

ผู้เรียน	คะแนนแบบฝึก ชุดที่					รวม	ก่อนเรียน	หลังเรียน
	1	2	3	4	5			
	10	10	15	15	10			
8	8	7	13	12	8	48	14	18
9	8	9	15	12	9	53	10	17
10	9	8	14	13	9	53	11	17
รวม	81	77	129	123	80	490	112	164
รวมเฉลี่ยร้อยละ						81.67	56	82

จากตารางที่ 5 แสดงว่าแบบฝึกชุดนี้มีประสิทธิภาพ 81.67/82 สูตรการหาค่า E_1/E_2
(บุญชม ศรีสะอาด. 2546 : 155)

2. การทดลองหาประสิทธิภาพแบบฝึก

2.1 ขั้นตอนการทดลองหาประสิทธิภาพเมื่อสร้างแบบฝึกขึ้นเป็นต้นฉบับแล้ว
ต้องนำแบบฝึกไปทดลองหาประสิทธิภาพตามขั้นตอนต่อไปนี้

ขั้นทดลองแบบกลุ่มเดี่ยว ทดลองกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
ปานกลาง และดี อย่างละ 1 คน นำคะแนนมาคำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงผลลัพธ์ที่
ได้ควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ขั้นทดลองแบบกลุ่มเล็ก ทดลองกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
ปานกลาง และนักเรียนดี กลุ่มละ 3 หรือ 2 คน นำคะแนนมาคำนวณหาประสิทธิภาพแล้ว
ปรับปรุงผลลัพธ์ที่ได้ควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ มีข้อแม้ว่าต่ำกว่าเกณฑ์เกิน 2.5 %

ขั้นทดลองแบบกลุ่มใหญ่ ทดลองกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
ปานกลาง และนักเรียนดี กลุ่มละ 10 คน นำคะแนนมาคำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุง
ผลลัพธ์ที่ได้ควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ มีข้อแม้ว่าต่ำกว่าเกณฑ์เกิน 2.5 %

2.2 การเลือกนักเรียนมาทดลอง ใช้แบบฝึกควรเป็นตัวแทนของนักเรียนที่เราจะ
นำแบบฝึกไปใช้โดยควรพิจารณาดังนี้

2.2.1 ทดลองแบบกลุ่มเดี่ยว ทดลองกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ต่ำ ปานกลาง และดี อย่างละ 1 คน นำคะแนนมาคำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุง และเด็ก
เก่งผลลัพธ์ที่ได้ควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2.2.2 ทดลองแบบกลุ่มเล็ก ทดลองกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปานกลาง และนักเรียนดี กลุ่มละ 3 หรือ 2 คน นำคะแนนมาคำนวณหาประสิทธิภาพ แล้วปรับปรุงผลลัพธ์ที่ได้ควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ มีข้อแม้ว่าไม่ต่ำกว่าเกณฑ์เกิน 2.5 %

2.2.3 ชั้นทดลองแบบกลุ่มใหญ่ ทดลองกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปานกลาง และนักเรียนดี กลุ่มละ 10 คน นำคะแนนมาคำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงผลลัพธ์ที่ได้ควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ มีข้อแม้ว่าไม่ต่ำกว่าเกณฑ์เกิน 2.5 %

3.3 ข้อควรคำนึงในการทดลองแบบฝึก

เพื่อให้การหาประสิทธิภาพแบบฝึกได้ผลคุ้มค่า สิ่งที่คุณทดลองควรคำนึงมีดังนี้

3.3.1 ควรเลือกนักเรียนที่เป็นตัวแทนของนักเรียนที่ใช้แบบฝึก

3.3.2 ควรเลือกเวลาที่ปราศจากเสียงรบกวน ไม่ร้อนอบอ้าว และไม่ใช่วิชาที่นักเรียนหิวกระหาย ไม่รีบร้อนกลับบ้าน

3.3.3 จะต้องอ่านคำชี้แจงประกอบการฝึกแต่ละกิจกรรมให้เข้าใจทุกครั้งก่อนฝึก

3.3.4 ในการทดลองภาคสนามในชั้นเรียนจริงต้องใช้ครูเพียงคนเดียว ผู้สังเกตต้องอยู่ห่าง ๆ ไม่เข้าไปช่วยเหลือเด็ก หากจำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือให้ครูผู้สอนช่วยเหลือ

3.3.5 ไม่ว่าจะเป็นการทดลองแบบเดี่ยวแบบกลุ่มเล็กและกลุ่มใหญ่จะต้องอ่านคำชี้แจงให้นักเรียนทราบกับแบบฝึกทักษะ ดังนี้

- 1) ทดสอบก่อนเรียน
- 2) ทำกิจกรรมการฝึก ซึ่งจะมีรายละเอียดชี้แจงประกอบให้ทุกกิจกรรม
- 3) ทดสอบหลังเรียน

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาวิจัยได้ตั้งเกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบฝึกไว้ คือ 80 / 80 ที่ผู้ศึกษาวิจัยได้จัดตั้งเกณฑ์ไว้สูง เพราะจากการอ่านงานค้นคว้าของหลาย ๆ ท่าน มักพบว่าตั้งเกณฑ์ไว้เท่าใดมักจะได้ตามเกณฑ์ การตั้งเกณฑ์ไว้สูงจะมีผลต่อการพัฒนาการเรียนการสอนด้วย และมีระดับความผิดพลาดไว้ร้อยละ 5 โดยแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ

1. สูงกว่าเกณฑ์ เมื่อแบบฝึกมีประสิทธิภาพตั้งแต่ 82.51/82.51 ขึ้นไป
2. เท่าเกณฑ์ เมื่อแบบฝึกมีประสิทธิภาพตั้งแต่ 77.50 /77.50 ถึง 82.50 /82.50
3. ต่ำกว่าเกณฑ์ เมื่อแบบฝึกมีประสิทธิภาพต่ำกว่า 77.40 /77.40

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกดังกล่าว ทำให้ผู้ศึกษาวิจัยมีความเห็นว่า แบบฝึกมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมาก โดยเฉพาะในส่วนที่นักเรียน

ได้ฝึกหัดทำกิจกรรมด้วยตนเอง ช่วยทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ และเป็นการทบทวนในสิ่งที่เรียนมาแล้ว ช่วยทำให้นักเรียนได้ฝึกฝนเต็มที่ นักเรียนมองเห็นความก้าวหน้าของตนเองก็จะ มีเจตคติที่ดีต่อสิ่งที่เรียน โดยผู้ศึกษาวิจัยได้สร้างแบบฝึกพัฒนาการเขียนสะกดคำ โดยใช้แบบ ฝึก สาระที่ 2 การเขียน และสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่ง ประกอบด้วย หัวข้อเรื่อง คำแนะนำในการใช้แบบฝึก แบบทดสอบก่อนฝึก จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมในการทำแบบฝึกทักษะและแบบทดสอบหลังฝึก

ค่าดัชนีประสิทธิผล

เผชิญ กิจระการ และสมนึก ภัททิยธนี (2548 : 31-36) ได้สรุปถึง การหา พัฒนาการที่เพิ่มขึ้นของผู้เรียน โดยอาศัยการหาค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I.) มีสูตร ดังนี้

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน} - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน}}$$

$$\text{หรือ E.I.} = \frac{P_2 - P_1}{(\text{total}) - P_1}$$

เมื่อ	P_1	แทน	ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน
	P_2	แทน	ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน
	Total	แทน	ผลคูณของจำนวนนักเรียนกับคะแนนเต็ม

ความพึงพอใจ

ในการเรียน โดยใช้แบบฝึก มีความจำเป็นต้องศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียน เนื่องจาก ผู้เรียนต้องเรียนด้วยตนเองและปฏิสัมพันธ์กับแบบฝึก เพื่อนำผลของการศึกษาความพึงพอใจ มาปรับปรุงบทเรียนให้ดียิ่งขึ้น

1. ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ (Satisfaction) มีผู้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้
หลากหลาย ดังต่อไปนี้

แอปเปิ้ลไวท์ (Applewhite. 1965 : 6; อ้างอิงมาจาก ศุภสิริ โสมาเกตตุ.
2544 : 49) ได้สรุปว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกส่วนตัวของบุคคลในการปฏิบัติงานซึ่งมี
ความหมายกว้างรวมไปถึงความพึงพอใจในสภาพแวดล้อมทางกายภาพด้วยการมีความสุขที่
ทำงานร่วมกับคนอื่นที่เข้ากันได้มีทัศนคติที่ดีต่องานด้วย

สมยศ นาวิการ (2522 : 301) ได้สรุปถึง ความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจ
หมายถึง ความรุนแรงของความต้องการสำหรับผลที่ได้รับอย่างใดอย่างหนึ่ง

อรุณ รักธรรม (2527 : 228) ได้สรุปว่า ความพึงพอใจ หมายถึง การสร้าง
ภาวะทางใจในลักษณะของการกระทำสิ่งใดให้สำเร็จด้วยความเต็มใจ ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้อง
กับพฤติกรรมอันเป็นผลมาจากแรงจูงใจ

วุฒิชัย จำนง (2522 : 2) ได้สรุปไว้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่เต็ม
ใจและพร้อมใจ โดยความพึงพอใจจะเกิดขึ้นจากแรงจูงใจหรือสิ่งจูงใจ

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกที่ดีของบุคคลที่เมื่อได้รับการตอบ
สนองตามที่ตนเองต้องการ ดังนั้น ความพึงพอใจในการเรียนรู้จึงหมายถึงความรู้สึกที่ดี ๆ ที่มี
ต่อการได้ร่วมปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จนบรรลุเป้าหมายของการ
เรียนรู้

2. ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่บุคคลมีต่อสิ่งที่ได้รับประสบการณ์ และแสดงออก
หรือมีพฤติกรรมตอบสนองในลักษณะแตกต่างกันออกไป ความพึงพอใจต่อสิ่งต่าง ๆ นั้นจะมี
มากหรือน้อยขึ้นอยู่กับแรงจูงใจ การสร้างแรงจูงใจหรือการกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจกับผู้
ปฏิบัติงาน จึงเป็นการศึกษาตามทฤษฎีทางพฤติกรรมศาสตร์เกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์
มีดังต่อไปนี้

สก็อต (Scott. 1970 ; 124; อ้างอิงมาจาก ศุภสิริ โสมาเกตตุ. 2544 : 49)
ได้เสนอแนวคิดในการสร้างแรงจูงใจให้เกิดความพึงพอใจต่อการทำงานที่จะให้ผลเชิงปฏิบัติ
มีลักษณะดังนี้

1. งานควรมีส่วนสัมพันธ์กับความปรารถนาส่วนตัว งานจะมีความหมายต่อ
ผู้ทำ

2. งานนั้นต้องมีการวางแผนและวัดความสำเร็จได้ โดยใช้ระบบการทำงาน และการควบคุมที่มีประสิทธิภาพ

3. เพื่อให้ได้ผลในการสร้างสิ่งจูงใจภายในเป้าหมายของงานต้องมีลักษณะ ดังนี้

3.1 คนทำงานมีส่วนในการตั้งเป้าหมาย

3.2 ผู้ปฏิบัติได้รับทราบผลสำเร็จในการทำงานโดยตรง

3.3 งานนั้นสามารถทำให้สำเร็จได้

การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมาย ให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่วางไว้ ดังนั้น ครูผู้สอนจะต้องวางแผนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย สอดคล้องกับความแตกต่างและความสนใจของผู้เรียน ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ และครูจะต้องสะท้อนผลการเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบ เช่น ให้คำชมเชยเมื่อทำงานได้ดี หรือให้คะแนนในระดับที่น่าพอใจ เมื่อผู้เรียนมีความพึงพอใจในการเรียนรู้ ก็จะส่งผลให้ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนดีขึ้นด้วยนั่นเอง

ถวิล ชาราโรจน์ (2536 : 77-86) ให้ความหมายเกี่ยวกับการวัดความพึงพอใจไว้ว่าในการวัดความรู้สึก หรือการวัดทัศนคตินั้นจะวัดออกมาในลักษณะของแนวทาง (Direction) ซึ่งมีอยู่ 2 ทิศทางคือ ทางบวกและทางลบ ทางบวกหมายถึง การประเมินความรู้สึกไปในทิศทางที่ดีไม่ชอบหรือพอใจ ส่วนทางลบจะเป็นการประเมินค่าความรู้สึกไปในทางที่ไม่ดีไม่ชอบหรือพอใจและควรวัดในลักษณะปริมาณ (Magnitude) ซึ่งเป็นความเข้มข้นรุนแรงหรือระดับทัศนคติไปในทิศทางที่พึงประสงค์นั่นเอง ซึ่งมีวิธีการวัดนั้น มีอยู่หลายวิธี เช่นการสังเกตวิธีการสัมภาษณ์ วิธีการใช้แบบสอบถาม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. วิธีสังเกต เป็นวิธีการใช้ตรวจสอบบุคคลอื่น โดยการเฝ้ามองและจดบันทึกอย่างมีแบบแผน วิธีนี้เป็นวิธีการศึกษาที่เก่าแก่ และเป็นที่ยอมรับใช้อย่างแพร่หลายจนถึงปัจจุบัน แต่ก็เหมาะสมกับการศึกษารายกรณีเท่านั้น
2. วิธีการสัมภาษณ์ เป็นวิธีการที่ผู้วิจัยต้องออกไปสอบถาม โดยการพูดคุยกับบุคคลนั้น ๆ โดยมีการเตรียมแผนไว้ล่วงหน้าเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุด
3. วิธีการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) วิธีการนี้จะเป็นการใช้แบบสอบถามที่มีข้อคำถามไว้อย่างเรียบร้อย เพื่อให้ผู้ตอบทุกคนตอบมาเป็นแบบแผนเดียวกันมักใช้กรณีที่ต้องการข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวนมาก วิธีนี้นับเป็นวิธีที่นิยมใช้กันมากที่สุดใน

การวัดทัศนคติรูปแบบของแบบสอบถามจะใช้มาตราวัดทัศนคติ ซึ่งนิยมใช้ในปัจจุบันอีกวิธีหนึ่งคือ แบบลิเคิร์ต (Likert Scales) ประกอบด้วยข้อความที่แสดงถึงทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่งแล้วมีคำตอบแสดงถึงระดับความรู้สึก 3 คำตอบ เช่น มาก ปานกลาง ต่ำ

ตารางที่ 5 เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามความพึงพอใจ

ข้อความที่กล่าวในเชิงนิมิต (ทางบวก) (Positive)			ข้อความที่กล่าวในเชิงนิเสธ (ทางลบ) (Negative Statements)		
มาก	3	คะแนน	มาก	1	คะแนน
ปานกลาง	2	คะแนน	ปานกลาง	2	คะแนน
ต่ำ	1	คะแนน	ต่ำ	3	คะแนน

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจในการเรียนและผลการเรียนมีความสัมพันธ์กันในทางบวก กิจกรรมที่ผู้เรียนได้ปฏิบัตินั้น ทำให้ผู้เรียนเกิดการตอบสนองทางร่างกายและจิตใจ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่จะเกิดความสุขุมของชีวิตมากน้อยเพียงใด นั่นคือสิ่งที่ครูผู้สอนจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ในการเสริมสร้างความพึงพอใจในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน

บริบทโรงเรียนบ้านโนนสะอาดหนองเต้

1. ข้อมูลทั่วไป

1.1 ที่ตั้งและเขตบริการ

โรงเรียนบ้านโนนสะอาดหนองเต้ ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของอำเภอปทุมรัตน์ อยู่ห่างจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ประมาณ 74 กิโลเมตร มีเขตบริการ 2 หมู่บ้าน คือ บ้านโนนสะอาด หมู่ที่ 5 ตำบลดอกกล้า อำเภอปทุมรัตน์ จังหวัดร้อยเอ็ด และ บ้านหนองเต้ หมู่ที่ 6 ตำบลดอกกล้า อำเภอปทุมรัตน์ จังหวัดร้อยเอ็ด

1.2 ประวัติโรงเรียนบ้านโนนสะอาดหนองเต้

โรงเรียนบ้านโนนสะอาดหนองเต้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ตั้งอยู่หมู่ที่ 5 ตำบลดอกกล้า อำเภอปทุมรัตน์ จังหวัดร้อยเอ็ด

ตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 19 สิงหาคม พ.ศ. 2499 โดยชาวบ้านโนนสะอาดและบ้านหนองเต้ ได้ร่วมกัน
เสียดสัทธิพิสัยส่วนตัว และแรงงานก่อสร้างอาคารเรียนเป็นอาคารไม้ ขนาด 2 ห้องเรียน
ได้ถุนเดี่ยว จำนวน 1 หลัง ในพื้นที่ทั้งหมด 10 ไร่ 1 งาน 50 ตารางวา

ปัจจุบัน (ปี พ.ศ. 2556) โรงเรียนบ้านโนนสะอาดหนองเต้ เปิดทำการเรียนการ
สอนตั้งแต่ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีนักเรียนทั้งหมด 92 คน (10 มิถุนายน
2556) ครู 6 คน ครูช่วยสอน 1 คน โดยมีนายสุภกร จุมพลา รักษาราชการแทนผู้อำนวยการ
โรงเรียน

1.3 ด้านบุคลากร

ตารางที่ 6 แสดงอัตรากำลังของโรงเรียนบ้านโนนสะอาดหนองเต้ ปีการศึกษา 2556

บุคลากร	จำนวนบุคลากร		รวม	หมายเหตุ
	ชาย	หญิง		
ผู้บริหาร	-	-	-	
ข้าราชการครูสายผู้สอน	2	3	5	
ครูช่วยสอน	1	-	1	
รวม	3	3	6	

สรุปได้ว่า โรงเรียนบ้านโนนสะอาดหนองเต้ ตำแหน่งผู้บริหารปัจจุบัน ได้ย้ายไป
ดำรงตำแหน่งคืนถิ่น จึงทำให้ตำแหน่งผู้บริหารว่าง ยังไม่ได้รับการแต่งตั้งมาดำรงตำแหน่ง
ใหม่ ส่วนครูสายผู้สอนมีทั้ง 5 คน เพราะเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ครูและบุคลากร ไม่ครบชั้น
เรียน จึงได้ปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนแบบกะชั้นในบางชั้นเรียน

1.4 จำนวนนักเรียนปีการศึกษา 2556

จำนวนนักเรียนโรงเรียนบ้านโนนสะอาดหนองเต้ ปีการศึกษา 2556 ปรากฏ
ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนนักเรียน โรงเรียนบ้านโนนสะอาดหนองเต่า ปีการศึกษา 2556

ชั้น	จำนวนนักเรียนปี 2556			หมายเหตุ
	ชาย	หญิง	รวม	
ชั้นอนุบาลปีที่ 1	4	1	5	
ชั้นอนุบาลปีที่ 2	3	5	8	
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	12	18	30	
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	4	11	15	
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	3	3	6	
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	2	2	4	
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	4	6	10	
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	8	6	14	
รวม	40	52	92	

สรุป โรงเรียนบ้านโนนสะอาดหนองเต่าได้เปิดทำการสอน ตั้งแต่ชั้นอนุบาล 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน นักเรียนทั้งสิ้นของปีการศึกษา พ.ศ. 2556 มีจำนวน นักเรียน 92 คน เป็นชาย 40 คน เป็นหญิง 52 คน

2. สภาพชุมชนโดยรวม

สภาพชุมชนในหมู่บ้านมีลักษณะความเป็นอยู่แบบเครือญาติ มีประชากรทั้งสองหมู่บ้านประมาณ 1,645 คน ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ชุมชนมีผู้นำชุมชน และองค์กรต่าง ๆ ที่มีความรู้ความสามารถ และมีความซื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ และสามารถปกครองท้องถิ่นได้อย่างสงบสุขมีความสามัคคีให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนเป็นอย่างดี

3. สภาพการจัดการเรียนการสอน

โรงเรียนบ้านโนนสะอาดหนองเต่าจัดการเรียนการสอนตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และยึดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นการจัดการเรียนรู้และให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา โดยมีคณะกรรมการสถานศึกษา โรงเรียนบ้านโนนสะอาดหนองเต่าเป็นผู้ประสานงาน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

สอนของสถานศึกษาคำเนินการตามหลักสูตรสถานศึกษา พุทธศักราช 2551 ในการจัดการเรียนรู้ซึ่งเป็นกระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตรปฏิบัติ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นหลักสูตรที่มีมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญและลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชน

สภาพปัญหาการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโนนสะอาดหนองแดง ปีการศึกษา 2555 ผลจากการสรุปและการเปรียบเทียบผลการประเมินคุณภาพนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่านักเรียนโรงเรียนบ้านโนนสะอาดหนองแดง อ่านไม่ได้และเขียนไม่ได้ร้อยละ 40 อ่านไม่คล่องร้อยละ 30 ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 53.30 เกณฑ์ที่โรงเรียนตั้งเป้าหมายไว้ที่ร้อยละ 75.00

จากหลักการ เหตุผล สภาพปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านการอ่าน และเขียนสะกดคำแม่ ก. กา โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึก เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่านและเขียนสะกดคำทั้งในประเทศและงานวิจัยต่างประเทศ ได้ศึกษาสรุปไว้ดังนี้

1. งานวิจัยในประเทศ

อัมพวรรณ โคโคสี (2550 : 111- 118) ได้วิจัยการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ และแบบฝึกทักษะการสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลศรีวิไล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 34 คน ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 85.13/ 88.97 ค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7349 และนักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ในระดับมาก

สุภาพ พงษ์คู่ย (2553 : 66-71) ได้วิจัยผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย เรื่องการสะกดคำ แม่กน แม่กด แม่ค แม่กบ ที่ไม่ตรงมาตราตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาล (สายศิลปศาสตร์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 3 ผลการวิจัยพบว่าประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะเท่ากับ (80.96/89.91) นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมสร้างทักษะภาษาไทย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยที่ดี

กฤติกา เจริญยศ (2552 : 49-79) ได้ศึกษาผลการพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านและเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยกลุ่มร่วมมือ โดยใช้แบบฝึกทักษะโดยมีความมุ่งหมายเพื่อประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อหาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือ ผลปรากฏว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ 88.04 /86.05 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนเท่ากับ 0.7095 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยรวมและรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับมาก

ณิรนุช เป้าวันดี (2552 : 92-93) ได้วิจัยเรื่อง ผลการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านและเขียนคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกิจกรรมตามแนวคิดโดยใช้สมองเป็นฐาน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/4 โรงเรียนอนุบาลลำปลายมาศ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุรรัมย์ เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 23 คนผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านและเขียนคำยาก สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกิจกรรมตามแนวคิดโดยใช้สมองเป็นฐานมีประสิทธิภาพ 83.82/83.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ร้อยละ 0.7594 แสดงว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านและเขียนคำยาก โดยใช้แบบฝึกประกอบกิจกรรมตามแนวคิดโดยใช้สมองเป็น อยู่ในระดับมาก

ณอม ยนต์ชัย (2553 : 75-82) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ โดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองขาวคุรุราษฎร์บำรุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.04/82.50 มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6154 ซึ่งแสดงว่านักเรียน ซึ่ง

แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนร้อยละ 61.54 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการอ่าน และการเขียนแจกลูกสะกดคำ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 อยู่ในระดับมาก

ละมุล จันทรแป้น (2552 : 142 – 144) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาการอ่านและเขียนแจกลูกสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะโรงเรียนบ้านเลิงแฝกบัวแก้ว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 3 ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.04/87.37 มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7391 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นจากก่อนเรียน ร้อยละ 73.91 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนแจกลูกสะกดคำ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

อดุลย์ มุลละชาติ (2553 : 76) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ร ล ว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านคำกุงหนองอิดม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพ 85.48/84.29 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับเท่ากับ 0.7215 นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 72.15 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีความพึงพอใจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.52

อัมพร ศรีเก็น (2553 : 141 – 146) ได้ทำการวิจัยการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มแข่งขันแบ่งตามผลสัมฤทธิ์ กลุ่มเป้าหมาย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านวังปลาโต ปีการศึกษา 2552 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 จำนวน 1 ห้อง นักเรียน 23 คน ผลการศึกษาพบว่า แบบฝึกทักษะประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มแข่งขันแบ่งตามผลสัมฤทธิ์ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 96.33/96.95 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.8996 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียน

จุริก ทักษิณ (2553 : 86-91) ได้ทำวิจัยการพัฒนาทักษะการเขียนกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือผลสัมฤทธิ์ กลุ่มเป้าหมาย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองขามแสง ปีการศึกษา 2552 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียน 31 คน ผลการศึกษาพบว่า แบบฝึกทักษะประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผลสัมฤทธิ์มีประสิทธิภาพเท่ากับ 94.68/ 93.87 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.8207 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้สูงขึ้นร้อยละ 82.07 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อการเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

กนกภักดิ์ สอนพุด (2553 : 93-98) ได้ทำการศึกษาค้นคว้า เรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง คำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านใจดี ตำบลใจดี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 24 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่าประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง คำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึกทักษะมีค่าเท่ากับ 82.23/81.67 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ที่ตั้งไว้ ดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง คำยาก โดยการจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึกทักษะ มีค่าเท่ากับ 0.6939 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ประกอบแบบฝึกทักษะมีความคงทนในการเรียนหลังเรียนไปแล้ว 2 สัปดาห์คิดเป็นร้อยละ 98.19 ของคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ซึ่งไม่แตกต่างกัน และผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง คำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึกทักษะ ด้วยการเพิ่มกิจกรรมการสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนและมีกิจกรรมที่หลากหลายให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะซ้ำ ๆ บ่อย ๆ ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

คำใบ ไชยสิงห์ (2553 : 105 – 111) ได้วิจัยพัฒนาทักษะการสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในวิจัยเป็นนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเขว้าใหญ่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1

ปีการศึกษา 2552 จำนวน 19 คน ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า ชุดฝึกทักษะการสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 86.80/87.65 และค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.72 และนักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

พิมสิริ บุญมาก (2554. 123-126) ได้วิจัยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง การอ่านและเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสหัสขันธ์วิทยา จำนวน 2 ห้องเรียนเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 15 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มทดลอง ใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่เรียนโดยรูปแบบร่วมมือ แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มควบคุมใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 6 ชุด แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ จำนวน 30 ข้อ แบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 15 ข้อ ผลการวิจัยปรากฏดังนี้ แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 82.78/84.20 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก

ณรงค์ นาริต (2555 : 86-89) ได้ศึกษาการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาไทยด้านการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ โดยใช้กลุ่มร่วมมือ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนคำสร้อยพิทยาสรรค์ อำเภอ คำสร้อย จังหวัดมุกดาหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 33 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าคือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ ภาษาไทยด้านการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญโดยใช้กลุ่มร่วมมือ จำนวน 8 แผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 40 ข้อ 3) แบบวัดความรับผิดชอบต่อตนเองของนักเรียน จำนวน 20 ข้อ ผลการศึกษาค้นคว้าปรากฏดังนี้ แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่าน เพื่อจับใจความสำคัญโดยใช้กลุ่มร่วมมือ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.15/ 81.44 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ว่านักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเองเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียน

นันทวัน กองธรรม (2556 : 86-89) ได้วิจัยการพัฒนาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ประกอบแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 28 คน โรงเรียนเขมิตต์สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคายเขต 2 ภาคเรียน ที่ 1 ปี การศึกษา 2555 ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ จำนวน 7 แผน 14 ชั่วโมง 2) แบบฝึกการอ่านเชิงวิเคราะห์จากนิทาน จำนวน 7 ชุด 3) แบบทดสอบความสามารถ การอ่าน 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังนี้ หลังการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ การอ่านเชิงคิดวิเคราะห์ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประสิทธิภาพเชิงวิเคราะห์ 92.17/ 87.62 คำนี ประสิทธิภาพ 0.7727 มีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 วิเคราะห์ความพึงพอใจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. งานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยต่างประเทศที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ มีผู้วิจัยได้ศึกษา ค้นคว้าไว้ดังนี้

เบเกอร์ (Baker, 2004 : 63 : 01A : 392) ได้ศึกษาวิจัยเพื่อศึกษาวิจัยหา อิทธิพลของการสอนทักษะการเขียนที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนเกรด 10 โดย นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับบทเรียนเกี่ยวกับการเขียนที่แสดง โครงสร้างของเนื้อหาและ นักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับบทเรียนเกี่ยวกับความเข้าใจการอ่านที่ใช้สื่อการเรียนเปรียบเทียบ พบว่าจะแนนเฉลี่ยกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม

เฉิน (Chen, 2004 : 57-A) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลกระทบของวิธีการเรียนแบบ ร่วมมือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับต่างชาติ ของ วิทยาลัยในไต้หวัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของวิธีการแบบร่วมมือ ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างชาติสำหรับกลุ่มนักเรียนในวิทยาลัยชั้นปีที่ 1 ใน ไต้หวัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน 110 คน ชาย 34 คน และหญิง 76 คน ใช้เวลาในการทดลอง 3 เดือน กลุ่มทดลองใช้วิธีการเรียนร่วมมือ 2 วิธี คือแบบ JIGSAW และแบบแบ่งกลุ่มตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนร่วมมือ กลุ่มควบคุมใช้วิธีสอนแบบดั้งเดิม คือ วิธีการแปลงเชิง ไวยากรณ์ เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบทดสอบก่อนเรียน- หลังเรียน และแบบสอบถามข้อมูล เกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและเจตคติที่ต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน สถิติที่ใช้

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การถดถอยเชิงพหุและการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANCOVA) ผลการวิจัยพบว่า ผู้ชายในกลุ่มทดลองมีผลการเรียนดีกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เกคท์ (Ghaith, 2004 : 279-249) ได้ศึกษาความเชื่อมโยงระหว่างประสบการณ์ ความเชื่อเกี่ยวกับการได้มาซึ่งความรู้ เจตนาทางพฤติกรรมที่จะนำวัตกรรมการสอนไปใช้ของครู กับการใช้วิธีเรียนรู้แบบร่วมมือในการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) ผู้เข้าร่วมในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศจากภูมิภาคหลังการเรียนที่หลากหลายในประเทศเลบานอนจำนวน 55 คน ผู้เข้าร่วมวิจัยตอบแบบสอบถามทางประชากรศาสตร์และแบบสอบถามของ Likert ซึ่งวัดตัวแปรที่ใช้พิจารณาเลือก ผลการศึกษาบ่งชี้ว่า ความเชื่อที่ดีความ เจตคติต่อแบบร่วมมือเกณฑ์มาตรฐานแบบอัตนัย และระดับการควบคุมพฤติกรรม ที่รับรู้เหล่านี้ของครูมีบทบาทอย่างมีนัยสำคัญในการใช้ร่วมมือ ในการสอนภาษาต่างประเทศ ในทางกลับกัน ผลการศึกษาพบว่า ความเชื่อที่ถ่ายทอดต่อ ๆ กันมา และประสบการณ์ของครู ไม่ได้มีอิทธิพลต่อการร่วมมือในการสอนของตน

Graham (2006 : unpagged) ได้ศึกษาการวิจัยและฝึกปฏิบัติในอาชีพการสอนที่มีผลทำให้มีการปรับปรุงทฤษฎีการสอนที่หลากหลาย หนึ่งในนั้นคือการเรียนรู้มีส่วนร่วม จากการศึกษาแสดงให้เห็นว่าการใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมีผลต่อความสำเร็จของนักเรียน การศึกษาวิชาสังคมศึกษา 2 ห้องเรียน โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ พบความแตกต่างของวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ ส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนสูงขึ้น และทำให้ตัดสินใจได้ว่า วิธีการนี้ทำให้การเรียนประสบความสำเร็จเพิ่มขึ้นมากกว่าวิธีการเรียนรู้แบบอื่น ๆ ในการเรียนวิชาเดียวกัน

Zuheer (2008 : 107) ได้ศึกษาผลการใช้โปรแกรมที่ร่วมมือ เป็นฐานกลยุทธ์การเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารปากเปล่า บางทักษะของนักศึกษา ระดับที่ 2 ภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยชานาอา โดยออกแบบทดสอบกับนักศึกษาจำนวน 30 คนที่สมัครใจเลือกกลุ่มศึกษาระดับที่สอง ผู้วิจัยได้พัฒนาและใช้เครื่องมือหลายชนิด คือแบบสอบทักษะการสื่อสารปากเปล่าก่อนและหลังการทดลอง และโปรแกรมแบบร่วมมือ เป็นกลยุทธ์การเรียนรู้แบบร่วมมือซึ่งมีคู่มือครูและคู่มือนักศึกษาใช้ โปรแกรมนี้สอนเป็นเวลา 6 สัปดาห์ ใช้โปรแกรม Paired t-test “SPSS” วัดผลของโปรแกรมฝึกอบรมที่มีต่อการปฏิบัติปากเปล่าของนักศึกษา ในขณะที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างการให้แบบทดสอบก่อนกับหลังการทดลอง ข้อเสนอแนะคือ ระหว่างการสอนการ

สื่อสารปากเปล่าให้นักศึกษาอยู่ในสภาพแวดล้อมที่สบาย ๆ มีประสิทธิภาพและปฏิสัมพันธ์ ซึ่งช่วยให้มีปฏิสัมพันธ์และช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารปากเปล่าของนักศึกษาได้

Ballantine and Larres (2007 : 126 – 137) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ผลการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างการเรียนของนักเรียน แบบร่วมมือ ได้ทดลองแล้ว ผลปรากฏว่านักเรียนสามารถพัฒนา ซึ่งกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ ได้ผลสำเร็จจากการทดลองในระดับมหาวิทยาลัยพบว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือจะช่วยพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนทำให้กล้าแสดงออกและช่วยให้การเรียนสำหรับผู้เรียนอ่อนด้วย

Dubois, Erickson และ Jacobs (2007 : 70) ได้ศึกษาการพัฒนาการอ่านสะกดคำที่ส่งผลต่อการเขียนงาน ของนักเรียนระดับ เกรด 1 และเกรด 3 จาก โรงเรียนประถมศึกษาของรัฐ 2 โรงเรียน ที่อยู่ในกลางเมืองอิลลินอยส์ ผู้ศึกษาได้เสนอวิธีการแก้ปัญหา 3 วิธี คือ การสอนสะกดคำโดยครูผู้สอนเป็นผู้แนะนำ การสอนเฉพาะคำที่ใช้บ่อยในเนื้อหา การเรียนรู้โดยใช้เทคนิคด้วยตัวเอง เครื่องมือที่ใช้คือ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของการเขียนคำ และ The Richard Genty ในการพัฒนาการอ่านสะกดคำ แบบสอบถามการเรียนรู้แบบเทคนิคส่วนตัว ผลการวิจัยพบว่า หลังจากเรียนด้วยวิธีการในการแก้ไขปัญหาแล้วนักเรียนมีความสามารถในการอ่านสะกดคำมากขึ้นนักเรียนสามารถพัฒนางานเขียนจากการอ่านสะกดคำได้ดีขึ้นและนักเรียนสามารถเขียนได้คล่องขึ้นจากการเขียนงาน โดยการทำแบบทดสอบและจากการประเมินจากแบบสอบถาม

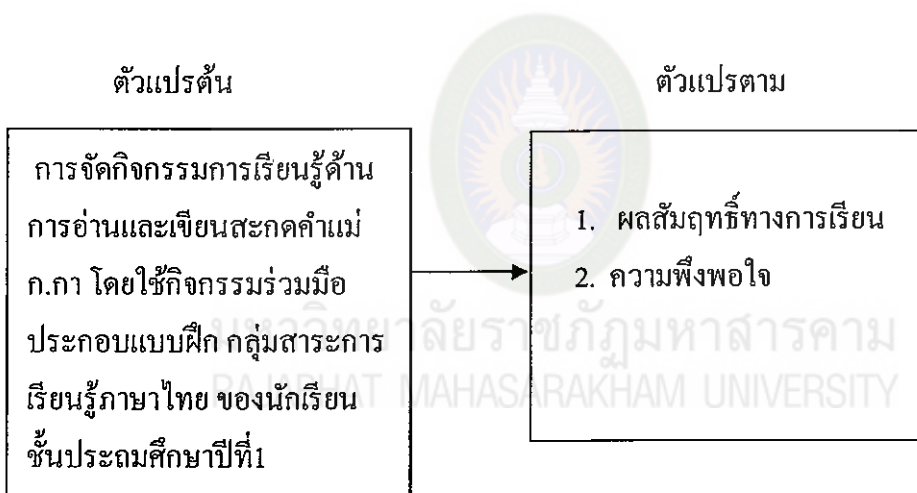
เนียไม (Niemi. 2009 : 144) ได้วิจัยรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาโดยการเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือและการเรียนแบบจิ๊กซอร์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ นักเรียนเกรด 6 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนแบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าที่เรียนที่เรียนแบบจิ๊กซอร์

บัดทอม (Batton. 2010 : 178) ได้วิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมกลุ่มแบบร่วมมือที่มีผลต่อความคิดวิตกังวลคณิตศาสตร์กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 2 จำนวน 32 คน 5 ห้องเรียน มีการทดสอบก่อนและหลังเรียนผลการวิจัยพบว่า หลังจากเรียนไปได้ 9 สัปดาห์ บทเรียนมีความวิตกกังวลน้อยลง การจัดกิจกรรมกลุ่มแบบร่วมมือ มีผลต่อเจตคติ ที่มีต่อการเรียนต่อการเรียนและประสิทธิภาพการเรียนของคณิตศาสตร์งานวิจัยในต่างประเทศ มีการนำการเรียนแบบร่วมมือมาศึกษาเป็นจำนวนมากซึ่งผลของการวิจัยที่ได้ส่วนใหญ่ได้ผลสอดคล้องกันว่าการเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีการเรียนที่มี

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่กล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่า แบบฝึกทักษะและการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบร่วมมือ เป็นสื่อวัตกรรมการเรียนการสอนที่สามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษาไทยแก่ ผู้เรียนเป็นอย่างดี โดยทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา สำหรับนักเรียน ซึ่งตรงกับสภาพปัญหาการอ่านและเขียนสะกดคำของนักเรียน ซึ่งส่งผลให้นักเรียน ได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ และทำให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยความสุข และเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนในระดับสูงต่อไป

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา หลักสูตรการศึกษาและการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องนำมาสังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำแม่ ก. กา โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. รูปแบบการดำเนินการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน บ้านโนนสะอาด หนองเต่า ศูนย์เครือข่ายคอกกล้า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 16 แผน รวมเวลา 16 ชั่วโมง
2. แบบฝึกเรื่องการพัฒนาการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 8 ชุด
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือกจำนวน 20 ข้อ

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ การอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา โดยใช้แบบฝึกกลุ่มร่วมมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) มี 3 ระดับ จำนวน 20 ข้อ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เอกสารที่เกี่ยวข้อง สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อเป็นแนวทางสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือ ประกอบแบบฝึก

1.2 ศึกษาหนังสือเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และมาตรฐานการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

1.3 ศึกษาแนวทางการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ ร่วมมือ (Teams – Games – Tournament) เพื่อเป็นกรอบในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

1.4 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกการ อ่านและเขียนสะกดคำ ด้วยวิธีกิจกรรมแบบร่วมมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งในแต่ละแผนประกอบด้วย สาระสำคัญ มาตรฐานการเรียนรู้ ผลการ เรียนรู้ที่คาดหวังจุดประสงค์ สาระการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล และมีขั้นตอนการเรียนรู้ 6 ขั้นตอน นำเข้าสู่บทเรียน ขั้นตอนทำงานเป็นกลุ่มย่อย ขั้นตอนการทดสอบ ย่อย ขั้นตอนหาคะแนนพัฒนาการขั้นรับรองผลของกลุ่ม ขั้นสรุปความรู้ แบบฝึก กลุ่มสาระการ เรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 16 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง ไม่รวมเวลาทดสอบก่อนและหลังเรียนมีดังนี้

ตารางที่ 8 แผนการจัดการเรียนรู้

แผนที่	ชื่อแผน	เวลาชั่วโมง
1	จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกและเขียนสะกดคำสระ -ะ	1
2	จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกและเขียนสะกดคำสระ -ะ	1
3	จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกและเขียนสะกดคำสระ -า	1
4	จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกและเขียนสะกดคำสระ -า	1
5	จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกและเขียนสะกดคำสระ - ิ	1
6	จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกและเขียนสะกดคำสระ - ิ	1
7	จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกและเขียนสะกดคำสระ - ี	1
8	จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกและเขียนสะกดคำสระ - ี	1
9	จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกและเขียนสะกดคำสระ - ือ	1
10	จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกและเขียนสะกดคำสระ - ือ	1
11	จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกและเขียนสะกดคำสระ - ือ	1
12	จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกและเขียนสะกดคำสระ - ือ	1
13	จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกและเขียนสะกดคำสระ - ุ	1
14	จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกและเขียนสะกดคำสระ - ุ	1
15	จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกและเขียนสะกดคำสระ - ู	1
16	จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกและเขียนสะกดคำสระ - ู	1

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ ที่จัดทำสำเร็จแล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาความถูกต้องเรื่องเนื้อหา และความเหมาะสม กับการใช้ภาษาแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อประเมินคุณภาพหาความสอดคล้องทางเนื้อหาความเหมาะสมทางภาษา ความชัดเจนในการใช้ภาษาความครอบคลุมและความเหมาะสมของสาระการเรียนรู้ ตัวชี้วัดชั้นปี กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดผล ประเมินผลการเรียนรู้ จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ประกอบด้วย

1.6.1 นายอภิชัย บัดสำราญ คุณวุฒิ การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านสำราญหนองบาก อำเภอปทุมรัตน์
จังหวัดร้อยเอ็ด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต 2 ผู้เชี่ยวชาญด้าน
หลักสูตรและการสอน

1.6.2 นายสมปอง เอนกบุญ คุณวุฒิ การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชา
เทคโนโลยีการศึกษา ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด
เขต 2 ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา

1.6.3 นายชัยนพพงษ์ สืบสำราญ คุณวุฒิ การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.)
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนเมืองปทุมรัตน์
อำเภอปทุมรัตน์ จังหวัดร้อยเอ็ด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2
ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

1.6.4 นางเบญจวดี คำจันทร์ คุณวุฒิ การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชา
ด้านการวัดผลประเมินผล ตำแหน่งปัจจุบันครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านโนนสวรรค์
อำเภอปทุมรัตน์ จังหวัดร้อยเอ็ด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2
ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลประเมินผล

1.6.5 นางละเอียด แผงวงษ์ ครู โรงเรียนบ้านหนองหญ้ารังการอำเภอ ปทุมรัตน์
จังหวัดร้อยเอ็ด คุณวุฒิ การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ตำแหน่ง
ปัจจุบันครูชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2
ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาภาษาไทย

1.7 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สร้างแบบฝึก ประกอบการสอน เรื่องการ
อ่านและเขียนคำแม่ ก. กา โดยใช้แบบฝึกชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อ
เสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อความเหมาะสมตามเกณฑ์แนวคิดของ (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์.
2550 : 66-67)

เหมาะสมมากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	4.51 – 5.00 คะแนน
เหมาะสมมาก	มีค่าเท่ากับ	3.51 – 4.50 คะแนน
เหมาะสมปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	2.51 – 3.50 คะแนน
เหมาะสมน้อย	มีค่าเท่ากับ	1.51 – 2.50 คะแนน
เหมาะสมน้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	1.00 – 1.50 คะแนน

โดยใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์กลับไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสม ที่มีค่าความเหมาะสม 4.80 (ภาคผนวกหน้าที่ 123) ตรวจสอบความเหมาะสมอีกครั้งหนึ่งแล้วนำไปพิมพ์เป็นฉบับที่สมบูรณ์เพื่อนำไปสอนจริง

1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปประกอบแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2. การสร้างแบบฝึก

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับ หลักการ หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกตามความสามารถจากเอกสาร ตำรา หนังสือ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก

2.2 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 คู่มือการจัดการเรียนรู้ แบบเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อกำหนดเนื้อหาสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ตัวชี้วัดที่ต้องการ

2.3 ดำเนินการสร้างแบบฝึกภาพ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการนำ ตัวชี้วัด คำบังคับ ในหนังสือสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้ครอบคลุมสาระการเรียนรู้

2.4 นำแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาความถูกต้องและความเหมาะสม นำมาปรับปรุงแก้ไข

2.5 นำแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แล้วนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คนตรวจสอบความสอดคล้อง ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ภาษา และนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.6 ปรับปรุงแก้ไขแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมจากข้อ 1- 10 และได้ผ่านเกณฑ์ คะแนนการแปลผลความเหมาะสมที่ 4.86 (ภาคผนวกหน้าที่ 142) ที่ได้ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การสร้างแบบทดสอบการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก.กา โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ ด้วยแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

3.1 ศึกษาหลักสูตร คู่มือ แบบเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 คู่มือการวัดผล ประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

3.2 วิเคราะห์หลักสูตร แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การสร้างแบบทดสอบการอ่าน และเขียนสะกดคำแม่ ก. กา โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือ ด้วยแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย

3.3 สร้างแบบทดสอบ ใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือ ด้วยแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์ จำนวน 30 ข้อ ใช้จริง 20 ข้อ

3.4 นำแบบทดสอบการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา โดยใช้กิจกรรมกลุ่ม ร่วมมือด้วยแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ที่สร้างขึ้นนำเสนอต่อประธานและ คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบเสนอแนะแล้วนำไปปรับปรุง

3.5 นำแบบทดสอบการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือ ด้วยแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ที่สร้างไปให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมตรวจสอบความ เทียบตรงตามเนื้อหา และจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้แล้วนำมา ปรับปรุง

3.6 ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้อง ระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิง พฤติกรรมโดยใช้สูตร (Item Objective Congruence : IOC) (ไพศาล วรคำ. 2552 : 152) โดย คัดเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67 ขึ้นไปเป็นข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรง ตาม เนื้อหาที่ใช้ได้

3.7 นำแบบวัดความสามารถการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก.กา โดยใช้กิจกรรม กลุ่มร่วมมือ ด้วยแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้าน หนองคูโคกเพ็ก จำนวน 30 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย แล้วมาตรวจให้คะแนน ข้อละ 1 คะแนน นำผลการประเมินมาหาค่าเชื่อมั่น

3.8 หาค่าคุณภาพของข้อสอบปรนัย ได้ค่า IOC ความสอดคล้องระหว่างข้อสอบ กับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม มีค่าระหว่าง 0.60 – 1.00 ค่าความยาก (p) มีค่าระหว่าง .20-80 ค่าอำนาจแม่ ก. กา โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือ ด้วยแบบฝึกประกอบภาพ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยเท่ากับ 0.87 (ภาคผนวกหน้าที่ 154) ซึ่งใช้ได้ตามเกณฑ์ระบุไว้

4. การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ การพัฒนาการอ่านและ เขียนสะกดคำแม่ ก. กา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

4.1 วิเคราะห์ประเด็นเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักเรียนต่อ การพัฒนาการเรียนรู้อ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากนิยามศัพท์เฉพาะ

4.2 ศึกษาเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของ (กรมวิชาการ, 2542 : 114)

4.3 สร้างแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของ ลิเคิร์ท (Likert) (บุญชม ศรีสะอาด. 2553 : 74 - 80) จากแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 20 ข้อ ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ ดังนี้ มีความพึงพอใจมากให้ 3 คะแนน มีความพึงพอใจปานกลาง ให้ 2 คะแนน และมีความพึงพอใจน้อย ให้ 1 คะแนน

3 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

2 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

1 หมายถึง มีความพึงพอใจ น้อย

เกณฑ์การประเมิน 2.34 - 3.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

1.67 - 2.33 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

1.00 - 1.66 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

4.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นไปหาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อความถูกต้องและความเหมาะสมแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

4.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน พิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อความกับนิยามศัพท์เฉพาะเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of consistency : IC) ซึ่งพบว่ามีความสอดคล้องระหว่าง 0.60 ถึง 1.00 (ภาคผนวก หน้า 153)

4.6 นำแบบสอบถามความพึงพอใจจำนวน 20 ข้อ จัดพิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจเป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้กับกลุ่มเป้าหมาย เป็นแบบสอบถามทั้งฉบับแล้วหาค่าความเชื่อ

แบบสอบถามโดยการหาค่าแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของ ลิเคิร์ท (Likert) (บุญชม ศรีสะอาด. 2553 : 74 - 80) มีความพึงพอใจเท่ากับ 2.92 (ภาคผนวกหน้าที่ 164)

รูปแบบการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียวเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนเรียนและหลังเรียน (One Group Pretest Posttest Design) (สุรวาท ทองบุ. 2550 : 55) โดยมีลักษณะการทดลองดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 แผนการทดลองแบบกลุ่มเดียวเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนเรียนและหลังเรียน
(One Group Pretest Posttest Design)

กลุ่ม	Pretest	Treatment	Posttest
ทดลอง	T ₁	X	T ₂

- T₁ คือ การทดสอบก่อนจะจัดกระทำทดลอง Pretest
- X คือ การจัดกระทำ (Treatment) จัดกิจกรรมการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือ
- T₂ คือ การทดสอบหลังจากที่จัดกระทำทดลอง Posttest ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

1. ระยะเวลาที่ดำเนินการทดลองสอน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ใช้ระยะเวลาทดลองสอน 16 ชั่วโมง จำนวน 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง ในชั่วโมงวิชาภาษาไทยโดยไม่รวมเวลาทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียน

2. ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ทดสอบวัดความสามารถการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ก่อนที่จะทำ

การทดลองสอบกับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโนนสะอาดหนองเต้ ศูนย์เครือข่าย
คอกกล้าสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556
จำนวน 30 คน ซึ่งอยู่ในกลุ่มเป้าหมายแล้วตรวจบันทึกคะแนนไว้เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

3. ให้กลุ่มเป้าหมายได้เรียนตามแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อยู่ด้วยแบบฝึกกลุ่ม
สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเมื่อเสร็จสิ้นการสอน แต่ละ
แผนการจัดการเรียนรู้แล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบทดสอบย่อยวัดผลสัมฤทธิ์ และตรวจให้
คะแนน เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลไว้ทำการวิเคราะห์จนครบทุกแผน

4. หลังจากทดสอบครบทุกแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อยู่ด้วยแบบฝึก กลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จนครบ 8 ชุด แล้วนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ชุด
เดิมมาทดสอบหลังเรียนกับกลุ่มเป้าหมายอีกครั้ง

5. นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจตรวจให้คะแนนเพื่อนำไปวิเคราะห์
ข้อมูลต่อไป

6. นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือเรื่อง
การอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา ด้วยแบบฝึก ทั้ง 8 ชุด และมีประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_1
 $/E_2$) กำหนดเกณฑ์ 80/80

2. วิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการจัดการเรียนรู้อยู่ โดยการเรียนรู้แบบ
ร่วมมือด้านการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา ด้วยแบบฝึกประสิทธิภาพและเปรียบเทียบเกณฑ์
0.5 ที่กำหนด

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือด้านการ
อ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึก

4. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ โดยการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ
ด้านการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึก

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1.1 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้สูตรดัชนีค่าความสอดคล้อง IOC ดังนี้ (ไพศาล วรคำ 2552 : 257)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาวิชา และข้อสอบ

$\sum R$ แทน ผลรวมระหว่างคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

1.2 หาค่าความยากง่าย (Difficulty) ของแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2543 - 81)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P แทน ระดับความยากง่าย

R แทน จำนวนผู้ที่ตอบถูกทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

1.3 หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธีดัชนี B (B-Index หรือ Brennan Index) จากสูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 90)

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2}$$

เมื่อ B แทน ค่าอำนาจจำแนก

U แทน จำนวนผู้รอบรู้หรือสอบผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก

L แทน จำนวนผู้ไม่รอบรู้หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก

N_1 แทน จำนวนผู้รอบรู้หรือสอบผ่านเกณฑ์

N_2 แทน จำนวนผู้ไม่รอบรู้หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์

1.4 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้วิธีการของโลเวทท์ (Lovett Method) จากสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 96)

$$r_{cc} = 1 - \frac{k \sum X_i - \sum X_i^2}{(k-1) \sum (X_i - C)^2}$$

เมื่อ r_{cc} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

k แทน จำนวนข้อสอบ

X_i แทน คะแนนของแต่ละคน

C แทน คะแนนเกณฑ์หรือจุดตัดของแบบทดสอบ

1.5 หาค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 ใช้สูตรดังนี้ (เผชญ์ กิจระการ. 2544 : 49-51)

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากกระบวนการทำงาน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

$$E_1 = \frac{\frac{\sum x}{N}}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้

$\sum x$ แทน คะแนนของแบบฝึกหัดทุกชุดรวมกัน

A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชุด

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

$$E_2 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{B} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

1.6 ดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ใช้วิธีของกูดแมน เฟลคเทอร์ และชไนเดอร์ (Goodman, Fletcher and Schneider. 1980 ; อ้างอิงจาก เษขิญู กิจระการ. 2544 : 30-40) โดยใช้สูตรดังนี้

$$E.I. = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนทดสอบหลังเรียน} - \text{ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}$$

$$E.I. = \frac{P_2 - P_1}{100 - P_2}$$

2. สถิติพื้นฐาน

2.1 วิเคราะห์ร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 :

104)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงเป็นร้อยละ
	N	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

2.2 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 :

105)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
	N	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม

2.3 วิเคราะห์ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) โดยใช้สูตรดังนี้

(บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 106)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	คะแนนแต่ละตัว
	N	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม
	\sum	แทน	ผลรวม

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

สถิติในการทดสอบสมมติฐาน การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึกการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา ด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้สูตร t – test แบบ Dependent Sample (ไพศาล วรคำ. 2552 : 340)

$$t = \frac{\bar{d}}{S_d / \sqrt{n}} \quad ; \quad df = n - 1$$

- เมื่อ t แทน เป็นสถิติทดสอบ t
 \bar{d} แทน เป็นผลต่างเฉลี่ยของกลุ่มคะแนน
 S_d แทน เป็นส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างคู่คะแนน
 n แทน เป็นจำนวนคู่คะแนน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
 RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

- X แทน จำนวนคะแนนเต็มในกลุ่ม
- \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)
- S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
- n แทน จำนวนข้อมูลนักเรียน
- E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
- E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
- $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนในกลุ่มทั้งหมด
- E.I. แทน ค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกการอ่านและเขียนสะกดคำ
- t แทน ค่าสถิติที่ใช้ t-Dependent Samples
- ** แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่าน และเขียนสะกดคำแม่ ก. กา โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึกด้านการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนด้านการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก.กาโดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้นำเสนอตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 80/80

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือ ประกอบแบบฝึกกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ร้อยละและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบย่อยหลังเรียนทุกชุด และคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ดังตารางที่ 10

	คะแนนของแบบฝึกและแบบทดสอบย่อยหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกด้าน การอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กาโดยใช้กิจกรรม								รวม E_1 80	ทดสอบ หลัง เรียน E_2 (30)
	ชุดที่1	ชุดที่2	ชุดที่3	ชุดที่4	ชุดที่5	ชุดที่6	ชุดที่7	ชุดที่8		
	10	10	10	10	10	10	10	10		
22.	8	8	8	8	8	9	9	8	66	24
23.	9	9	8	8	9	9	9	8	69	25
24.	9	10	8	8	9	9	9	8	70	23
25.	8	9	9	9	9	9	9	9	71	23
26.	8	8	8	8	8	8	8	8	64	23
27.	8	9	8	8	8	9	9	9	68	26
28.	8	8	9	8	8	9	9	9	68	28
29	8	8	8	8	8	8	8	9	65	26
30	7	8	8	8	7	8	8	9	63	27
รวม	243	248	248	246	246	254	254	256	1987	754
ค่าเฉลี่ย	8.1	8.26	8.26	8.2	8.2	8.46	8.46	8.53	66.23	25.13
ร้อยละ	81.00	82.66	82.66	82.00	82.00	84.66	84.66	85.33	82.79	83.78

จากตารางที่ 10 พบว่า ผลการหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 ของแบบฝึกการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยนักเรียนได้คะแนนรวมจากแบบฝึกและแบบทดสอบย่อยทุกชุดจากคะแนนเต็ม 80 คะแนนเฉลี่ย 66.23 คิดเป็นร้อยละ 82.79 และได้คะแนนรวมจากการกระทำแบบทดสอบหลังเรียน 754 คะแนน จากคะแนนเต็ม 900 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 25.13 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.78 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

ตารางที่ 11 ประสิทธิภาพของแผนการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึก

จำนวนนักเรียน (n)	คะแนนรวมแบบฝึกและแบบทดสอบ ย่อยหลังเรียน (คะแนนเต็ม 80 คะแนน)		คะแนนทดสอบหลังเรียน (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	
	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
	2,400	1,987	900	754
30	$E_1 = 82.79$		$E_2 = 83.78$	

จากตารางที่ 11 พบว่าประสิทธิภาพของแผนการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าเท่ากับ 82.79/ 83.78 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตารางที่ 12 แสดงค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	ผลรวมของคะแนน	(คะแนนเต็ม)x n	E.I.
ก่อนเรียน	30	30	535	900	0.5994
หลังเรียน	30	30	752	900	

จากตารางที่ 12 พบว่าค่าดัชนีประสิทธิผล หรือ E.I. ของการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา เท่ากับ 0.5994 หรือ ร้อยละ 59.94 แสดงว่าเมื่อเรียนด้วยแบบฝึกการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา ที่พัฒนาขึ้นแล้วค่าดัชนีประสิทธิผลมากกว่า 0.50 หรือร้อยละ 50

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนสะกดคำของนักเรียนที่เรียน โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตารางที่ 13 แสดงคะแนนการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

คนที่	คะแนนทดสอบ	
	ก่อนเรียน (30)	หลังเรียน (30)
1	14	22
2	13	22
3	13	24
4	16	24
5	17	25
6	20	26
7	14	24
8	16	24
9	19	27
10	20	27
11	16	24
12	16	24
13	16	24
14	17	25
15	20	26
16	19	26
17	20	27
18	20	26
19	22	27
20	22	27

คนที่	คะแนนทดสอบ	
	ก่อนเรียน (30)	หลังเรียน (30)
21	20	26
22	20	25
23	21	26
24	20	24
25	17	24
26	17	25
27	19	25
28	18	26
29	16	25
30	17	25
Σx	535	752
\bar{x}	17.8	25.17
S.D.	2.57	1.26

จากตารางที่ 13 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 30 คน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนเฉลี่ยได้ 17.8 และหลังเรียนเฉลี่ย 25.17 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ตารางที่ 14 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติที่ (t) และระดับนัยสำคัญทางสถิติ การเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากการใช้แบบฝึกการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา จำนวน 30 คน

การทดสอบ	n	\bar{x}	S.D.	t
ก่อนเรียน	30	17.83	2.53	24.908**
หลังเรียน	30	25.07	1.36	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 14 พบว่า การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนจากการใช้แบบฝึกการอ่าน และเขียนสะกดคำแม่ ก. กา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนก่อนเรียน $\bar{X} = 17.83$, S.D. = 2.53 และมีคะแนนหลังเรียน $\bar{X} = 25.07$, S.D. 1.36 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือประกอบแบบฝึกการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ผู้วิจัยได้ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้ประกอบแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตารางที่ 15 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 รายข้อ

ข้อ	รายการ	\bar{X}	S.D	ระดับความพึงพอใจ
1	เนื้อหาเข้าใจง่าย			
	1.1 เนื้อหาเข้าใจง่าย	3.00	0	มาก
	1.2 เนื้อหาหลากหลาย	3.00	0	มาก
	1.3 เนื้อหาที่เรียนเป็นเรื่องที่น่าสนใจ	2.88	0.33	มาก
	1.4 ความรู้ที่ได้รับเป็นเรื่องที่นำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	2.82	0.39	มาก
	1.5 เนื้อหาที่เรียนสนุกสนาน	2.88	0.33	มาก
	รวม	2.91	0.27	มาก

ข้อ	รายการ	\bar{X}	S.D	ระดับความพึงพอใจ
2	ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน			
	2.1 ได้เรียนรู้และทำแบบฝึกด้วยตนเอง	3.00	0	มาก
	2.2 ได้เรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีความสุข	3.00	0	มาก
	2.3 รู้สึกภูมิใจมากในผลงานของตน	2.88	0.33	มาก
	2.4 มีความสนุกสนานกับการร่วมกิจกรรมใน ชั่วโมงที่เรียน	2.88	0.33	มาก
	2.5 ได้ตรวจคำตอบที่ถูกต้องได้ด้วยตนเอง	3.00	0	มาก
	รวม	2.95	0.13	มาก
3	ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียน			
	3.1 แบบฝึกที่น่าสนใจมาก	3.00	0	มาก
	3.2 แบบฝึกกิจกรรมที่หลากหลาย	3.00	0	มาก
	3.3 ภูเขาที่ได้เรียนด้วยแบบฝึก	3.00	0	มาก
	3.4 แบบฝึกทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียนดีขึ้น	2.82	0.39	มาก
	3.5 มีความสนุกสนานเพลิดเพลินในการเรียน	2.82	0.39	มาก
	รวม	2.92	0.15	มาก
4	ด้านการวัดและประเมินผล			
	4.1 ได้ทราบคะแนนจากการปฏิบัติ	3.00	0	มาก
	4.2 นักเรียนมีความภูมิใจในผลงานของตนเองและของกลุ่ม	3.00	0	มาก
	4.3 นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ได้และพอใจคะแนนของตนเอง	2.88	0.33	มาก
	4.4 นักเรียนมีส่วนร่วมในการวัดผลประเมินผล	2.82	0.39	มาก
	4.5 มีการกล่าวคำชื่นชมอยู่เสมอ	3.00	0	มาก
	รวม	2.94	0.14	มาก
	รวมเฉลี่ย	2.93	0.17	มาก

จากตารางที่ 15 พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่ม
ร่วมมือประกอบแบบฝึกการอ่านสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 2.93 คะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.17 แสดงว่านักเรียนมีความ
พึงพอใจต่อการเรียน อยู่ในระดับมาก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผลการใช้แบบฝึกการอ่านและเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโนนสะอาดหนองเต้ อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล
และข้อเสนอแนะดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย
2. สรุปผลการวิจัย
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึก
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึกระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึก

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแผนการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.79/ 83.78 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ที่ตั้งไว้

2. ค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา มีค่าเท่ากับ 0.5994 หรือคิดเป็นร้อยละ 59.94

3. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้หลังเรียน โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือ ประกอบแบบฝึกสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ ประกอบแบบฝึกการอ่านสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยร่วมอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เท่ากับ 82.79/ 83.78 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องจาก แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้ผ่านขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบ โดยผู้วิจัยได้วิจัยเอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์หลักสูตร เนื้อหาสาระการเรียนรู้ก่อนทำการสร้างแบบฝึกทักษะตลอดจนผ่านการวิเคราะห์และตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ เพื่อหาจุดบกพร่องแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ได้แบบฝึกที่มีคุณภาพและสามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แบบฝึกทักษะได้ด้วยตนเอง มีรูปภาพประกอบที่สวยงาม รูปภาพที่หลากหลายทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ มีความกระตือรือร้น สนุกสนานในการเรียนซึ่งส่งผลให้การเรียนของผู้เรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกฤติกา เจริญยศ (2552 : 49-79) ได้ศึกษาผลการพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านและเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยกลุ่มร่วมมือ โดยใช้แบบฝึกทักษะโดยมีความมุ่งหมายเพื่อประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผลปรากฏว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ 88.04 /86.05 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และกองเหรียญ มอนไรสง (2550 : 73) ที่ได้ศึกษาเรื่องการอ่านและเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1- 2 ผลการวิจัยพบว่าสามารถแก้ปัญหาในเรื่องการอ่านและเขียนสะกดคำได้และสอดคล้องกับ ปิยะภรณ์ สร้อยระย้า (2547 : 65) และชวลิต ชาวหนองแสน (2549 : 66) ที่ทำได้การวิจัยเรื่องการพัฒนาแผนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการสะกดคำยากวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่าแผนการจัดการ

เรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการสะกดคำยาก และการวิจัย เรื่องการพัฒนาแผนการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านและเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยกระบวนการกลุ่มที่ใช้แบบฝึกทักษะ มีประสิทธิภาพเท่ากับ $84.71/82.33$ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ พ้องกับผลวิจัยของ ชูสิทธิ์ มณีนิล (2549 : 71) ที่ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาแผนการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการสะกดคำยากและการใช้คำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยแบบฝึกทักษะผลการวิจัยแผนการสอน เรื่องการสะกดคำยาก และการใช้คำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยแบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพเท่ากับ $90.93 / 85.00$ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธีรนุช เบ้าวันดี (2552 : 92 – 93) ได้วิจัยเรื่องผลการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านและการเขียนคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกิจกรรมตามแนวคิด โดยใช้สมองเป็นฐาน ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและเขียนคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกิจกรรมตามแนวคิด โดยใช้สมองเป็นฐาน มีประสิทธิภาพเท่ากับ $83.82 / 83.33$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ $80/80$ ที่ตั้งไว้และสอดคล้องกับ พิมสิริ บุญมาก (2554 : 123-126) ได้วิจัยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง การอ่านและเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ $82.78/84.20$ สอดคล้องกับ ณรงค์ นาริต (2555 : 86-89) ได้ศึกษาการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ โดยใช้กลุ่มร่วมมือ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ $82.15/ 81.44$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ $80/80$ สอดคล้องกับ

2. ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.5994 แสดงว่า แบบฝึกการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 59.94 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากมาจากแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีกิจกรรมที่หลากหลายที่ความสวยงามดึงดูดความสนใจของผู้เรียน เหมาะสมกับวัยและความสามารถ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความสามารถ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และความเข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของชวลิต ชาวหนองแสน (2549 : 66) ที่ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาแผนการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านและการเขียนคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยกระบวนการกลุ่มที่ใช้แบบฝึกทักษะ ผลการวิจัยพบว่า แผนการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านและเขียนคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยกระบวนการกลุ่มที่ใช้แบบฝึกทักษะ มีดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้มีค่าเท่ากับ 0.6131 หมายถึงนักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 61.31

สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธนิตา เรื่องวิเศษ (2550 : 77-83) ที่ได้ทำการวิจัยการพัฒนาทักษะการสะกดคำยาก โดยใช้แบบฝึกทักษะและกระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่าแบบฝึกทักษะการการสะกดคำยาก โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.76 และกองเหรียญ มอนโรซอง (2550 : 73) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำ โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นอกจากนี้ยังสอดคล้อง ผลงานการวิจัยของประนอม โพธิ์กัน (2550 : 87) ได้ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องคำและหน้าที่ของคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือกับการเรียนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำและหน้าที่ของคำสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ฉิรนุช เบ้าวันดี (2552 : 92 – 93) ได้วิจัยเรื่อง ผลการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและเขียนคำยาก สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกิจกรรมตามแนวคิด โดยใช้สมองเป็นฐาน มีค่าเท่ากับ 0.7594 แสดงว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความก้าวหน้าในการเรียนร้อยละ 75.94 สอดคล้องกับ งานวิจัยของ พานทอง ประจันทะเลเสน (2552 : 85-89) ที่ได้ทำการวิจัยการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.77 และสอดคล้องกับ งานวิจัยของ คำใบ ไชยสิงห์ (2553 : 105-111) ที่ได้ทำการวิจัยการพัฒนาชุดฝึกทักษะการสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าประสิทธิผลเท่ากับ 0.72 ในทำนองเดียวกัน อุดลย์ มุทธชาติ (2553 : 71-80) ได้ทำวิจัยการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ ร ล ว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7215 นั้นแสดงให้เห็นว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำยาก ด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือ ช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีความก้าวหน้าและพัฒนาการทางการเรียนเพิ่มขึ้น ที่เป็น เช่นนี้ อาจเนื่องมาจากมาจากแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน ด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือ มีเนื้อหาชัดเจนแบบเร้าความสนใจ ตอบสนองการเรียนรู้ของนักเรียน จึงทำให้นักเรียนมีความสุขในการเรียนส่งผลถึงความก้าวหน้าและพัฒนาการทางการเรียนเพิ่มขึ้นดังกล่าว และสอดคล้องกับ นันทวัน กองธรรม (2556 : 86-89) ได้วิจัยการพัฒนาความสามารถอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้จัด

กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ประกอบแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ดัชนีประสิทธิผล 0.7727

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียน โดยใช้แบบฝึกการอ่านและเขียน
สะกดคำแม่ ก. กา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อน
เรียนมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้ผ่านการ
สร้างอย่างเป็นระบบและได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ จึงทำให้แบบฝึกมีประสิทธิภาพ
สามารถใช้ในการเรียนการสอนได้ รวมถึงแบบฝึกยังมีรูปแบบการฝึกทักษะที่หลากหลาย
ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำกิจกรรมตามลำดับขั้นตอน โดยแบบฝึกได้เรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไป
หายาก มีภาพประกอบที่สวยงามดึงดูดความสนใจของผู้เรียนและผู้เรียนสามารถเรียนรู้และฝึก
ทักษะได้ด้วยตนเอง พร้อมทราบความก้าวหน้า และข้อบกพร่องของตนเอง ได้ทันที ทำให้
ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ
จันทปลา วิจิตชลชัย (2538 : 69) ที่ได้ศึกษาถึงผลการพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะการเขียน
ลายมือวัดเกมบรรจงสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า หลังการใช้ชุด
กิจกรรมฝึกทักษะนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีทักษะการเขียนลายมือวัดเกมบรรจงดีขึ้น
อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 พ้องกับผลการวิจัยของ สรวาดี เพ็งศรี โคตร (2539 : 72) ที่ได้ศึกษา
ผลการสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียน โดยใช้แบบฝึกหัดภาษาไทยของ
กรมวิชาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พ้องกับผลการวิจัยของ พนมวัน วรรณย์
(2542 : 74) ที่ได้ศึกษาถึงผลจากการสร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำของนักเรียน ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ มี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำสูงกว่าก่อนสอนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 สอดคล้องกับ
ผลการวิจัยของ อัมพวรรณ โคโตสี (2550 : 114) ที่ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแผนการจัดการ
เรียนรู้และแบบฝึกทักษะการสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนอนุบาลศรีวิไล พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกการสะกดคำมีผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพ้องกับผลการวิจัยของ
ปิยะภรณ์ สร้อยระย้า (2547 : 65) ที่ได้วิจัย เรื่อง การพัฒนาแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้
โดยใช้แบบฝึกทักษะการสะกดคำยาก วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า
นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .01 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานของ ทองพูน ศรีมนตรี (2549 : 74 – 75) ที่ได้วิจัยเรื่อง
การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดโดยใช้แบบฝึก

ทักษะการเขียนและกระบวนการเรียนภาษา กลุ่มสาระภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ความพึงพอใจของนักเรียน ที่เรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ ประกอบแบบฝึก เรื่อง การอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 2.93 ทั้งนี้อาจเนื่องจากแบบฝึกการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา เป็นแบบการนำเสนอเนื้อหาที่น่าสนใจ มีรูปภาพประกอบสวยงาม สีสดดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ทำให้เกิดความสนใจที่จะเรียนรู้และเกิดความพึงพอใจในการเรียน โดยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ประกอบแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของนักการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะที่ดีของแบบฝึกทักษะอาทิ เช่น พินิจ จันทรชัย (2546 : 92) ที่กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีควรประกอบด้วย เนื้อหาต้องชัดเจน รูปแบบเร้าความสนใจ ตอบสนองการเรียนรู้ของผู้เรียน แลทำให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนสอดคล้องกับ อำนวย เลื่อมใส (2546 : 93) ที่กล่าวว่า ลักษณะที่ดีของแบบฝึกทักษะควรเกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนมา เป็นเรื่องที่มีความหมายต่อผู้เรียน และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ตรงตามจุดมุ่งหมายของการฝึก ลงทุนน้อย และทันสมัยอยู่เสมอ ภาพประกอบ ภาษา ความยากง่าย และเวลาในการฝึกมีความเหมาะสมกับวัยและพื้นฐานความรู้ความสามารถ เพราะจะทำให้ฝึกคิดได้เร็ว และสนุกสนาน ใช้หลักจิตวิทยา ปลุกเร้าความสนใจ มีสิ่งแปลกใหม่ น่าสนใจและท้าทาย ให้ผู้เรียนสามารถแสดงความสามารถได้เต็มศักยภาพ และตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น มีข้อเสนอแนะ คำชี้แจงและตัวอย่างสั้น ที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจวิธีทำต่างๆ มีหลายรูปแบบ ให้เลือกตอบอย่างจำกัดและอย่างเสรี เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกฝึกและศึกษด้วยตนเอง ควรเลือกฝึกเป็นเรื่อง ๆ แต่ละเรื่องไม่ควรยาวจนเกินไป เน้นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เลือกฝึกและศึกษด้วยตนเองควรได้ปรับปรุงควบคู่กับหนังสือเรียนเสมอ และควรใช้ได้ดีทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนและเป็นแบบฝึกที่สามารถประเมิน และจำแนกความเจริญของงานของผู้เรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชูสิทธิ์ มณีนิล (2549 : 71) ที่ได้วิจัย เรื่องการพัฒนาแผนการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการสะกดคำยากและการใช้คำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยแบบฝึกทักษะผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการ ใช้แบบฝึกมีค่าเท่ากับ 4.75 หมายความว่า มีความเหมาะสมมากที่สุด และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ฌิรนุช เบ้าวันดี (2552 : 92 – 93) ที่ได้วิจัยเรื่อง ผลการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกิจกรรมตามแนวคิด

โดยใช้สมองเป็นฐาน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่องการอ่านและเขียนคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกิจกรรมตามแนวคิด โดยใช้สมองเป็นฐาน อยู่ในระดับมาก นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ฌนอม ยนต์ชัย (2553 : 80 – 81) ที่วิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ โดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะมีค่าเท่ากับ 4.03 แสดงว่านักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ครูผู้สอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสามารถนำแบบฝึกการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ทันที เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกสามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้

1.2 ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องควรให้การสนับสนุนส่งเสริมการนำแบบฝึกการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ไปใช้ได้อย่างแพร่หลาย

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรวิจัยพัฒนาแบบฝึกกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในเนื้อหาและระดับชั้นอื่น ๆ ร่วมกับการสอนแบบร่วมมือ

2.2 ควรนำแบบฝึกการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา ที่พัฒนาขึ้นนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างอื่นหรือ โรงเรียนอื่น เพื่อเหมาะสมการณ์ขยายผลการใช้แบบฝึกการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. กระบวนการเรียนรู้และยุทธศาสตร์การเรียนรู้. กรุงเทพฯ : เดอะมาสเตอร์
กรุ๊ปแมนเนจเม้นท์, 2542.
- . คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ, 2546.
- กระทรวงศึกษาธิการ. คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนและกิจกรรมเสริมเพื่อป้องกันสาร
เสพติดในสถานศึกษาระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ครูสภาลาดพร้าว, 2539.
- . ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตร
แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา
ลาดพร้าว, 2551 ก.
- . หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
คุรุสภาลาดพร้าว, 2551 ข.
- กฤติกา เจริญยศ. การพัฒนาแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มร่วมมือโดยใช้แบบ
ฝึกทักษะ ด้านการอ่านและการเขียนคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. การค้นคว้าอิสระ
กศ.ม (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2552.
- กนกภักดิ์ สอนพุด. ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง คำยาก ชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 5 โดย การจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน)
ศรีสะเกษ : มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ, 2553.
- กานต์มณี ศักดิ์เจริญ. กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2546.
- กองเหรียญ มอนไชสง. การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำ
โดยใช้ แบบฝึกกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์
กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2552.
- แก้วอุดร เชื้อหาญ. การพัฒนาแบบฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์กลุ่มสร้างเสริม
ประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและ
การสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2545.
- คำใบ ไชยสิงห์. การพัฒนาชุดฝึกทักษะการสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเขว้าใหญ่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม
เขต 1. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม, 2553.

- จันทปภา วิจิตชลชัย. การพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะการเขียนลายมือหวัดแกมบรรจงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. กรุงเทพฯ : ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทย, 2538.
- จुरิก ทักษิณ. การพัฒนาทักษะการเขียนกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือผลสัมฤทธิ์ (STAD). วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2553.
- จิตรรา สมพล. การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ วิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน) อุบลราชธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2547.
- จิราพร พรหมวาศรี. การพัฒนาแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกดแม่กดโดยใช้แบบฝึก. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2549.
- ชฎารักษ์ บุรณ์เจริญ. การพัฒนาการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2547.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. "การทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอน". เอกสารการสอนชุดวิชา เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา หน่วยที่ 1 - 5. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2537.
- ชัยวัฒน์ สุทธิวัฒน์. 80 นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ : แดเน็กซ์อินเตอร์คอร์ปอเรชั่น, 2554.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. ดัชนีประสิทธิผล. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2545.
- ชวลิต ชาวหนองแสน. การพัฒนาแผนการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านและการเขียนคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยกระบวนการกลุ่มที่ใช้แบบฝึกทักษะ. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2549.
- ชูลีพร มณีนิล. การพัฒนาแผนการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องการสะกดคำยากและการใช้คำของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยแบบฝึกทักษะ. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2549.

- ณรงค์ นาริต การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ โดยใช้กลุ่มร่วมมือ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. ปรินูญานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาสารคาม, 2555.
- ฉิรนุช เบ้าวันดี. ผลการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องการอ่านและการเขียนคำยากสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยแบบฝึกทักษะประกอบการจัดกิจกรรมตามแนวคิดโดยใช้สมองเป็นฐาน. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2552.
- ถนอม ยนต์ชัย. การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ โดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2553.
- ถวัลย์ มาศจรัส. นวัตกรรมการศึกษา ชุดแบบฝึกหัด-แบบฝึกเสริมทักษะ. กรุงเทพฯ : ธารอักษร, 2546.
- ถวิล ธาราโรจน์. การสร้างเครื่องมือทางจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2536.
- ทองพูน ศิริมนตรี. การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดโดยใช้แบบฝึกหัดทักษะการเขียนและกระบวนการเรียนภาษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเมืองเสือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2. มหาสารคาม : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มหาสารคาม เขต 2, 2549.
- ทิสนา แยมมณี. ศาสตร์การสอน – องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : ด่านสุทธาการพิมพ์, 2545.
- ธนิดา เรื่องวิเศษ. การพัฒนาทักษะการสะกดคำยาก โดยใช้แบบฝึกทักษะและกระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2550.
- ธนู ทดแทนคุณ และกุลวดี แพทย์พิทักษ์. ภาษาไทย 1. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2548.
- นันทวัน กองธรรม. การพัฒนาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ประกอบแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการเรียนการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2556.

- บุญชม ศรีสะอาด. วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2543.
- _____. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7 กทม. : ประสานการพิมพ์, 2545.
- _____. การวิจัยสำหรับครู. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาสน, 2546.
- _____. การพัฒนาการสอน กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก, 2549.
- บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2553.
- บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. วิธีทางสถิติสำหรับการวิจัย. มหาสารคาม : ภาควิชาวิจัยและ
พัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2551.
- บุญสงค์ โสภากาล. การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและ
การสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2555.
- ประเทิน มหาจันทร์. การสอนอ่านเบื้องต้น. พระนครศรีอยุธยา : โอเดียนสโตร์, 2503.
- ประสาธ อิศรปริดา. สาระตะจิดวิทยาการศึกษา. กทม. : ประสานการพิมพ์, 2546.
- ประชุม พลเมืองดี. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ความคงทนในการเรียนรู้
และความพึงพอใจ ในการเรียนวิชาห้องสมุดและการศึกษาค้นคว้าในระดับ
ประกาศนียบัตร วิชาการศึกษาชั้นสูงโดยใช้บทเรียนโปรแกรมและการสอน ตามปกติ
ปริญญาโท คศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2523.
- ประนอม โพธิ์กัน. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยเรื่องคำและ
หน้าที่ของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิค STAD กับการสอน
แบบปกติ. รายงานวิจัย ลพบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี, 2550.
- ประภาพร เพิ่มพูล. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านจับใจความ ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึก. วิทยานิพนธ์ คศ.ม. (หลักสูตรและการสอน)
มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2552.
- ประภาพรธณ เต็งวงศ์. การพัฒนานวัตกรรมกรรมการเรียนรู้ด้วยการวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ :
อีเคบีค, 2545.
- _____. การพัฒนานวัตกรรมกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : อีเคบีค, 2550.
- ประวิต เอราวรรณ์. เอกสารประกอบการวิจัยการศึกษาเบื้องต้น. มหาสารคาม : ภาควิชาวิจัย
และพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2543.

- ประวีณา เอ็นดู. การพัฒนาแผนการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึก. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2547.
- ปรีศนา วงศ์อิน. การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สาระที่ 2 หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2549.
- ปานวี อยุทธวิชัย. การอ่าน เขียนคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์. กรุงเทพฯ : ชารอักษร, 2548.
- ปิยะภรณ์ ศรีอรรถะยา. การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ การสะกดคำยากวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2547.
- เพชัญ กิจระการ. “การวิเคราะห์ประสิทธิภาพสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (E₁/E₂)” วารสารการวัดผลการศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 2(7) : 44-51 ; กรกฎาคม, 2544.
- . ดัชนีประสิทธิผล. มหาสารคาม : ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมหาสารคาม, 2546.
- เพชัญ กิจระการ และสมนึก ภัททิยธานี. “ดัชนีประสิทธิภาพและดัชนีประสิทธิผล”. วารสารการวัดผลการศึกษา. 8(6) : 31-51 ; กรกฎาคม, 2548.
- พนมวัน วรรณชัย. การสร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2542.
- พรทิพย์ ชาตะรัตน์. คุณภาพสื่อหนังสือส่งเสริมการอ่านสำหรับประชาชน "ตามอัธยาศัย". สงขลา : ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาคใต้, 2545.
- พรธณี ชูทัย. จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ดันอ้อ, 2538.
- พานทอง ประจันตะเสน. การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านท่าขอนยาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2552.

- พินิจ จันท์ชัย. การสร้างหนังสือและแบบฝึกทักษะประกอบการเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง บุญผะเหวดร้อยเอ็ด แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2546.
- พิมสิริ บุญมาก. การจัดกิจกรรมเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง การอ่านและเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2554.
- พิสมัย ลาภมาก. การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองโนอีดำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2553.
- ไพศาล วรรณคำ. การวิจัยทางการศึกษา (Educational Research). กอพลินธุ์ : ประสานการพิมพ์, 2552.
- ภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ภาษากับการสื่อสาร. นครปฐม : ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2540.
- มะลิวัลย์ พบภาด. การพัฒนาแผนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนคำที่มีปัญหาในชุมชนบ้านนาเดื่อ ช่วงชั้นที่ 1 และช่วงชั้นที่ 2. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2549.
- รัญจิตร์ แก้วจำปา. ภาษาไทย 01-310-101. กรุงเทพฯ : เรื่องแสงการพิมพ์, 2544.
- ราตรี เสริฐเลิศ. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2552.
- รำไพ บุญเย็น. การพัฒนาแผนการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยแบบฝึกการสะกดคำยาก. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2549.
- รุจิรี ภู่อาระ. การเขียนแผนการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : บั๊คพอยท์, 2545.
- ละมุล จันท์แป้น. การพัฒนาการอ่านและการเขียนแจกลูกสะกดคำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2552.

- ลำพิ่ง เปี่ยมสติ. การศึกษาผลสมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์ เรื่อง การเคลื่อนที่ในแนว
เส้นตรง โดยใช้แบบฝึกทักษะการคำนวณ. รายงานการวิจัย อุบลราชธานี :
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2550.
- วชิระ จันทาทิอ่อน การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาไทยเพื่อสร้างความเข้าใจในการอ่าน
สะกดคำและความคงทนในการจำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์
ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน) ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2532.
- วรรณ แก้วแพรง. คู่มือการสอนเขียนชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2526.
- วรรณ โสมประยูร. การสอนภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิช, 2542.
- วัชรา เล่าเรียนดี. เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้สำหรับครูมืออาชีพ. นครปฐม : โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2547.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : แอล
ทีเพรส, 2542.
-
- วุฒิชัย จ้านง. การจูงใจขององค์กรธุรกิจ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2522.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. การพัฒนาการเรียนการสอน : มหาสารคาม : คณะศึกษาศาสตร์
มหาสารคาม, 2545.
- . นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้ กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์ ครั้งที่ 2 ช่างทอง, 2549.
- . ผลการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ Learning Together โดยใช้การเสริมแรงที่มีต่อ
ความรับผิดชอบด้านการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. รายงานวิจัย
มหาสารคาม : ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2550.
- . ผลการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยกลุ่ม
ร่วมมือที่ใช้แผนผังความคิด และกลุ่มร่วมมือที่ใช้แบบฝึกทักษะ. รายงานวิจัย
มหาสารคาม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2551.
- สลใจ วิบูลกิจ. ความสัมพันธ์ระหว่างเทคนิคการประสานงานของศึกษานิเทศก์อำเภอ กับความ
พึงพอใจในการทำงานของเจ้าหน้าที่ศึกษานิเทศก์อำเภอ เขตการศึกษาที่ 3.
ปริญญาโท ศษ.ม. (บริหารการศึกษา) สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สงขลา, 2534.
- ศรีสุดา จริยกุล. เอกสารการสอนชุดวิชาการสอนภาษาไทย 22411 หน่วยที่ 1-8. นนทบุรี :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2525.

- ศรีรัตน์ เจริญจันทร์. การอ่านและการสร้างนิสัยรักการอ่าน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2544
- ศุภสิริ โสมาเกต. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการเรียนรู้โดยโครงการกับการเรียนรู้ตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2544.
- สงบ ลักษณ์. แนวการทำแผนการสอน. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ, 2533.
- _____. จากหลักสูตรสู่แผนการสอนการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2540.
- สมนึก ภัททิยชนี. การวัดผลการศึกษา. กาลสินธุ์ : ประสานการพิมพ์, 2546.
- _____. การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 6. กาลสินธุ์ : ประสานการพิมพ์, 2551.
- สมลักษณ์ สุวรรณวงศ์. การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำแยกกลุ่มสระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลศรีวิไล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3. หนองคาย : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3, 2550.
- สมยศ นาวิการ. การพัฒนาองค์การและแรงจูงใจ. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานครการพิมพ์, 2522.
- สราวุธ เจริญศรีโคตร. การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2539.
- สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรรย์. หลักจิตวิทยา กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2523.
- _____. วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2536.
- สุธีวงศ์ พงศ์ไพบุลย์. การเขียน พิมพ์ ครั้งที่ 3 : ไทยวัฒนาพานิช, 2540
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. หลักและวิธีอ่านภาษาไทย พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2543.
- สุนีรัตน์ บดสันเทียะ. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ กลุ่มสระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกทักษะกับการสอนโดยการฝึกทักษะตามคู่มือครู ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 6 : กรณีศึกษา โรงเรียนชุมชนบ้านเหลื่อม. วิทยานิพนธ์ ก.ม. (หลักสูตรและการสอน) นครราชสีมา : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, 2548.

- สุพล วิงสินธุ์. “การเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ”, วารสารวิชาการ. 3 : 9 ; เมษายน, 2543.
- สุภาพ พงษ์ชัย. ผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย เรื่อง การอ่านสะกดคำ แม่กน แม่กด แม่
กน แม่กบ ที่ไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2)
โรงเรียนอนุบาลแม่สาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 3. วิทยานิพนธ์
ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน) เชียงราย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, 2553.
- สุภาภรณ์ บัวพรหม. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกประกอบกลุ่มร่วมมือแบบ NHT
เรื่องการอ่านวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.
วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม, 2552.
- สุรศักดิ์ หลาบมาลา. “ข้อเสนอแนะบางประการเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือ”, วารสาร
พัฒนาหลักสูตร. 12 : 3-5 ; มกราคม-มีนาคม, 2536.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. 21 วิธีจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาระบบความคิด. กรุงเทพฯ :
ภาพพิมพ์, 2545.
- . วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์, 2547.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. รายงานการประเมินความสามารถทาง
ภาษาของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และสถานการณ์
การดำเนินการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา
ลาดพร้าว, 2538.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ภาษา
พาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2551.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. การประเมินการอ่านคิดวิเคราะห์ และเขียน. กรุงเทพฯ :
องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.), 2538.
- . เรียนรู้...บูรณาการ. กรุงเทพฯ : คุรุสภาลาดพร้าว, 2547.
- . สรุปผลการประชุมวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 5 จุด. กรุงเทพฯ : สำนักวิชาการ
และมาตรฐานการศึกษา, 2542.
- . สรุปผลการประชุมวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 5 จุด. กรุงเทพฯ : สำนัก
วิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2546.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2548.

- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2551.
- _____. แนวทางการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช
2551. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย,
2552.
- สำลี รักสุทธี. เทคนิคการเขียนหลักสูตร. กรุงเทพฯ : เรืองแสงการพิมพ์, 2544ก.
- _____. เทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอน การเขียนแผนการสอน โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ.
กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา, 2544ข.
- _____. แบบฝึกทักษะ การอ่าน คิด วิเคราะห์และเขียนข้อความ ป.5 ภาคที่ 1. กรุงเทพฯ :
พัฒนาศึกษา, 2550.
- สุรวาท ทองบุ. การวิจัยทางการศึกษา. มหาสารคาม : อภิชาติการพิมพ์ สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริม
วิชาการ, 2550.
- โสภิต พันธุ์วิริยะกุล. การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนในแม่ ก. กา
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกประกอบการจัดกิจกรรมด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ
STAP. วิทยานิพนธ์ คส.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม, 2552.
- อดุลย์ มุลละชาติ. การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนคำควบกล้ำ ร ล ว กลุ่มการเรียนรู้
ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านคำกุงหนองอุดม สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม :
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2553.
- อนงค์ศิริ วิชาลัย. เสริมสร้างความรู้ภาษาไทยระดับประถมศึกษา. สำนักงานประถมศึกษา
จังหวัดพะเยา, 2536.
- อดุขร โพธิ์รี. การใช้วิธีสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการเพื่อเพิ่มความสามารถด้านการเขียน
ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวชิรวิทย์ จังหวัด
มหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัย
ราชภัฏมหาสารคาม, 2547.
- อรุณ รักธรรม. หลักมนุษยสัมพันธ์กับการบริหาร. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2527.

- อัมพวรรณ โคะโตลี. การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการสะกดคำ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลศรีวิไล
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและ
การสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2550.
- อัมรา ศรีเกิน. การพัฒนาทักษะการอ่านและการการเขียนสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มแข่งขันแบ่งตาม
ผลสัมฤทธิ์. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัย
ราชภัฏมหาสารคาม, 2553.
- อำนวยการ เลื่อมใส. การสร้างหนังสือและแบบฝึกทักษะประกอบการเรียนรู้ภาษาไทย แบบมุ่ง
ประสบการณ์ภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่องผ้าม้าย้อย. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
(หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2546.
- Anderson, James E. **Public Policy Making: An Introduction**. 2 nd ed. Boston : Houghton
Mifflin, 1994.
- Applewhite, Philip B. **Organizational behavior**. NJ : Prentice –Hall, 1965.
- Baker, C.A. **Effects of comparison/ contrast writing instruction on the reading
comprehension Of tenth- grade students. Dissertation A bstracts In
ternational**. 63- 01 A : 375. (On – line). Available : [http:// www.
Proquest.umi.com](http://www.Proquest.umi.com) (2004, June 29), 2004.
- Ballantine, Joan and Patricia McCurt, Larres. “ Cooperative Learning : A Pedagogy to
Improve Student” Generic Skill,” **Education and Training**. 49(2) : 126 – 137,
2007.
- Batton, Melissa. **The Effect of Cooperative Groups on Math Anxiety**. ProQuest LLC,
Ed.D. Dissertation, Walden University, 2010.
- Chen, Mei – Ling “ A Study of the effects of Cooperative Learning Sthalegieson Student
Achievement in English as aforeign Languagin a Taiwan College (China)
Disseration Abstracts International. 65 (01) : 57 – A ; July, 2004.
- Chaith, Ghazi. “Correlates of the implementation of the Cooperative Learning Method
Addin the English as foreignn Language Classroom” **Interational Journal of
Bilingnal Education and Bilingualism**. 7(4) : 279, 2004.

- DuBois, Kathleen: Kristie, Erickson and Monica, Jacobs. "Improving Spelling of High Frequency Words for Transfer in Written Work," **ERIC- Education Resources Information Center**. 2007.
- Ghaith, Ghazi. "Correlates of the Implementation of the STAD Cooperative Learning Method add in the English as a Foreign Language Classroom," **International Journal of Bilingual Education and Bilingualism**. 7(4) : 279-294, 2004.
- Graham, Donna C. "Cooperative Learning Methods and Middle School Students," **Dissertaion Abstracts international**. 66(11) : unpagged : May, 2006.
- E. Niemi. **Worker allocation in make-to-order assembly cells**. Robotics and Computer-Integrated Manufacturing 25, 2009.
- Scott, P. **The Process of Conceptual Change in Science**. New York : Cornell University, 1970.
- Slavin, Robert E. **Cooperative Learning : Theory Research and Practice**. New Jersey : Prentice – Hall, 1990.
- Slavin, Robert E. **Cooperative Learning Theory Research and Practice**. 2nd ed. Massachusetts : A Simom and Schuster, 1995.
- Zuheer, Khaled Mohsen Mohammed. "The Effect of Using a Program Based on Cooperative Learning Strategy on Developing Some Oral Communication Skills Students, at English Department, Faculty of Education, Sana'a University," **Dissertations Theses Masters Theses ; Reports Evaluative**, 2008.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ และค่าความเหมาะสมแผนการจัดการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แผนการจัดการเรียนรู้

โดยกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ ประกอบแบบฝึก เรื่องการอ่านและเขียนสะกดคำแม่แม่ ก. กา
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

เวลา 1 ชั่วโมง

เรื่อง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือ ประกอบแบบฝึก เรื่องการอ่านและเขียนพยัญชนะที่ประสมสระ -ะ

วันที่ใช้สอน 24 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2557

สาระสำคัญ

การอ่านและเขียนเป็นทักษะที่สำคัญและเป็นพื้นฐานของวิชาภาษาไทย การฝึกประสมพยัญชนะกับสระ แม่ ก. กา พร้อมทั้งฝึกเขียนและฝึกอ่าน จึงเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนชั้นสูงต่อไป

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท 1.1 : ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา และสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

มาตรฐาน ท 2.1 : ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความและเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนอ่านและเขียนพยัญชนะที่ประสมสระ แม่ ก. กา ได้ถูกต้องตามหลักภาษา

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนอ่านและเขียนสะกดคำแจกลูกสระ - ะ ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนบอกความหมายของคำที่ประสมสระ - ะ ได้ถูกต้อง
3. นักเรียนอ่านและเขียนเป็นคำที่ประสมสระ - ะ ได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

1. การอ่านและเขียนสะกดคำแจกลูกสระ - ะ
2. การหาความหมายของคำที่ประสมสระ - ะ
3. การอ่านและเขียนเป็นคำที่ประสมสระ - ะ

กระบวนการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. จัดกลุ่มนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม โดยในกลุ่มละนักเรียนเก่ง – ปานกลาง – อ่อน และให้แต่ละกลุ่มเลือกประธาน รองประธาน และกรรมการ คุรบอกหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่ม ทำกิจกรรมร่วมกัน และบอกวัตถุประสงค์ของบทเรียน

ครูทบทวนการอ่านพยัญชนะ ก-ฮ โดยมีบัตรพยัญชนะให้ดู เช่น ก อ่านว่า กอ, ข อ่านว่า ขอ (5 นาที)

2. ขั้นตกลงกระบวนการเรียนรู้

ครูและนักเรียนร่วมกันตกลงเกี่ยวกับกิจกรรมที่นักเรียนต้องปฏิบัติได้แก่ การจัดกลุ่ม การทำแบบฝึก การทดสอบก่อนเรียน การอ่านและเขียนสะกดคำ การนำเสนอ (5 นาที)

3. ขั้นเสนอความรู้

3.1 ครูฝึกให้นักเรียนฝึกอ่านบัตรสระ เช่น สระ -ะ อ่านว่า อะ และครูอธิบายว่า สระ-ะ เป็นสระเสียงสั้น เมื่อนำมาประสมกับพยัญชนะต้องใส่ -ะ ไว้หลังพยัญชนะ

3.2 ครูฝึกให้นักเรียนฝึกประสมคำจากบัตรพยัญชนะกับบัตรสระ แล้วให้นักเรียนฝึกอ่านทีละคน และอ่านเป็นกลุ่ม เช่น ก + ะ = กะ, ข + ะ = ขะ (5 นาที)

ขั้นทำงานเป็นกลุ่มย่อย

1 นักเรียนเข้ากลุ่ม กลุ่มละ 3-4 คน ตามกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ประกอบด้วยคนเก่ง 1คน ปานกลาง 2 คน และ อ่อน 1 คน เป็น 4 กลุ่ม

2. จับสลากลำดับกลุ่ม เพื่อให้ทราบว่าคุณกลุ่มใดจะออกไปเสนอผลงานก่อน-หลังตามลำดับ

3. ตัวแทนนักเรียนแต่ละกลุ่มที่ได้จากการจับสลากนำเสนอผลงานไปตามลำดับจนจบทุกกลุ่ม (10 นาที)

ขั้นทำการทดสอบย่อย

1. นักเรียนเข้ากลุ่ม กลุ่มละ 3-4 คน เป็น 4 กลุ่ม แล้วส่งตัวแทนมารับแบบฝึกนักเรียน แต่ละกลุ่มช่วยกันทำแบบฝึกทักษะของตน เกี่ยว การอ่านและเขียนสะกดคำที่ประสมสระ -ะ เพื่อนำเสนอหน้าชั้นเรียน (20 นาที)

1.1 นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน 10 ข้อ เพื่อวัดความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่อง การอ่านและเขียนสะกดคำแจกลูกสระ - ะ

1.2 นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมมือกันทำแบบฝึกทักษะ นักเรียนที่เก่งช่วยอธิบายแก่นักเรียนที่เรียนอ่อน และทำแบบฝึกทักษะที่ 1 มี 5 กิจกรรมครูแนะนำให้ทำเป็นรายบุคคลไม่ให้ปรึกษากันนักเรียนต้องช่วยตนเอง และมีความซื่อสัตย์ ขณะที่นักเรียนทำแบบฝึกหัดครูต้องคอยดูแลอย่างใกล้ชิด

แบบฝึกทักษะที่ 1

กิจกรรมที่ 1.1 ฝึกอ่านและเขียนสะกดคำและแจกลูก สระ อะ

กิจกรรมที่ 1.2 การหาความหมายของคำที่ประสม สระ อะ

กิจกรรมที่ 1.3 การเขียนพยัญชนะแทนภาพให้ได้ คำใหม่และฝึกอ่านสระ อะ

กิจกรรมที่ 1.4 เรียงเป็นประโยค สระ อะ

กิจกรรมที่ 1.5 แต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้ สระ อะ

2. ครูกระตุ้นนักเรียนว่าคะแนนสอบของแต่ละคนเป็นคะแนนของกลุ่มและคะแนนของกลุ่มเป็นของแต่ละคน โดยนำคะแนนพัฒนาการอ่านของแต่ละคนในกลุ่มมารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มใดได้คะแนนสูงสุดก็จะได้ Super Team กลุ่มที่ได้คะแนนเป็นอันดับรอง จะเป็น Great Team และกลุ่มที่ได้คะแนนเป็นอันดับที่ 3 จะเป็น Good Team

ขั้นหาคะแนนพัฒนาการ

1. นักเรียนทบทวนตรวจทานและนำผลงานส่งครูตรวจ และครูเฉลยคำตอบให้นักเรียนทราบ
2. ครูแจ้งผลการประเมินการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบฝึกทักษะที่ 1 ทั้ง 5 กิจกรรม ให้นักเรียนทราบและบันทึกคะแนนลงในแบบประเมินรายบุคคลและรายกลุ่ม

ขั้นรับรองผลของกลุ่ม

1. ครูประกาศผลและให้คำชมเชยนักเรียนกลุ่มที่ทำคะแนนได้ดีและติดประกาศที่ป้ายนิเทศหน้าชั้นเรียน ให้นักเรียนทุกกลุ่มพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้น

ขั้นสรุปความรู้

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเรื่องทั้งหมด (5 นาที)

สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. บัตรพยัญชนะ, บัตรสระ, บัตรคำ
2. แบบฝึกทักษะ สระ -อะ

การวัดผลประเมินผล

1. การทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน
2. การประเมินคุณภาพของผลงาน

บันทึกผลหลังการจัดกระบวนการเรียนรู้

1. ผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียน (ดี เก่ง สุข)

.....

.....

.....

2. ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

(ลงชื่อ)

ผู้จัดกิจกรรมการเรียนรู้

(นางศิริพร จันทร์เลิศ)

นักศึกษาศรีวิภาโท สาขาหลักสูตรและการเรียนการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ตารางภาคผนวกที่ 16 ผลการประเมินความสอดคล้อง ของแผนการจัดการเรียนรู้กับจุดประสงค์
โดยผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้ดัชนีความเหมาะสม (S.D.)

แผนการจัดการเรียนรู้	ดัชนีความสอดคล้อง					รวม	\bar{X}	S.D.	สรุปผล ระดับความ เหมาะสม
	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ								
	1	2	3	4	5				
1	5	5	5	5	5	25	5	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
2	5	5	5	5	5	25	5	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
3	5	5	5	5	5	25	5	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
4	5	4	5	5	5	24	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
5	5	5	5	5	5	25	5	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
6	5	5	5	5	5	25	5	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
7	4	5	5	5	5	24	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
8	5	5	5	5	5	25	5	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
9	5	5	4	5	5	24	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
10	5	5	5	5	5	25	5	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
11	5	5	5	5	4	24	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
12	5	5	5	5	5	25	5	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
13	5	5	5	4	5	24	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
14	5	5	4	5	5	24	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
15	5	5	5	5	3	22	4.60	0.89	เหมาะสมมากที่สุด
16	4	5	5	5	5	24	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
รวม	78	79	78	79	77	390	78.2	4.04	
เฉลี่ย	4.87	4.93	4.87	4.93	5	97.5	4.88	0.25	เหมาะสมมากที่สุด

ตาราง ภาคผนวกที่ 17 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านและเขียนคำ
แม่ ก. กา

ความสอดคล้องของแผน การจัดการเรียนรู้		ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	\bar{X}	S.D.	สรุปผล ระดับความ เหมาะสม
		1	2	3	4	5				
สาระ สำคัญ	1. สอดคล้องกับ จุดประสงค์ การเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5	0.00	เหมาะสม มากที่สุด
	2. สามารถนำไปใช้ใน ชีวิต ประจำวัน ได้	5	5	5	5	5	25	5	0.00	เหมาะสม มากที่สุด
	3. เหมาะสมกับวัยของ นักเรียน	5	5	5	5	5	25	5	0.00	เหมาะสม มากที่สุด
	4. มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	5	5	5	5	5	25	5	0.00	เหมาะสม มากที่สุด
	5. สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5	5	25	5	0.00	เหมาะสม มากที่สุด
จุดประสงค์ การเรียนรู้	6. ข้อความชัดเจน เข้าใจง่าย	5	5	5	5	5	25	5	0.00	เหมาะสม มากที่สุด
	7. เหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน	5	5	5	5	5	25	5	0.00	เหมาะสม มากที่สุด
	8. มีความชัดเจนเข้าใจง่าย น่า สนใจ	5	5	5	5	5	25	5	0.00	เหมาะสม มากที่สุด
	9. สอดคล้องกับ จุดประสงค์ การเรียนรู้	5	5	4	5	5	24	4.80	0.45	เหมาะสม มากที่สุด
เนื้อหาสาระ	10. เหมาะสมกับ ระดับชั้น ของนักเรียน	5	5	5	5	5	25	5	0.00	เหมาะสม มากที่สุด
	11. กำหนดเนื้อหา เหมาะสมกับ เวลา	5	5	5	5	4	24	4.8 0	0.45	เหมาะสม มากที่สุด
	12. เวลาที่สอน เหมาะสม	5	5	5	5	5	25	5	0.00	เหมาะสม มากที่สุด

ความสอดคล้องของแผน การจัดการเรียนรู้		ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	\bar{X}	S.D	สรุปผล ระดับ ความ เหมาะสม
		1	2	3	4	5				
การจัด กิจกรรม การเรียนรู้	13. สอดคล้อง กับเนื้อหา	4	5	5	5	5	24	4.80	0.45	เหมาะสม มากที่สุด
	14. สอดคล้อง กับจุดประสงค์ การเรียนรู้	5	4	5	5	5	24	4.80	0.45	เหมาะสม มากที่สุด
	15. สอดคล้อง กับเนื้อหาสาระ	5	5	5	5	3	22	4.60	0.89	เหมาะสม มากที่สุด
สื่อการ เรียนรู้	16. เหมาะสมกับ วัยของ ผู้เรียน	5	5	4	5	5	24	5	0.00	เหมาะสม มากที่สุด
	17. สอดคล้อง กับ จุดประสงค์	5	5	5	5	5	25	5	0.00	เหมาะสม มากที่สุด
	18. สอดคล้อง กับเนื้อหาสาระ	5	5	5	4	5	24	4.80	0.45	เหมาะสม มากที่สุด
การวัดผล ประเมิน ผล	19. สอดคล้อง กับ จุดประสงค์	5	5	5	5	5	25	5	0.00	เหมาะสม มากที่สุด
	20. เครื่องมือเหมาะ สมกับวัย ของ ผู้เรียน	4	5	5	5	5	24	4.80	0.45	เหมาะสม มากที่สุด
รวม		98	99	98	99	97	490	96	1.8	
เฉลี่ย		4.9	4.95	4.9	4.95	4.85	98	4.80	0.09	มากที่สุด

ภาคผนวก ข
ตัวอย่างแบบฝึกการอ่านและเขียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

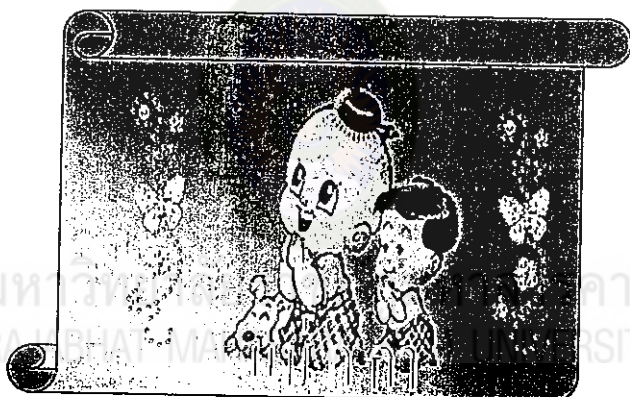
แบบฝึกทักษะชุดที่

เรื่อง การอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

นางศิริพร จันทะเลิศ

นักศึกษาปริญญาโท

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คำนำ

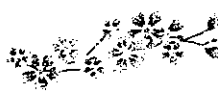

แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เล่มนี้ จัดทำขึ้นตามหลักสูตร
 การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ โดยจะเน้น
 สาระที่ ๑ การอ่าน และสาระที่ ๒ การเขียนซึ่งเป็นหัวใจ
 หลักของภาษาไทย ซึ่งจะเป็นพื้นฐานในการเรียนขั้นสูง
 ต่อไป

ในแบบฝึกทักษะมีตัวอย่างเพื่อให้นักเรียนได้
 ศึกษาด้วยตนเอง และรูปแบบสีสันที่น่าสนใจเพื่อให้
 ผู้เรียนได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินและเรียนรู้อย่าง
 ครบถ้วนตามเนื้อหา

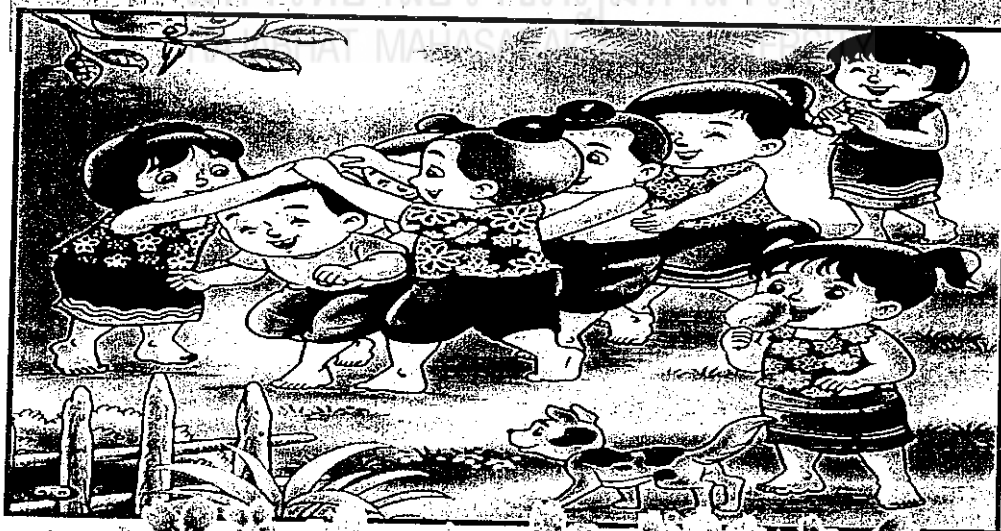
ผู้เขียนหวังเป็นอย่างยิ่งว่า แบบฝึกทักษะการอ่าน
 และเขียนสะกดคำ แม่ ก. กา ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ จะเป็น
 สื่อการเรียนที่อำนวยความสะดวกให้ผู้เรียน ครูผู้สอน และ
 ผู้ปกครองเป็นอย่างดี

นางศิริพร จันทร์ทะเลิศ

คำชี้แจงในการใช้แบบฝึกทักษะ
การอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา

๑. นักเรียนควรอ่านคำชี้แจงในแต่ละข้อความ
ให้เข้าใจ เสียก่อน
๒. นักเรียนควรศึกษาทำความเข้าใจตัวอย่างก่อนทำ
แบบฝึกทักษะ
๓. นักเรียนควรทำแบบฝึกทักษะตามลำดับกิจกรรม

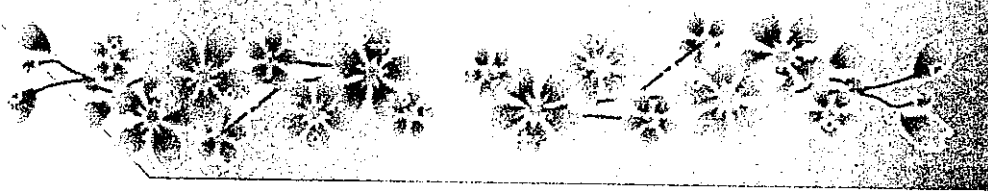
สาระการเรียนรู้

๑. การอ่านและเขียนสะกดคำจากตุ๊กตาระ - ะ
๒. การหาความหมายของคำที่ประสมสระ - ะ
๓. การอ่านและเขียนเป็นคำที่ประสมสระ - ะ
๔. การแต่งประโยคจากคำที่ประสมสระ - ะ

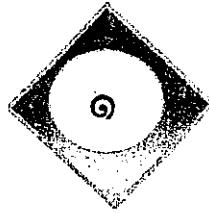

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. นักเรียนอ่านออกเสียงพยัญชนะได้ถูกต้อง
 ๒. นักเรียนเขียนสระอะ ได้ถูกวิธีและถูกตำแหน่ง
 ๓. นักเรียนบอกได้ว่าสระอะเป็นสระเสียงสั้น
 ๔. นักเรียนเขียนคำและแจกลูกคำที่ประสมสระอะ
ในแม่ ก. กา ได้ถูกต้อง
 ๕. นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ประสมสระอะ
ในแม่ ก. กา ได้ถูกต้อง
 ๖. นักเรียนบอกความหมายของคำที่ประสม สระอะ
ได้ถูกต้อง
 ๗. นักเรียนสามารถแต่งประโยคจากคำที่ประสม
สระอะได้ถูกต้อง
-

แบบฝึกทักษะที่

ชื่อ..... ชั้น.....เลขที่.....

กิจกรรมที่ ๑.๑

ฝึกอ่านและเขียนสะกดคำแจกลูก สระ อะ

คำชี้แจง ให้นักเรียนฝึกอ่าน เขียนสะกดคำและแจกลูก

ละ อ่านว่า ลอ อะ ละ

ปะ อ่านว่า ปอ อะ ปะ

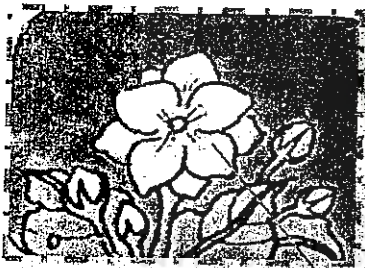
๑. ระ อ่านว่า.....
๒. คะ อ่านว่า.....
๓. ตะ อ่านว่า.....
๔. มะ อ่านว่า.....
๕. พะ อ่านว่า.....

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

กิจกรรมที่ ๑.๒

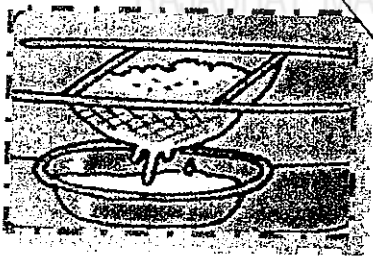
การหาความหมายของคำที่ประสมสระอะ
คำชี้แจง ให้นักเรียน โยงเส้นจับคู่รูปภาพ
กับคำที่มีความหมายสัมพันธ์กัน

ตัวอย่าง

๑.

กะทิ

๒.

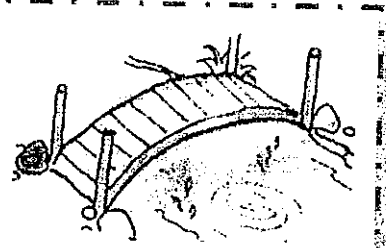
กะปิ

๓.

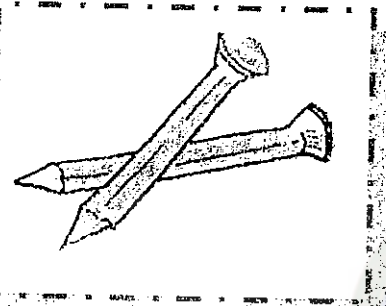
มะติ

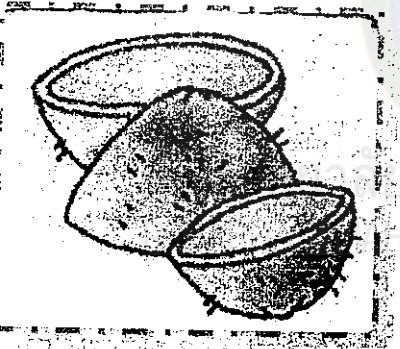
ค.

กะลา

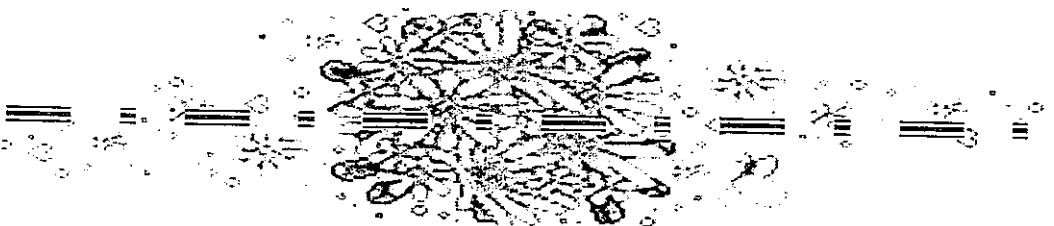
ค.

สะพาน

บ.

ตะปู

ราชภัฏมหาสารคาม
RASARAKHAM UNIVERSITY

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

การเขียนพยัญชนะแทนภาพให้ได้ คำใหม่และฝึกอ่าน

สระอะ

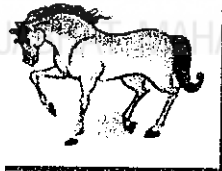
คำชี้แจง

ให้นักเรียนเขียนพยัญชนะแทนภาพให้ได้ คำใหม่และฝึกอ่าน

ตัวอย่าง

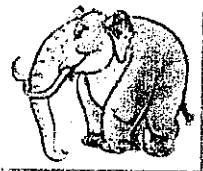
+ - อะ =

+ - อะ =

๑.

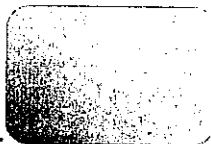
+ - อะ =

๒.

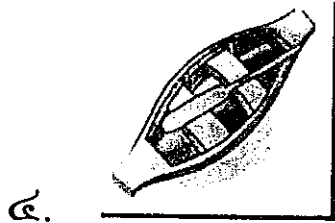
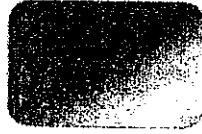

+ - อะ =

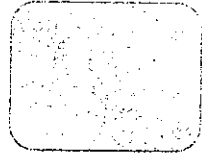

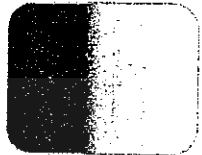
+ - ๑๑ =

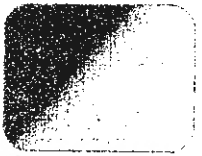
+ - ๑๑ =

+ - ๑๑ =

+ - ๑๑ =

+ - ๑๑ =

+ - ๑๑ =

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

กิจกรรมที่ ๑.๔

เรียงคำเป็นประโยค สระ อะ

คำที่แจก ให้ให้นักเรียนเรียงให้เป็นประโยค

ผมนะกิน = ผมงินกะ

- ๑. ผมนะดี ชอบ =
- ๒. ผมนะระ ชอบ =
- ๓. ผมนะบ้า ดู =
- ๔. ผมนะเด ไป =
- ๕. แม่ผ้า ปะ =

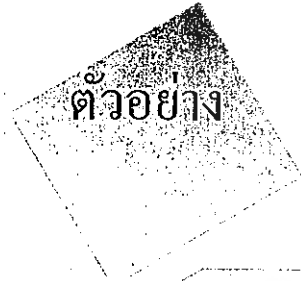

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

กิจกรรมที่ ๑. ๕

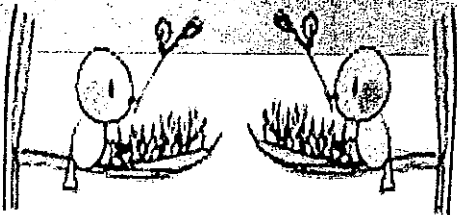
แต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้ สระ อะ

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้

ประธ >> นันชอบมะระ

- ๑. กะตา >
- ๒. ระกำ >
- ๓. ทะเล >
- ๔. กะปิ >
- ๕. ละทิ้ง >

แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน ชุดที่ 1
 การอ่านและเขียนสะกดคำที่ประสม สระอะ
 คำชี้แจง: ให้นักเรียนเลือกคำตอบเพียงข้อเดียวและเขียน
 เครื่องหมาย x ลงในกระดาษคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

1. คำว่า มะ สะกดอย่างไร

ก. มอ-อะ -มะ ข. มะออ-มะ ค. มะ อะ มะ

2. ข้อใดประสมด้วยสระ อะ

ก. กะ ข. กำ ค. แกะ

3. คำว่าสระ กะ กับ กา เหมือนกันในข้อใด

ก. สระ ข. พยัญชนะ ค. คำอ่าน

4. ปอ+อะ อ่านอย่างไร

ก. ปา ข. เปา ค. ปะ

5. คำว่า กะ กับ กา เหมือนกันในข้อใด

ก. สระ ข. พยัญชนะ ค. คำอ่าน

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบเพียงข้อเดียวและเขียน
เครื่องหมาย x ลงในกระดาษคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

6. ข้อใดมีสระต่างไปจากพวก

ก. ตะ

ข. กา

ค. กะ

7. คำว่า “มอ + อะ” อ่านว่าอย่างไร

ก. เมาะ

ข. มะ

ค. แมะ

8. ข้อใดประสมด้วยสระ อะ

ก. กะ

ข. กำ

ค. แกะ

9. ปอ+ อะ อ่านว่าอย่างไร

ก. ปา

ข. เปา

ค. ปะ

10. คำว่า กะ กับ กา เหมือนกันในข้อใด

ก. สระ

ข. พยัญชนะ

ค. คำอ่าน

เฉลยแบบทดสอบ

1. ก

2. ก

3. ก

4. ก

5. ข

6. ข

7. ข

8. ก

9. ก

10. ข

ตารางภาคผนวกที่ 18 ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบประเมินแบบฝึก
การอ่านและเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					X	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5				
1.ขนาดของตัวอักษร เหมาะสมกับระดับ	5	5	5	5	5	25	5	0.00	มากที่สุด
2. เนื้อหาครอบคลุมและ เหมาะสมกับระดับชั้น	5	5	5	5	5	25	5	0.00	มากที่สุด
3.การใช้ภาษาง่าย ชัดเจน เหมาะสมกับระดับชั้น	4	5	5	5	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
4. ภาพประกอบสวยงาม เหมาะสมกับเนื้อหา	5	5	5	5	5	25	5	0.00	มากที่สุด
5. มีกิจกรรมที่หลากหลาย	5	5	4	5	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
6. เรียงลำดับจากง่ายไปหา ยาก	5	5	4	5	4	23	4.60	0.55	มากที่สุด
7. ความยาวของเนื้อเรื่อง เหมาะสมกับระดับ	5	5	5	5	4	24	4.80	0.45	มากที่สุด
8. รูปเล่มสวยงาม เหมาะสม	5	5	4	4	5	23	4.60	0.55	มากที่สุด
9. เนื้อหาให้ประโยชน์แก่ ผู้อ่าน	5	5	5	5	5	25	5	0.00	มากที่สุด
10. นำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	5	5	5	5	5	25	5	0.00	มากที่สุด
รวม	49	50	47	49	48	243	48.6	2.45	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.9	5	4.7	4.9	4.8	97.2	4.86	0.35	

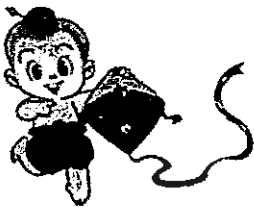
ภาคผนวก ค

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนสะกดคำ และค่าความเหมาะสม
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์การอ่านและเขียนสะกดคำโดยใช้ชุดฝึก
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำแม่ ก. กา
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง แบบทดสอบชุดนี้ มีทั้งหมด 4 หน้า 30 ข้อ 10 คะแนน ใช้
 เวลาทำเองอีก 60 นาที

1. การตอบให้เลือกตอบข้อที่ถูกที่สุดจากตัวเลือก ก-ค เพียงคำตอบ
 เดียวเท่านั้นแล้วทำเครื่องหมาย X ลงใน () ของกระดาษคำตอบให้ตรงกับ
 ตัวเลือกที่ต้องการ เช่น ถ้าต้องการเลือกตอบข้อ ข. ให้ทำดังนี้

ก. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
 () ข. (X) ค. ()
 RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

2. ถ้าต้องการเปลี่ยนคำตอบใหม่ เช่น เปลี่ยนคำตอบจาก ข. เป็น
 ก. ให้ทำดังนี้

ก. ข. ค.
 (X) (X) ()

3. ห้ามขีดเขียนหรือทำเครื่องหมายใดๆ ลงในแบบทดสอบชุดนี้

4. จะไม่พิจารณาคำตอบที่ไม่ชัดเจนหรือส่อเจตนาทุจริต

1. ข อ่านอย่างไร

ก. ขา	ข. ขะ	ค. ขอ
-------	-------	-------
2. คำว่า มา อ่านอย่างไร

ก. มอ-มา-มา	ข. มอ-อา-มา	ค. มอ-มา-อา
-------------	-------------	-------------
3. คำว่า มะ อ่านอย่างไร

ก. มะ - อะ - มะ	ข. มอ - อะ - มะ	ค. มะ - ออ - มะ
-----------------	-----------------	-----------------
4. ข้อใดประสมด้วยสระ - ิ

ก. ตี	ข. กำ	ค. ขา
-------	-------	-------
5. มอ+ อี อ่านว่าอย่างไร

ก. มอ	ข. ลี	ค. มี
-------	-------	-------
6. คำว่า งู และ ปู เหมือนกันในเรื่องใด

ก. สระ	ข. พยัญชนะ	ค. คำอ่าน
--------	------------	-----------
7. ข้อใดมีสระแตกต่างกันไปจากพวก

ก. มี	ข. ดู	ค. ผู้
-------	-------	--------
8. คำว่า หู อ่านอย่างไร

ก. ออ - อุ - หู	ข. หอ-อุ-หู	ค. หู-อุ-หู
-----------------	-------------	-------------
9. คำว่า อะ ประสมด้วยสระอะไร

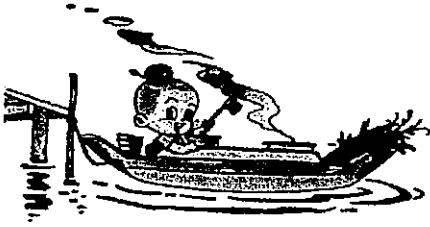
ก. สระ - ุ	ข. สระ ุ	ค. สระ -ะ
------------	----------	-----------
10. ประโยคใดเรียงคำไม่ถูกต้อง

ก. ลูกหมาตาโต	ข. มารดไฟกำลัง	ค. แก้วถูรถไฟ
---------------	----------------	---------------

11. ข้อใดประสมด้วยสระตัวเดียวกัน
- ก. ชี-ชู ข. ใน-ใจ ค. กา-มา
12. คำว่า ถือ อ่านอย่างไร
- ก. ถอ- ถือ-อือ ข. ถา-ออ-ถือ ค. ถอ-อือ-ถือ
13. คำในข้อใดเขียนไม่ถูกต้อง
- ก. ไบหุ ข. ตาคี ค. ปุณา
14. ข้อใดอ่านออกเสียงสระต่างกัน
- ก. ดุ-ดู ข. กี-รี ค. มือ-ถึง
15. “ ตามีเห็นสมศรีกำลังสีซอ ” ข้อความนี้มีคำที่ใช้สระ - ี กี่คำ
- ก. 2 คำ ข. 3 คำ ค. 4 คำ
16. คำในข้อใดเขียนผิด
- ก. ไชรูป ข. อามีโบ ค. ไบชาติ
17. คำว่า ปุ อ่านอย่างไร
- ก. ปอ-อุ- ปุ ข. ปอ-อู- ปุ ค. ปอ-อุ- ปุ
18. สระ ุ อ่านว่าอย่างไร
- ก. อู ข. เอา ค. เอ
19. “ จึงใจ้โมโฮธิปโป ” ข้อความนี้มีคำที่ใช้สระ - ี กี่คำ
- ก. 3 คำ ข. 2 คำ ค. 5 คำ
20. ข้อใดสะกดคำเหมือนคำว่า กา
- ก. ปา ข. ญ ค. ทำ

21. ข้อใดประสมด้วยสระตัวเดียวกัน
 ก. ชี-ชู ข. มือ-ถือ ค. กะ-มา
22. ข้อใดมีสระเหมือนกันทุกคำ
 ก. คารามาณา ข. อีกามีสีด้า ค. ตาใบไปนา
23. สระ -ะ ใช้เขียนไว้ที่ใด
 ก. หลังพยัญชนะ ข. หลังตัวสะกด ค. หน้าพยัญชนะ
24. คำในข้อใดอ่านออกเสียงเดียวกับคำว่า “ดู”
 ก. ดู ข. ตา ค. มี
25. คำในข้อใดใช้สระ - ี
 ก. ในบึง ข. นิทาน ค. จำปี
26. ข้อใดเรียงถูกต้อง
 ก. หูมีสองข้าง ข. สวนอาอยู่ใน ค. มีตาลูกหมา
27. ประโยคในข้อใดเรียงคำได้ถูกต้อง
 ก. ตะปู้ดีพ้อ ข. ปูนามีตา ค. หูมีลา
28. สระ -ุ ใช้เขียนไว้ที่ใด
 ก. หลังพยัญชนะ ข. ล่างพยัญชนะ ค. หน้าพยัญชนะ
29. ข้อใดมีคำที่ไม่มีตัวประสมด้วยสระ - ี
 ก. คู่มือ ข. หูตึง ค. ตาถึง
30. ประโยคใดเรียงคำได้ถูกต้อง
 ก. ถั่วพูชอบกินฉัน ข. ชอบพูถั่วกินฉัน ค. ฉันชอบกินถั่วพู

31. คำในข้อใดมีเสียงสระ -า
 ก. เต่าไฟ ข. ทำนา ค. หัวดี
32. ข้อใดอ่านออกเสียง -ุ และ - ี
 ก. กอบัว ข. หัวโต ค. คูดี
33. ข้อใดอ่านออกเสียงสระเหมือนกัน
 ก. ตา- มา ข. กา- คำ ค. หู- ตา
34. ข้อความใดมีสระ -ุ
 ก. มาลี ข. โมโห ค. รูปู
35. สระ -ุ อ่านว่าอย่างไร
 ก. แอ ข. อุ ค. เอ
36. คำว่า อีกา ประสมด้วยสระอะไร
 ก. - ี - -า ข. - ี - ำ ค. -า - ใ
37. ประโยคในข้อใดเรียงคำไม่ถูกต้อง
 ก. อาระบาดู ข. พี่ร้าง ค. แม่ตำข้าว
38. “เขาชอบพูดดูถูกคน” ประโยคนี้มีสระ -ุ ทั้งหมดกี่คำ
 ก. ๒ คำ ข. ๓ คำ ค. ๔ คำ
39. ประโยคใดเรียงคำไม่ถูกต้อง
 ก. เขาเจอเพื่อน ข. เขาละเมอชอบ ค. น้นกับเธอ
40. ข้อใดเรียงถูกต้อง
 ก. เกเรน้องเป็นคน ข. เขาเลี้ยงแกะ ค. พ่อหูแกะ

1. ค	11. ค	21. ข	31. ข
2. ข	12. ค	22. ก	32. ค
3. ข	13. ก	23. ก	33. ก
4. ก	14. ค	24. ก	34. ค
5. ค	15. ข	25. ค	35. ข
6. ก	16. ก	26. ก	36. ก
7. ก	17. ข	27. ข	37. ก
8. ข	18. ก	28. ข	38. ข
9. ข	19. ข	29. ก	39. ข
10. ค	20. ค	30. ค	40. ข

ตารางภาคผนวกที่ 19 ผลการประเมินความสอดคล้อง ระหว่างข้อความของแบบทดสอบ
กับจุดประสงค์โดยผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ข้อ	ดัชนีความสอดคล้อง(IOC)						
	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ $X \geq 0.5$						
	1	2	3	4	5	X	\bar{X}
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
2	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
6	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
10	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8
11	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
15	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1

ข้อ	ดัชนีความสอดคล้อง(IOC)						
	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ $X \geq 0.5$						
	1	2	3	4	5	X	\bar{X}
21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
23	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8
24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
28	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8
29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1

หมายเหตุ ดัชนี (IOC)

+1 แน่ใจว่าวัดได้ตรงจุดประสงค์

0 ไม่แน่ใจว่าวัดได้ตรงจุดประสงค์

-1 แน่ใจว่าวัดไม่ตรงจุดประสงค์

ตารางภาคผนวกที่ 20 สรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน

ข้อที่	ดัชนีความ สอดคล้อง	สรุปผล	ข้อที่	ดัชนีความ สอดคล้อง	สรุปผล
1	1.0	สอดคล้อง	16	1.0	สอดคล้อง
2	0.8	สอดคล้อง	17	1.0	สอดคล้อง
3	1.0	สอดคล้อง	18	1.0	สอดคล้อง
4	1.0	สอดคล้อง	19	1.0	สอดคล้อง
5	1.0	สอดคล้อง	29	1.0	สอดคล้อง
6	0.8	สอดคล้อง	21	1.0	สอดคล้อง
7	1.0	สอดคล้อง	22	1.0	สอดคล้อง
8	1.0	สอดคล้อง	23	0.8	สอดคล้อง
9	1.0	สอดคล้อง	24	1.0	สอดคล้อง
10	0.8	สอดคล้อง	25	1.0	สอดคล้อง
11	0.8	สอดคล้อง	26	1.0	สอดคล้อง
12	1.0	สอดคล้อง	27	1.0	สอดคล้อง
13	1.0	สอดคล้อง	28	0.8	สอดคล้อง
14	1.0	สอดคล้อง	28	1.0	สอดคล้อง
15	0.8	สอดคล้อง	30	1.0	สอดคล้อง

ตารางภาคผนวกที่ 21 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ค่าความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อที่	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)	ค่าความยาก (P)	ค่าอำนาจจำแนก (B)
1	1.0	0.62	0.47
2	0.8	0.58	0.53
3	1.0	0.50	0.27
4	1.0	0.63	0.48
5	1.0	0.43	0.71
6	0.8	0.48	0.51
7	1.0	0.55	0.21
8	1.0	0.55	0.63
9	1.0	0.48	0.79
10	0.8	0.48	0.65
11	0.8	0.40	0.67
12	1.0	0.45	0.61
13	1.0	0.43	0.57
14	1.0	0.48	0.51
15	0.8	0.45	0.47
16	1.0	0.55	0.78
17	1.0	0.48	0.51
18	1.0	0.50	0.41
19	1.0	0.55	0.21
20	1.0	0.50	0.41
21	1.0	0.53	0.88
22	1.0	0.50	0.41
23	0.8	0.48	0.37

ข้อที่	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)	ค่าความยาก (P)	ค่าอำนาจจำแนก (B)
24	1.0	0.50	0.55
25	1.0	0.55	0.30
26	1.0	0.55	0.21
27	1.0	0.60	0.58
28	1.0	0.50	0.55
29	1.0	0.48	0.65
30	1.0	0.58	0.53

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.87

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ง

ผลคะแนนจากการทำแบบฝึกและการทดสอบย่อย เรื่อง การอ่านและเขียน
สะกดคำกลุ่มสระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางภาคผนวกที่ 22 คะแนนแบบฝึกการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา โดยใช้กิจกรรม
กลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึก

เลขที่	คะแนนระหว่างเรียนแบบฝึกการอ่านและเขียนสะกดคำ แม่ ก. กา โดยใช้ กิจกรรมกลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึก								คะแนนรวม
	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	
	1	2	3	4	5	6	7	8	
	10	10	10	10	10	10	10	10	80
1.	9	10	8	8	9	9	9	8	70
2.	8	9	9	9	9	9	9	9	71
3.	8	8	8	8	8	8	8	8	64
4.	7	8	7	7	7	8	8	8	60
5.	8	8	9	8	8	9	9	9	68
6.	8	8	8	8	8	8	8	9	65
7.	7	8	8	8	7	8	8	9	63
8.	9	8	9	9	9	9	8	9	70
9.	9	9	9	9	9	9	9	9	72
10.	8	8	8	8	8	8	8	8	64
11.	8	8	8	8	8	8	8	8	64
12.	8	8	8	8	8	9	9	8	66
13.	9	9	8	8	9	9	9	8	69
14.	8	8	9	9	9	9	8	9	69
15.	8	7	8	8	8	8	8	9	64
16.	8	7	8	8	8	8	8	8	63
17.	7	7	8	8	7	7	8	9	61
18.	7	7	8	8	7	7	8	8	60

ตารางภาคผนวกที่ 22 คะแนนสอบย่อยหลังเรียนของนักเรียน โดยใช้แบบฝึกการอ่านและเขียน
สะกดคำแม่ ก. กา โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึก

เลขที่	คะแนนระหว่างเรียนแบบฝึกการอ่านและเขียนสะกดคำ แม่ ก. กา โดยใช้ กิจกรรมกลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึก								คะแนนรวม
	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	
	1	2	3	4	5	6	7	8	
	10	10	10	10	10	10	10	10	80
19.	9	9	9	9	9	9	9	9	72
20.	8	8	8	8	8	8	8	8	64
21.	8	8	8	8	8	8	8	8	64
22.	8	8	8	8	8	9	9	8	66
23.	9	9	8	8	9	9	9	8	69
24.	9	10	8	8	9	9	9	8	70
25.	8	9	9	9	9	9	9	9	71
26.	8	8	8	8	8	8	8	8	64
27.	8	9	8	8	8	9	9	9	68
28.	8	8	9	8	8	9	9	9	68
29.	8	8	9	8	8	8	8	9	65
30.	7	8	9	8	8	8	8	9	63
รวม	242	247	248	245	245	253	254	256	1987
ค่าเฉลี่ย	8.07	8.23	8.27	8.17	8.17	8.43	8.43	8.48	66.23
S.D.	0.64	0.77	0.52	0.46	0.46	0.63	0.5	0.51	4.08
ร้อยละ	80.67	82.33	82.66	81.67	81.67	84.33	84.66	85.00	82.79

ตารางภาคผนวกที่ 23 คะแนนแบบฝึกการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก.กา โดยใช้กิจกรรม

กลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึก

เลขที่	คะแนนแบบทดสอบย่อยหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก. กา โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึก								คะแนนรวม
	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	
	1	2	3	4	5	6	7	8	
	10	10	10	10	10	10	10	10	80
1.	9	10	8	8	9	9	9	8	70
2.	8	9	9	9	9	9	9	9	71
3.	8	8	8	8	8	8	8	8	64
4.	7	8	7	7	7	8	8	8	60
5.	8	8	9	8	8	9	9	9	68
6.	8	8	8	8	8	8	8	9	65
7.	7	8	8	8	7	8	8	9	63
8.	9	8	9	9	9	9	8	9	70
9.	9	9	9	9	9	9	9	9	72
10.	8	8	8	8	8	8	8	8	64
11.	8	8	8	8	8	8	8	8	64
12.	8	8	8	8	8	9	9	8	66
13.	9	9	8	8	9	9	9	8	69
14.	8	8	9	9	9	9	8	9	69
15.	8	7	8	8	8	8	8	9	64
16.	8	9	8	8	8	8	8	8	65
17.	9	9	8	8	9	9	8	9	69
18.	9	9	8	8	9	9	8	8	68

เลขที่	คะแนนแบบทดสอบย่อยหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกการอ่านและเขียนสะกดคำ แม่ ก. กา โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึก								คะแนนรวม
	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	
	1	2	3	4	5	6	7	8	
	10	10	10	10	10	10	10	10	80
19.	9	9	9	9	9	9	9	9	72
20.	8	8	8	8	8	8	8	8	64
21.	8	8	8	8	8	8	8	8	64
22.	8	8	8	8	8	9	9	8	66
23.	9	9	8	8	9	9	9	8	69
24.	9	10	8	8	9	9	9	8	70
25.	8	9	9	9	9	9	9	9	71
26.	8	8	8	8	8	8	8	8	64
27.	8	9	8	8	8	9	9	9	68
28.	8	8	9	8	8	9	9	9	68
29	8	8	8	8	8	8	8	9	65
30	9	8	8	8	9	7	9	9	67
รวม	248	253	247	245	251	256	254	255	2009
ค่าเฉลี่ย	8.27	8.43	8.23	8.17	8.37	8.53	8.46	8.50	66.97
S.D.	0.58	0.68	0.77	0.46	0.61	0.57	0.51	0.51	3.06
ร้อยละ	82.67	84.33	82.33	81.67	83.67	85.33	84.67	85.00	83.78

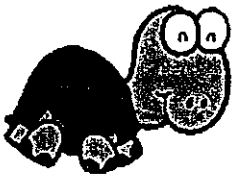
ภาคผนวก จ

แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือประกอบ
แบบฝึก เรื่อง การอ่านและเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ
ประกอบแบบฝึกเรื่องการอ่านและเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง - แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนนี้ สร้างขึ้นเพื่อวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึก เรื่องการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก กา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน

- 1.1 ด้านเนื้อหา
- 1.2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- 1.3 ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียน
- 1.4 ด้านการวัดผลประเมินผล

2. แบบวัดความพึงพอใจนี้มีทั้งหมด 20 ข้อ ใช้เวลา 60 นาที

3. ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วระบายสีภาพที่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนเพียงข้อละ 1

ภาพ ดังนี้

ตัวอย่าง

- มาก กับข้อความที่ถามระบายสีหน้ายิ้ม
- ปานกลาง กับข้อความที่ถามระบายสีภาพหน้าเฉย
- น้อย กับข้อความที่ถามระบายสีภาพหน้าบึ้ง

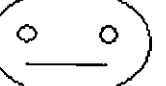
ตัวอย่าง

ข้อ ที่	ข้อความ	มาก	ปานกลาง	น้อย
	แบบฝึกการอ่านและเขียนสะกดคำ			

แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียน

ข้อที่	ข้อความ	มาก	ปานกลาง	น้อย
ด้านเนื้อหา				
1	เนื้อหาเข้าใจง่าย			
	เนื้อหาหลากหลาย			
3	เนื้อหาหลากหลาย			
4	ความรู้ที่ได้รับเป็นเรื่องที่นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้			
5	เรื่องที่ได้เรียนเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก			
ด้านการจัดกิจกรรมการสอน				
1	ได้เรียนรู้และทำแบบฝึกด้วยตนเอง			
2	ได้เรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีความสุข			
3	รู้สึกภูมิใจมากในผลงานของตนเอง			
4	มีความสุขสนุกสนานกับการร่วมกิจกรรมในชั่วโมงที่เรียน			
5	ได้ตรวจคำที่ถูกต้องให้ด้วยตนเอง			

แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียน

ข้อที่	ข้อความ	มาก	ปานกลาง	น้อย
ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียน				
1	แบบฝึกนำเสนอใจมาก			
2	แบบฝึกมีกิจกรรมที่หลากหลาย			
3	ภูมิใจที่ได้เรียนด้วยแบบฝึก			
4	แบบฝึกทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียนดีขึ้น			
5	เป็นสื่อที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ			
ด้านการวัดผลประเมินผล				
1	มีการประเมินผลตามสภาพจริง			
2	แบบประเมินผลตามสภาพจริง			
3	มีการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์			
4	แบบฝึกแต่ละชุดมีความสอดคล้องกับเนื้อหา			
5	ได้ทราบคะแนนจากการปฏิบัติ			

ตารางภาคผนวกที่ 24 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึก
การอ่านและเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ข้อ	รายการ	\bar{X}	S.D	ระดับความ พึงพอใจ
1	เนื้อหาเข้าใจง่าย			
	1.1 เนื้อหาเข้าใจง่าย	3.00	0	มาก
	1.2 เนื้อหาหลากหลาย	3.00	0	มาก
	1.3 เนื้อหาที่เรียนเป็นเรื่องที่น่าสนใจ	2.88	0.33	มาก
	1.4 ความรู้ที่ได้รับเป็นเรื่องที่นำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	2.82	0.39	มาก
	1.5 เนื้อหาที่เรียนสนุกสนาน	2.88	0.33	มาก
	รวม	2.91	0.27	มาก
2	ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน			
	2.1 ได้เรียนรู้และทำแบบฝึกด้วยตนเอง	3.00	0	มาก
	2.2 ได้เรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีความสุข	3.00	0	มาก
	2.3 รู้สึกภูมิใจมากในผลงานของตน	2.88	0.33	มาก
	2.4 มีความสนุกสนานกับการร่วมกิจกรรม ใน ชั่วโมงที่เรียน	2.88	0.33	มาก
	2.5 ได้ตรวจคำตอบที่ถูกต้องได้ด้วยตนเอง	3.00	0	มาก
	รวม	2.95	0.13	มาก
3	ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียน			
	3.1 แบบฝึกน่าสนใจมาก	3.00	0	มาก
	3.2 แบบฝึกกิจกรรมที่หลากหลาย	3.00	0	มาก
	3.3 ภูมิใจที่ได้เรียนด้วยแบบฝึก	3.00	0	มาก
	3.4 แบบฝึกทำให้ประสบความสำเร็จในการ เรียนดีขึ้น	2.82	0.39	มาก
	3.5 มีความสนุกสนานเพลิดเพลินในการเรียน	2.82	0.39	มาก
	รวม	2.92	0.15	มาก

ข้อ	รายการ	\bar{X}	S.D	ระดับความพึงพอใจ
4	ด้านการวัดและประเมินผล			
	4.1 ได้ทราบคะแนนจากการปฏิบัติ	3.00	0	มาก
	4.2 นักเรียนมีความภูมิใจในผลงานของตนเองและของกลุ่ม	3.00	0	มาก
	4.3 นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ได้และพอใจคะแนนของตนเอง	2.88	0.33	มาก
	4.4 นักเรียนมีส่วนร่วมในการวัดผลประเมินผล	2.82	0.39	มาก
	4.5 มีการกล่าวคำชมอยู่เสมอ	3.00	0	มาก
	รวม	2.94	0.14	มาก
	รวมเฉลี่ย	2.93	0.17	มาก

ภาคผนวก จ
หนังสือราชการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ที่ ศร ๐๕๔๐.๐๑/ว ๐๓๘๕

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๒๓ มกราคม ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน คุณอภิชัย บัณฑิตราญ

ด้วย นางศิริพร จันทะเลิศ รหัสประจำตัว ๕๖๘๗๑๐๑๘๐๒๒๒ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก.กา โดยใช้กิจกรรม
กลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไป
ด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
- ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
- อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรรวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐ - ๔๓๗๒ - ๕๔๓๘

ที่ ศท ๐๕๔๐.๐๑/ว ๐๓๘๕

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๒๗ มกราคม ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน คุณชัยนพพงษ์ สืบตำราญ

ด้วย นางศิริพร จันทะเลิศ รหัสประจำตัว ๕๖๘๗๑๐๑๘๐๒๒๒ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
 ศึกษาศาสตร์และการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
 วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก.กา โดยใช้กิจกรรม
 กลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไป
 ด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
 ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
- ตรวจสอบด้านกรวดและประเมินผล
- ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
- อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
 ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพโรวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐ - ๔๓๗๒ - ๕๔๓๘

ที่ ศท ๐๕๔๐.๐๑/ว ๐๓๘๕

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๒๗ มกราคม ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน คุณละเอียด แพงวงษ์

ด้วย นางศิริพร จันทะเลิศ รหัสประจำตัว ๕๖๘๗๑๐๑๘๐๒๒๒ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
ศึกษาศาสตร์และการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก.กา โดยใช้กิจกรรม
กลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไป
ด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
- ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
- อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพโรวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐ - ๔๓๗๒ - ๕๔๓๘

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ว ๐๑๘๕

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๒๗ มกราคม ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน คุณสมปอง เอนกบุญ

ด้วย นางศิริพร จันทะเลิศ รหัสประจำตัว ๕๖๘๗๑๐๑๘๐๒๒๒ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก.กา โดยใช้กิจกรรม
กลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไป
ด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
- ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
- อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพโรวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐ - ๔๓๗๒ - ๕๔๓๘

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ว ๐๓๘๕

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๒๓ มกราคม ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน คุณเบญจลี้ คำจันทร์

ด้วย นางศิริพร จันทะเลิศ รหัสประจำตัว ๕๖๘๗๑๐๑๘๐๒๒๒ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
 ศึกษาศาสตร์และการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
 วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก.ภา โดยใช้กิจกรรม
 กลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไป
 ด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
 ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหาภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
 ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐-๔๓๗๒-๕๔๓๘

ที่ ศษ ๐๕๔๐.๐๑/๐๓๕๐

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๒๗ มกราคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโนนสะอาดหนองแค้น

ด้วย นางศิริพร จันทะเลิศ รหัสประจำตัว ๕๖๘๗๑๐๑๘๐๒๒๒ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก.กา โดยใช้กิจกรรม
กลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไป
ด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อ
การวิจัยกับประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ จำนวน ๑๗ คน เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้
บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพโรวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐ - ๔๓๗๒ - ๕๔๓๘

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๑๔ มกราคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโนนสะอาดหนองแต้

ด้วย นางศิริพร จันทะเลิศ รหัสประจำตัว ๕๖๘๗๑๐๑๘๐๒๒๒ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนสะกดคำแม่ ก.กา โดยใช้กิจกรรม
กลุ่มร่วมมือประกอบแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไป
ด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือ
และเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ จำนวน ๑๗ คน
ให้นำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐ - ๔๓๗๒ - ๕๔๓๘

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล

นางศิริพร จันทะเลิศ

วัน เดือน ปีเกิด

เกิดวันที่ 4 เดือน พฤษภาคม 2503

สถานที่เกิด

อำเภอ เกษตรวิสัย จังหวัด ร้อยเอ็ด

สถานที่อยู่ปัจจุบัน

บ้านเลขที่ 125 หมู่ 1 ตำบล ดอกกล้า อำเภอ ปทุมรัตน์

จังหวัด ร้อยเอ็ด

ตำแหน่งงานปัจจุบัน

ครูชำนาญการพิเศษ

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

โรงเรียนบ้านโนนสะอาดหนองแ่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2541

ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์

พ.ศ. 2558

ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียน

การสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY